

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ & ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ 2018

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γιάννης Μηλιός

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Πέτρος Σταυριανός

ΜΕΛΗ

Έφη Γιαννοπούλου

Νίκος Ερηνάκης

Γιώργος Κουρουπός

Βασίλης Λαμπρινουδάκης

Μάρθα Φωστέρη

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

Matthias von Hartz – Διεθνείς παραγωγές

Τζωρτζίνα Κακουδάκη – Εκπαιδευτικά προγράμματα

Δήμητρα Κονδυλάκη – Σύγχρονο ελληνικό θέατρο

Κώστας Πηλαβάκης – Μουσική

Στεριανή Τσιντζιλώνη – Χορός

ΗΡΩΔΕΙΟ

Εθνική Λυρική Σκηνή, *Ναμπούκκο*
Νίκος Κυπουργός, *Τα μυστικά της Εγνατίας*
Il Pomo d'Oro - Maxim Emelyanychev, *The Handel Mythology*
Ελευθερία Αρβανιτάκη - TAKIM, *Την ίδια στιγμή*
Φιλαρμόνια Ορχήστρα Αθηνών - Βύρων Φιδετζής, *Περουζέ*
Bill Murray, Jan Vogler & friends, *New Worlds*
Συμφωνική Ορχήστρα ΕΡΤ, *Παγκόσμια Ημέρα Μουσικής*
Sting
Αφιέρωμα στον Λευτέρη Παπαδόπουλο
Tchaikovsky Symphony Orchestra - Vladimir Fedoseyev
Καμεράτα - Joseph Calleja - Ramón Tebar
ΘΟΚ - Άρης Μπινιάρης, *Πέρεςες*
Philharmonia Orchestra - Esa-Pekka Salonen
Calexico
Νάνα Μούσχουρη, *Ένα μύθο θα σας πω*
Καμεράτα - Γιώργος Πέτρου, *Company*
Αιμίλιος Χειλάκης - Μανώλης Δούνιας, *Αντιγόνη*
ΚΟΑ - Μάρτα Αργκεριχ - Θεοδοσία Ντόκου
ΚΟΘ - Ζωή Τσόκανου - Daniel Müller-Schott
Ταινιοθήκη της Ελλάδας - *Δάφνις και Χλόη* - Φ.Τσαλαχούρης
Nigel Kennedy, *Bach meets Kennedy meets Gershwin*
Εθνική Λυρική Σκηνή, *Κάρμεν*

ΑΝΟΙΓΜΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ - ΑΘΗΝΑ

Chloé Moglia, *Horizon* (και στην Πειραιώς)

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ

Θοδωρής Γκόνης, *Εθνικός Κήπος*

ΑΥΛΗ ΤΟΥ ΜΙΕΤ

Χριστίνα Μαζούρη, *20+1 λαϊκά μεταπολεμικά τραγούδια*
Duo Aura, *Classic Without Frontiers*
Βασίλης Ρακόπουλος, *Affection*

ΩΔΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Young Greek Classics, *Αφιέρωμα: Ντεμπυσσύ*
Aqua Jazz Athens

ΘΕΡΙΝΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΛΑΪΣ & ΑΛΛΟΙ ΧΩΡΟΙ

Σοφία Ντόνα, Σοφία Μπέμπεζα, Βασιλεία Στυλιανίδου,
ΑΜΟQA, Beaver, *Αφροδίτη**

Ομάδα Ραφή - Αμάλια Μπένετ, *Ιδομενέας*
Χρηστίνα Γαρμπή, *Ζεμφύρα*
Δάφνη Κοκκίνη, *Αγαθόφρων, Ο άτλας του συλλέκτη*
ομάδα.pelma.Lia Haraki, *The Performance Shop*
Reverend Billy & the Stop Shopping Choir

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
Πολιτιστικοί περίπατοι

ΑΝΟΙΓΜΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ - ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΜΠΟΥΚΑΠΟΡΤΕΣ ΠΛΟΙΩΝ Αθανασία Αγοράκη, Γιούλη
Καρναχωρίτη, Μυρτώ Πανάγου, *Γέρος - έρωσ*
ΙΧΘΥΟΣΚΑΛΑ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ Ομάδα Decadère,
Ίσαλος γραμμή: μια ωδή στη φθίση
ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ Καλλ. κολεκτίβα Influx (Χάρης
Πεχλιβανίδης, Κορίνα Βασιλειάδου), *Blind Date*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260

ΣΥΧΡΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Δημήτρης Κουρτάκης, *Αποτυχημένες απόπειρες αιώρησης*
στο εργαστήριό μου (εμπνευσμένο από τον Μπέκετ)
Θωμάς Μοσχόπουλος, *Φαρενάι 451* (Μπράντμπουρου - Τρυφώ)
Κωνσταντίνος Ρήγος, *Πορνοστάρ* της Έλενας Πέγκα
Elephas Tiliensis, *Οδυσσέας* (επεισ. 11 & 18 Τζαίμς Τζόυς)
Ανέστης Αζάς - Πρόδρομος Τσινικόρης, *Ελλάς Μονάχου*
Άντζελα Μπρούσκου, *Άγγελος εξολοθρευτής* (Μπουνιουέλ)
blindspot theater group, *Βρικόλακες* (βασισμένο στον Ίψεν)

ΝΕΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ

Violet Louise, *Παράξενες ιστορίες* (Εντγκαρ Άλλαν Πόε)
Μάρθα Μπουζιούρη, *Αμάρυνθος*
Ελίζα Σόρογκα, *Ρίζες*

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΛΟΥΛΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗ

Αναδρομική έκθεση - Εργαστήριο - Ημερίδα
Γιάννης Μόσχος, *Η πόλη*
Ρούλα Πατεράκη, *Εργοτάξιο Λούλα Αναγνωστάκη*

ΗΜΕΡΙΔΑ ΕΝΩΣΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΡΙΤΙΚΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ

«Θεατρική Πρωτοπορία στην Ελλάδα του 21^{ου} αιώνα»

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΕΣ

Nature Theater of Oklahoma - EnKnapGroup, *Το κνήγι της*
ευτυχίας
Timofey Kulyuabin, *Οι τρεις αδελφές* του Τσέχοφ
Proton Theatre - Kornél Mundruczó, *Απομίμηση ζωής*
Jaha Koo, *Cuckoo*
Marpa Teatro, *Ο αποχαιρετισμός*
Nowy Teatr - Krzysztof Warlikowski, *We Are Leaving*

ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ:

Toneelgroep - Ivo van Hove, *Μετά την πρόβα / Περσόνα*
Julien Gosselin, *1993* του Aurélien Bellanger

ΧΟΡΟΣ

Arkadi Zaides, *TALOS*
Χριστίνα Γουζέλη & Paul Blackman, *The Art of Dying*
Bruno Beltrão, *Inoah*
Marlene Monteiro Freitas, *of ivory and flesh* (DNA)
Ηρώ Αποστολέλλη & Αγνή Παπαδέλη-Ρωσσέτου, *Δωμάτια*
El conde de Torreñiel, *LA PLAZA*
Γιάννης Μανταφούνης & Manon Parent, *Sing the Positions*
Boris Charmatz, *enfant*
Σταύρος Γασπαράτος, *Rage Park* (Μουσικό έργο / Περιφέρματος)
Ολοήμερη δράση: *Μια μέρα γεμάτη χορό*

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Παντελής Μάκκας, *Αντιστολή*

ΚΗΠΟΣ & ΠΡΟΑΥΛΙΟ

six d.o.g.s, *ADD 2018*
Leon of Athens, *Xenos*
Arurimac - Μαρίζα Ρίζου - Μάρθα Μορελεόν, *Latin Party*
Γιάννης Μπέζος - Ηρώ Μπέζου, *Κρατώντας μια σπιθα...*
Athens Open Air Film Festival

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

Κώστας Τσιάνος, *Αχαρνείς* του Αριστοφάνη
Τσέζαρις Γκραουζίνις, *Αγαμέμνων* του Αισχύλου
Εθνικό Θέατρο - Νικήτα Μιλιβόγεβιτς, *Πλούτος*
του Αριστοφάνη
Εθνικό Θέατρο - Θ. Παπακωνσταντίνου, *Ηλέκτρα*
του Σοφοκλή
Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος, *Θεσμοφοριάζουσες*
του Αριστοφάνη
ΚΘΒΕ - Γιάννης Αναστασάκης, *Ορέστης* του Ευριπίδη
Κώστας Φιλίππου, *Βάτραχοι* του Αριστοφάνη
Γιάννης Κόκκος, *Οιδίπους επί Κολωνών* του Σοφοκλή

ΜΙΚΡΟ ΘΕΑΤΡΟ ΑΡΧ. ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

Ομάδα Vasistas - Αργυρώ Χιώτη, *Χοηφόροι*
Κωνσταντίνος Ντέλλας, *Αντιγόνη*
Μάρθα Φριντζήλα, *Προμηθέας Δεσμώτης*

ΑΡΧΑΙΟ ΣΤΑΔΙΟ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

Στεφανία Γουλιώτη, *Ευμενίδες*

ΛΥΚΕΙΟ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

Διεθνές θερινό σχολείο αρχαίου δράματος

Παραστάσεις με τη συμμετοχή των σπουδαστών

ΜΙΚΡΟ ΘΕΑΤΡΟ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ
Πατρίσια Απέργη / Αερίτες

ΑΡΧΑΙΟ ΣΤΑΔΙΟ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ
Ιωάννα Πορτόλου, Γιάννης Νικολαΐδης, Σεσίλ
Μικρούτσικου / Ομάδα Griffon

Εκπαιδύοντας το κοινό στο αρχαίο δράμα

Δημιουργική απασχόληση για παιδιά στην Επίδαυρο

Το πλήρες πρόγραμμα του Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου 2018
βρίσκεται αναρτημένο στα ελληνικά και στα αγγλικά στην ιστοσελίδα μας.

ΗΡΩΔΕΙΟ

1, 3, 6 & 8 Ιουνίου

Εθνική Λυρική Σκηνή

Ναμπούκκο του Τζουζέππε Βέρντι

Μια από τις δημοφιλέστερες όπερες του Βέρντι, ο *Ναμπούκκο*, επιστρέφει στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού από την Εθνική Λυρική Σκηνή. Είναι το έργο το οποίο ανέδειξε το ταλέντο του Βέρντι, θέτοντας τέλος σε μια σειρά από αποτυχίες αλλά και σε μια περίοδο μεγάλης θλίψης στην προσωπική ζωή τού συνθέτη. Η όπερα είναι κυρίως γνωστή για το περίφημο χορωδιακό των εβραίων σκλάβων, το οποίο επέχει θέση εθνικού ύμνου για τους Ιταλούς, καθώς εξέφρασε το συλλογικό αίσθημα ενάντια στον Αυστριακό κατακτητή. Εκτός από αυτό το πασίγνωστο χορωδιακό, η όπερα περιλαμβάνει μουσικά και ερμηνευτικά απαιτητικούς ρόλους για τον βαρύτονο, την υψίφωνο και τον βαθύφωνο.

Στη νέα παραγωγή της ΕΛΣ τον επώνυμο ρόλο θα ερμηνεύσει ο διάσημος έλληνας βαρύτονος Δημήτρης Πλατανιάς, ο οποίος έχει διαπρέψει ως Ναμπούκκο σε μεγάλες σκηνές σε όλο τον κόσμο, όπως η Βασιλική Όπερα του Λονδίνου (Κόβεντ Γκάρντεν), η Κρατική Όπερα της Βαυαρίας, η Όπερα της Φλωρεντίας, το Μέγαρο Τεχνών Βασίλισσα Σοφία (Βαλένθια), η Όπερα της Στουτγκάρδης κ.ά.

Τη σκηνοθεσία θα υπογράψει, στην πρώτη του συνεργασία με την Εθνική Λυρική Σκηνή, ο Λέο Μουσκάτο, από τους δυναμικά ανερχόμενους ιταλούς σκηνοθέτες της όπερας, που έχει διακριθεί σε έργα Βέρντι και Πουτσίνι και έχει παρουσιάσει μεγάλες επιτυχίες σε κορυφαία ιταλικά λυρικά θέατρα (Ρώμη, Βενετία, Φλωρεντία, Τορίνο κ.α.).

Μουσική διεύθυνση: Φιλίπ Ωγκέν • Σκηνοθεσία: Λέο Μουσκάτο • Σκηνικά: Τιτσιάνο Σάντι • Κοστούμια: Σίλβια Αϋμονίνο • Φωτισμοί: Αλεσσάντρο Βεράτσι • Ερμηνεία: Δημήτρης Πλατανιάς (Ναμπούκκο), Σάε-Κιουνγκ Ριμ (Αμπιγκαΐλε) κ.ά. • Με την Ορχήστρα, τη Χορωδία και μονωδούς της Εθνικής Λυρικής Σκηνής

11 Ιουνίου

Νίκος Κυπουργός

Τα μυστικά της Εγνατίας

Πόσες φωνές, ιδιώματα, πρόσωπα και ιστορίες κρύβονται στη διαδρομή από τη Θράκη ως την Ήπειρο; Ο αγαπημένος δημιουργός Νίκος Κυπουργός παρουσιάζει στο Ηρώδειο μια μεγάλη συναυλία αφιερωμένη στις μουσικές της βόρειας Ελλάδας. Ένα μουσικό οδοιπορικό που φέρνει για πρώτη φορά επί σκηνής τραγούδια, μουσικές και γλώσσες που συγκατοικούν στις παρυφές της Εγνατίας οδού. Μια μουσική Βαβυλωνία που θα ενώσει σε μια μεγάλη γιορτή τραγούδια Βλάχικα, Αρβανίτικα, Σλαβόφωνα, Τουρκόφωνα, Ποντιακά, Καππαδοκικά, Ρομανέ, Εβραϊκά, Πομάκικα, με τη συμμετοχή τραγουδιστών

και μουσικών από διάφορες περιοχές, φωτίζοντας αφενός τον πλούτο και την ποικιλία των ιδιωμάτων και αφετέρου την ενωτική δύναμη της κοινής γλώσσας που είναι η μουσική.

Ιδέα - καλλιτεχνική επιμέλεια - έρευνα: Νίκος Κυπουργός, Ελίτα Κουνάδη • Σκηνοθετική επιμέλεια: Νίκος Χατζόπουλος • Επιστημονικοί σύμβουλοι: Μιράντα Τερζοπούλου, Λεωνίδα Εμπειρικός • Ήχος: Γιώργος Καρυώτης • Παραγωγή: Μανώλης Σάρδης • Εμφανίζονται οι: Balkanatolia, Χορωδία Ισραηλιτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης και Codex Ensemble Θεσσαλονίκης (σε διεύθυνση Κωστή Παπάζογλου), Χάλκινα Ηχοχρώματα, Λαογραφικός Σύλλογος Βλάχων Βέροιας, Εμινέ Μπουρουντζή, Εύξεινος Λέσχη Ποντίων Φλώρινας, Χορευτικός Σύλλογος Μετσόβου, Πολυφωνική ομάδα Ιεροπηγής, Μαρίκα Τσότσια, Ιωάννης Παγκοζίδης, Γιώργος Παγκοζίδης, Γιάννης Παγκοζίδης, Κυριάκος Πετράς, Αικατερίνη Φαρασοπούλου-Μισαηλίδου, Βασίλης Φαρασόπουλος κ.ά.

12 Ιουνίου

Il Pomo d'Oro - Maxim Emelyanychev

Η μυθολογία του Χαίντελ

Άριες και ντουέτα από τις μυθολογικές όπερες του Χαίντελ: Η Αριάδνη στην Κρήτη, Ηρακλής, Παρθενόπη, Σεμέλη, Ο πιστός ποιμένας, Θησέας, Υμέναιος

Η ορχήστρα Il Pomo d'Oro ιδρύθηκε το 2012 από φημισμένους δεξιοτέχνες στον τομέα της ιστορικής μουσικής ερμηνείας. Χαρακτηρίζεται από μια αυθεντική και δυναμική απόδοση ορχηστρικών έργων και έργων όπερας από την κλασική περίοδο και την εποχή του μπαρόκ. Έχει συνεργαστεί με πολλούς γνωστούς μαέστρους, όπως ο ανερχόμενος Ρικάρντο Μινάσι, που είναι και συνιδρυτής της, ο Γιώργος Πέτρου, ο Ενρίκο Ονόφρι και το νέο ταλέντο στη μουσική διεύθυνση Μαξίμ Εμελιάνιτσεφ, που είναι και ο μόνιμος μαέστρος της από το 2016. Δισκογραφικά έχουν κερδίσει το Echo Klassik Awards το 2016, για τις ηχογραφήσεις των κονσέρτων του Χάυντν για βιολί και τσέμπαλο, όπως και για το άλμπουμ με τον νεαρό γάλλο δεξιοτέχνη του τσέλου Εντγκάρ Μορώ. Η ορχήστρα είναι επίσημος πρεσβευτής του El Sistema Greece, που παρέχει δωρεάν μουσική εκπαίδευση σε προσφυγόπουλα, διδάσκοντας και δίνοντας κονσέρτα, σε τακτική βάση, σε διάφορους προσφυγικούς καταυλισμούς στην Ελλάδα.

Μουσική διεύθυνση: Maxim Emelyanychev • Σολίστες: Karina Gauvin (σοπράνο), Ann Hallenberg (μέτζο-σοπράνο), Edgar Moreau (τσέλο)

14 Ιουνίου

Ελευθερία Αρβανιτάκη - TAKIM

Την ίδια στιγμή

Η Ελευθερία Αρβανιτάκη, που έχει ταξιδέψει τη μουσική μας στις πέντε ηπείρους, συναντά τους TAKIM, από τα σημαντικότερα σύνολα της χώρας, που ταξιδεύουν την παραδοσιακή –και όχι μόνο– μουσική στις νεότερες γενιές, με φρέσκια ματιά και σύγχρονο ήχο. Για τη συναυλία στο Ηρώδειο θα

διασκευάσουν τραγούδια της Ελευθερίας Αρβανιτάκη από τα 30 χρόνια της καριέρας της. Συμμετέχει η Συμφωνική Ορχήστρα Νέων Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης (MOYSA), που ιδρύθηκε τον Μάρτιο του 2015 ως μια κοινότητα νέων μουσικών, ηλικίας 8 έως 25 ετών, από τη βόρεια Ελλάδα και άλλες περιοχές της χώρας. Μια ξεχωριστή μουσική συνάντηση, υπό τη μουσική διεύθυνση του Νίκου Πλατύρραχου.

Σύλληψη - επιμέλεια προγράμματος: Ελευθερία Αρβανιτάκη, TAKIM, Λήδα Ρουμάνη • Μουσική επιμέλεια - ενόρχηστρώσεις: TAKIM - Νίκος Πλατύρραχος • Φωτισμοί: Μαρία Βενετάκη • Ήχος: Χάρης Κρεμμύδας, Γιώργος Λιανός, Απόστολος Κουδέρης • TAKIM: Αλέξανδρος Αρκαδόπουλος (κλαρίνο), Πάνος Δημητρακόπουλος (κανονάκι), Θωμάς Κωνσταντίνου (ούτι, λαγούτο), Γιώργος Μαρινάκης (βιολί), Κώστας Μερετάκης (κρουστά), Γιάννης Πλαγιαννάκος (μπάσο) • Συμμετέχει η Συμφωνική Ορχήστρα Νέων Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης (MOYSA)
Μουσική διεύθυνση: Νίκος Πλατύρραχος

16 & 17 Ιουνίου

Φιλαρμόνια Ορχήστρα Αθηνών - Βύρων Φιδετζής

Περουζέ (1911)

Όπερα σε δύο πράξεις, του Θεόφραστου Σακελλαρίδη

Η αριστοτεχνική όπερα *Περουζέ* του Θεόφραστου Σακελλαρίδη, σε λιμπρέτο του Γεώργιου Τσοκόπουλου, πρωτοπαίχτηκε στις 9 Αυγούστου 1911 στο θέατρο Ολύμπια. Η επιτυχία της ήταν τόσο μεγάλη, που οι παραστάσεις συνεχίστηκαν για δύο χρόνια και ανέβηκε σε πολλά ακόμα μέρη της Ελλάδας μέχρι και το 1950, όταν παίχτηκε για τελευταία φορά από την Εθνική Λυρική Σκηνή. Η υπόθεση της όπερας διαδραματίζεται στην ελληνική ύπαιθρο και έχει ως θέμα τον παράφορο και καταστροφικό συνάμα έρωτα μιας τσιγγάνας κι ενός νέου χωρικού. Από το συγκεκριμένο έργο προέρχεται η γνωστή άρια «Νεράιδα του γιαλού» και το ντουέτο «Πιο θερμά». Χάρη στον μουσικολόγο Γ. Λεωτσάκο η παρτιτούρα διασώθηκε. Ο μαέστρος Βύρων Φιδετζής επιμελήθηκε το εξαιρετικά φθαρμένο χειρόγραφο και η όπερα *Περουζέ* παίζεται ξανά τώρα, σχεδόν 70 χρόνια μετά το τελευταίο της ανέβασμα.

Ο Θεόφραστος Σακελλαρίδης, ταλαντούχος και παραγωγικότατος συνθέτης και αρχιμουσικός, υπήρξε από τους πρωτεργάτες της ελληνικής οπερέτας. Το προσωπικό, εντελώς ξεχωριστό ιδίωμά του δημιουργείται από το αριστοτεχνικό πάντρεμα των ετερόκλητων επιρροών του, που κινούνται ανάμεσα στο δημοτικό τραγούδι, ανατολίτικα ιδιώματα, τη γαλλική και την αυστριακή οπερέτα, την τσιγγάνικη μουσική, την καντάδα, ακόμα και την τζαζ.

Ο Βύρων Φιδετζής, ο σπουδαίος αρχιμουσικός που έχει συνδέσει το όνομά του με την ανάδειξη του έργου ελλήνων συνθετών, διευθύνει τη νεοσυσταθείσα Φιλαρμόνια Ορχήστρα Αθηνών. Το ενδιαφέρον της ορχήστρας είναι στραμμένο στη νεοελληνική έντεχνη μουσική δημιουργία, η οποία μέχρι σήμερα

δεν έχει προβληθεί όσο της αξίζει. Στην αναβίωση της όπερας *Περουζέ* συμπράττουν η Χορωδία του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών και η Χορωδία Θεσσαλονίκης. Σκηνοθετεί ο Θοδωρής Αμπαζής, που έχει συνδέσει το όνομά του με εξαιρετικές παραστάσεις όπερας.

Μουσική διεύθυνση: Βύρων Φιδετζής • Σκηνοθεσία: Θοδωρής Αμπαζής • Σκηνικά - κοστούμια: Ελένη Μανωλοπούλου • Φωτισμοί: Αλέκος Αναστασίου • Ερμηνεύουν: Κασσάνδρα Δημοπούλου (Περουζέ), Φίλιππος Μοδινός (Θάνος), Άννα Στυλιανάκη (Ανθούλα), Πέτρος Μαγουλάς (Βασιλιάς των Τσιγγάνων), Τάσης Χριστογιαννόπουλος (Πέτρος) • Μουσική προετοιμασία σολίστ: Δημήτρης Γιάκας • Συμμετέχουν: Χορωδία Τμήματος Μουσικών Σπουδών Πανεπιστημίου Αθηνών (Διεύθυνση: Νίκος Μαλιάρης) και Χορωδία Θεσσαλονίκης (Διεύθυνση: Μαίρη Κωνσταντινίδου)

19 Ιουνίου

Bill Murray, Jan Vogler and friends

New Worlds

Κατά τη διάρκεια μιας υπερατλαντικής πτήσης, ο γνωστός αμερικανός ηθοποιός Μπιλ Μάρρεϋ γνώρισε τον γερμανό τσελίστα Γιαν Βόγκλερ, που καθόταν στη διπλανή θέση. Έτσι ξεκίνησε η μεταξύ τους φιλία, ενώ σύντομα το ενδιαφέρον του ενός για το καλλιτεχνικό σύμπαν του άλλου οδήγησε στην ιδέα μιας κοινής δημιουργίας. Το *New Worlds* είναι μια ξεχωριστή παράσταση, που ανανεώνει τις καλλιτεχνικές γέφυρες μεταξύ Αμερικής και Ευρώπης, αναδεικνύοντας τον πυρήνα των αμερικάνικων αξιών στη λογοτεχνία και τη μουσική. Συμμετέχουν η τσελίστα Μίρα Γουάγκ και η βιολίστρια Βανέσσα Πέρεζ, με τις οποίες οι Μάρρεϋ και Βόγκλερ συναντήθηκαν επίσης τυχαία κατά τη διάρκεια ταξιδιών τους. Στην παράσταση, ο αγαπημένος κωμικός Μπιλ Μάρρεϋ, έχει έναν ρόλο διαφορετικό από αυτούς στους οποίους τον έχουμε συνηθίσει κατά την πολύχρονη και επιτυχημένη καριέρα του στο Χόλλυγουντ: αφηγείται και ερμηνεύει συνθέσεις των Φόστερ, Γκέρσουιν και Μπερνστάιν, και αποσπάσματα κλασικών αμερικανών ποιητών και λογοτεχνών, όπως ο Γουίτμαν, ο Χεμινγκουαίη και ο Τουαίην, με τη συνοδεία του στραντιβάριους τσέλου του Γιαν Βόγκλερ. Μια συναρπαστική συνάντηση της μουσικής και της λογοτεχνίας.

Ερμηνεία τραγουδιών και ανάγνωση κειμένων: Bill Murray • Μουσικοί: Jan Vogler (τσέλο), Mira Wang (τσέλο), Vanessa Perez (βιολί)

21 Ιουνίου

Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ

Παγκόσμια Ημέρα Μουσικής

Έργα Λαυράγκα, Ραχμάνινοφ, Ντβόρζακ

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, η Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ και το Φεστιβάλ Αθηνών τιμούν την Παγκόσμια Ημέρα Μουσικής διοργανώνοντας μια μεγάλη συναυλία, με ελεύθερη είσοδο, στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού.

Μουσική διεύθυνση: Αναστάσιος Συμεωνίδης • Σολίστας: Γιώργος-Εμμανουήλ Λαζαρίδης

22 & 23 Ιουνίου

Sting

Συνθέτης, στιχουργός, τραγουδιστής, ηθοποιός, συγγραφέας και ακτιβιστής, ο Στινγκ έχει κατακτήσει το κοινό διεθνώς και έχει πουλήσει περίπου 100 εκατομμύρια άλμπουμ από την εποχή των Police αλλά και ως σόλο καλλιτέχνης. Πολυβραβευμένος, με δέκα Grammy, δύο Brits, ένα Golden Globe, ένα Emmy και τέσσερις υποψηφιότητες για Όσκαρ, δεν έχει πάψει να μας συγκινεί από το ξεκίνημα της καριέρας του ως σήμερα.

25 Ιουνίου

Ελλάδα, γυναίκα, ποίηση

Συναυλία αφιερωμένη στον Λευτέρη Παπαδόπουλο

Οι στίχοι του Λευτέρη Παπαδόπουλου δίνουν ψυχή στο ελληνικό τραγούδι για πάνω από μισό αιώνα, με τις μελωδίες του Θεοδωράκη, του Ξαρχάκου, του Λοΐζου, του Πλέσσα, του Κουγιουμτζή, του Καλδάρα, του Νικολόπουλου και άλλων 40 συνθετών. Τραγούδια του έχουν ερμηνεύσει οι κορυφαίοι Γρηγόρης Μπιθικώτσης, Βίκυ Μοσχολιού, Στέλιος Καζαντζίδης, Γιώργος Νταλάρας, Χαρούλα Αλεξίου κ.ά. Ο θαυμαστός κόσμος του Λευτέρη Παπαδόπουλου, με έντονο το θηλυκό άρωμα που τον διαπνέει –η γυναίκα, η μάνα, η πατρίδα, η προσφυγιά, η φτωχολογιά– θα ξεδιπλωθεί με τη συμβολή σπουδαίων τραγουδιστών και μουσικών στο Ηρώδειο, στις 25 Ιουνίου το βράδυ.

27 Ιουνίου

Tchaikovsky Symphony Orchestra - Vladimir Fedoseyev - Varvara

Έργα Τσαϊκόφσκι

Η Tchaikovsky Symphony Orchestra (TSO) ιδρύθηκε το 1930 (ως Grand Symphony Orchestra of All-Union Radio and Central Television) και ήταν η πρώτη συμφωνική ορχήστρα της Σοβιετικής Ένωσης,

καθώς και η πρώτη που ερμήνευσε διεθνές ρεπερτόριο εκτός ΕΣΣΔ. Πολλοί σημαντικοί συνθέτες, όπως οι Νικολάι Γκολοβάνοφ, Ντιμίτρι Σοστακόβιτς, Σεργκέι Προκόφιεφ, Αράμ Χατσατουριάν, Γκεόργκι Σβρίντοφ και άλλοι, εμπιστεύτηκαν την πρώτη εκτέλεση των έργων τους στην TSO, που αναγνωρίστηκε γρήγορα ως μία από τις σημαντικότερες ορχήστρες του κόσμου. Στην αθηναϊκή της εμφάνιση, την TSO θα διευθύνει ο πολυβραβευμένος Βλαντιμίρ Φεντοσέγιεφ. Έχοντας συνεργαστεί με τους μεγαλύτερους μουσικούς και θεατρικούς οργανισμούς στον κόσμο (Συμφωνική Ορχήστρα της Βιέννης: επικεφαλής μαέστρος 1997 - 2006, Σκάλα του Μιλάνου, Opernhaus της Ζυρίχης κ.ά.), ο Φεντοσέγιεφ παραμένει η ψυχή της TSO, καλλιτεχνικός διευθυντής και αρχιμουσικός της από το 1974. Η Tchaikovsky Symphony Orchestra έρχεται στο Ηρώδειο με τη φημισμένη ρωσίδα πιανίστρια Varvara Neromnyashchaya (Βαρβάρα Νεπομνιάσκαγια), καλλιτέχνη που έχει συνεργαστεί με μεγάλες διεθνείς ορχήστρες και έχει κερδίσει σημαντικά μουσικά βραβεία. Στο πρώτο μέρος, το κοινό θα απολαύσει το *Ιταλικό καπρίτσιο* και το *Πρώτο κονσέρτο για πιάνο και ορχήστρα*. Στο δεύτερο μέρος, η ορχήστρα θα παίξει μουσικά αποσπάσματα από τα μεγάλα μπαλέτα του Τσαϊκόφσκι (*Καρνοθραύστης, Η ωραία κοιμωμένη, Η λίμνη των κύκνων*).

Διεύθυνση ορχήστρας: Vladimir Fedoseyev • Σολίστ στο πιάνο: Varvara

29 Ιουνίου

Καμεράτα - Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής

Joseph Calleja - Ramon Tebar

Έργα Βέρντι και Μασνέ

Δύο νέοι καλλιτέχνες που έχουν κατακτήσει το διεθνές ενδιαφέρον στην οπερατική σκηνή, ο Γιόζεφ Καλλέγια και ο Ραμόν Τεμπάρ, ενώνουν τις δυνάμεις τους με την Καμεράτα. Ο Γιόζεφ Καλλέγια, από τους μεγαλύτερους και δημοφιλέστερους τενόρους της εποχής μας, ξεκίνησε να τραγουδάει στα 16 του, στη χορωδία της εκκλησίας του στη Μάλτα. Το 1997, στα 19 του μόλις χρόνια, κέρδισε τον διαγωνισμό Belvedere Hans Gabor, το 1998 το Caruso Competition και το 1999 το Plácido Domingo's Operalia International Opera Competition. Έχει συνεργαστεί με τη Royal Opera House στο Λονδίνο, με την Deutsche Oper του Βερολίνου, τη Metropolitan Opera της Νέας Υόρκης και έχει εμφανιστεί σε πολλές ακόμα πόλεις της Ευρώπης και των ΗΠΑ. Ο συνομήλικός του Ραμόν Τεμπάρ, δημοφιλής στις συνεργασίες του με ορχήστρες ανά την υφήλιο, και ο πρώτος Ισπανός που επιλέχθηκε ως πρώτος μαέστρος στη Florida Grand Opera (FGO), είναι καλλιτεχνικός διευθυντής και αρχιμουσικός στην Opera Naples και στην Palm Beach Symphony στη Φλόριντα. Το 2014 ανέλαβε τη διεύθυνση του διετούς Μουσικού Φεστιβάλ του Σάντο Ντομίνγκο και από το 2015 είναι Principal Guest Conductor στο Palacio de las Artes Reina Sofía στη γενέτειρά του Βαλένθια.

1 Ιουλίου

Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου - Άρης Μπινιάρης

Πέρσες του Αισχύλου

Η παραγωγή του ΘΟΚ που παρουσιάστηκε με μεγάλη επιτυχία στην Επίδαυρο, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου 2017, έρχεται φέτος στο Ηρώδειο. Με πλειάδα σπουδαίων Ελλαδιτών και Κυπρίων ηθοποιών, ο νεότερος Άρης Μπινιάρης, που έχει διακριθεί για τις εκρηκτικές παραστάσεις του τα τελευταία χρόνια, προτείνει μια ζωντανή σύνθεση ποιητικού λόγου, μουσικής και θεατρικής δράσης, αναζητώντας μια θεμελιώδη απλότητα, που αναδεικνύει τις εσωτερικές δονήσεις του αρχαίου δράματος.

Μετάφραση: Παναγιώτης Μουλλάς • Σκηνοθεσία - μουσική δραματουργία: Άρης Μπινιάρης • Μετρική διδασκαλία: Θεόδωρος Στεφανόπουλος • Σκηνικά: Κωνσταντίνος Λουκά • Κοστούμια: Ελένη Τζιρκαλλή • Κινησιολογία: Λία Χαράκη • Σχεδιασμός φωτισμών: Γεώργιος Κουκουμάς • Βοηθός σκηνοθέτη: Δημήτρης Χειμωνάς • Παίζουν: Καρυοφυλλιά Καραμπέτη (Άτοσσα), Χάρης Χαραλάμπους (Άγγελιαφόρος), Νίκος Ψαρράς (Δαρείος), Αντώνης Μυριαγκός (Ξέρξης) • Χορός: Ηλίας Ανδρέου, Πέτρος Γιωρκάτζης, Γιώργος Ευαγόρου, Νεκτάριος Θεοδώρου, Μάριος Κωνσταντίνου, Παναγιώτης Λάρκου, Δαβίδ Μαλτέζε, Γιάννης Μίνως, Άρης Μπινιάρης, Ονησίφορος Ονησιφόρου, Μάνος Πετράκης, Στέφανος Πίττας, Κωνσταντίνος Σεβδαλής

2 Ιουλίου

Philharmonia Orchestra - Esa-Pekka Salonen - Michelle DeYoung

3η Συμφωνία (Ηρωική) του Μπετόβεν & Το λυκόφως των θεών του Βάγκνερ (αποσπάσματα)

Ιδρυμένη το 1945, η λονδρέζικη Philharmonia Orchestra, πρωτοπόρος στη σύγχρονη προσέγγιση της κλασικής μουσικής, θεωρείται από τις κορυφαίες ορχήστρες παγκοσμίως, χάρη στα ειδικά προγράμματά της για τη διεύρυνση του κοινού, στη χρήση της ψηφιακής τεχνολογίας και στα συμμετοχικά προγράμματα διαρκούς μάθησης. Πρώτος μαέστρος και καλλιτεχνικός σύμβουλος της ορχήστρας από το 2008 είναι ο πολυβραβευμένος φινλανδός Έσα-Πέκκα Σάλονεν, από τους διαπρεπέστερους αρχιμουσικούς της γενιάς του, συνθέτης in residence στη Φιλαρμονική της Νέας Υόρκης και ιδρυτής και καλλιτεχνικός διευθυντής του Φεστιβάλ της Βαλτικής Θάλασσας. Έχοντας αφήσει τις καλύτερες εντυπώσεις το 2009, όταν εμφανίστηκαν για πρώτη φορά στο Ηρώδειο, η Philharmonia Orchestra και ο Έσα-Πέκκα Σάλονεν επανέρχονται φέτος με ένα εξαιρετικό πρόγραμμα και σολίστα την αμερικανίδα σοπράνο Μισέλ ΝτεΓιάνγκ.

3 Ιουλίου

Calexico

Live at Acropolis

Από την Τουσόν της Αριζόνας, οι Calexico –που πήραν το όνομά τους από την ομώνυμη πόλη στα σύνορα του Μεξικού με την Καλιφόρνια– μετράνε πάνω από 20 χρόνια καριέρας, με φανατικό κοινό σε όλο τον κόσμο. Στη μουσική τους, κράμα από παραδοσιακούς λάτιν ήχους (mariachi, conjunto, cumbia, tejano) και κάντρυ, τζαζ και post-rock αποδίδεται ο όρος desert noir. Το αγαπημένο συγκρότημα έρχεται στο Ηρώδειο για πρώτη φορά, με επιτυχίες από όλη τη δισκογραφία του, όπως τα «Stray», «Falling from the Sky», «Crystal Frontier», «Missing», «Splitter» κ.ά., αλλά και με το νέο άλμπουμ τους, *The Thread That Keeps Us*, που κυκλοφόρησε μόλις στα τέλη Γενάρη.

Ερμηνεύουν: Joey Burns (φωνητικά, κιθάρα, τσέλο, κοντραμπάσο, ενορχηστρώσεις, παραγωγή), John Convertino (ντραμς, κρουστά, βιμπράφωνο, μαρίμπα, ακορντεόν), Jacob Valenzuela (φωνητικά, τρομπέτα, βιμπράφωνο, πλήκτρα), Martin Wenk (τρομπέτα, ακορντεόν, κιθάρα, synth, βιμπράφωνο, συνοδευτικά φωνητικά), Scott Colberg (κοντραμπάσο, ηλεκτρικό μπάσο), Sergio Mendoza (πιάνο, φαρφίσα), Jairo Zavala (μπουζούκι, βαρύτονη κιθάρα, φωνητικά)

5 Ιουλίου

Νάνα Μούσχουρη

Ένα μύθο θα σας πω

Η Νάνα Μούσχουρη, που ξεκίνησε από την Ελλάδα πριν από 60 χρόνια για να διαγράψει λαμπρή πορεία στο παγκόσμιο μουσικό στερέωμα, έχει δώσει πάνω από 10.000 παραστάσεις στα σπουδαιότερα θέατρα του κόσμου, από την Όπερα του Παρισιού, το Royal Albert Hall του Λονδίνου και τη Φιλαρμονική του Βερολίνου έως το Lincoln Center στη Νέα Υόρκη, την Όπερα του Σίδνεϋ και το Teatro Monumental στη Χιλή, αλλά και σε θέατρα και μουσικές σκηνές σε μικρές πόλεις και χωριά. Φέτος επανέρχεται με μία μεγάλη συναυλία, για να μας τραγουδήσει τον «μύθο» της, που ξεκίνησε με το «Χάρτινο το φεγγαράκι» και συνεχίστηκε με μεγάλες διεθνείς επιτυχίες, όπως τα «White Rose of Athens», «A force de prier», «Au cœur de septembre» και «Le temps des cerises». Μέρος των εσόδων της συναυλίας θα διατεθεί για τους σκοπούς του Συλλόγου Φίλων Παιδιών με καρκίνο ΕΛΠΙΔΑ, του οποίου η διεθνής ερμηνεύτρια –που το 2017 ανακηρύχθηκε «Καλλιτέχνης για την ΕΛΠΙΔΑ»– είναι αρωγός από τη χρονιά της ίδρυσής του, το 1990. Η συναυλία τελεί υπό την αιγίδα της Α.Ε. του Προέδρου της Δημοκρατίας κυρίου Προκοπίου Παυλοπούλου.

Μουσικοί: Lucien di Napolì (πιάνο), Θωμάς Κωνσταντίνου (λαούτο, μαντολίνο, μπουζούκι), Άγγελος Πολυχρόνου (κρουστά), Jean Philippe Roux (μπάσο), Philippe Pegno (πνευστά, κρουστά), Yannick Dearborn (κιθάρα)

8 & 9 Ιουλίου

Καμεράτα - Ορχήστρα των Φύλων της Μουσικής - Γιώργος Πέτρου

Companny του Στήβεν Σόντχαϊμ

Μετά τη μεγάλη επιτυχία των προηγούμενων παραγωγών (*Kiss Me Kate*, *West Side Story* και *Sweeney Todd*), η πολυσχιδής Καμεράτα και ο πολυβραβευμένος Γιώργος Πέτρου συναντούν το μεγάλο συμφωνικό μιούζικαλ στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών, αυτή τη φορά με το υπέροχο *Companny* (*Η παρέα*) του Στήβεν Σόντχαϊμ που παρουσιάστηκε πρώτη φορά στο Broadway το 1970. Βραβευμένο με έξι βραβεία Tony («καλύτερου έργου», «καλύτερης μουσικής», «καλύτερου λιμπρέτου», «καλύτερων στίχων» κ.ά.), πέντε Drama Desk Awards και ένα Theatre World Award, το μιούζικαλ έχει κεντρικό ήρωα τον Μπόμπυ, έναν αμετανόητο εργένης που αδυνατεί να μείνει πιστός σε μία σχέση. Με αφορμή τα γενέθλια του, η παρέα του, που αποτελείται από πέντε ζευγάρια σε ευτυχισμένες (φαινομενικά τουλάχιστον) σχέσεις, αποφασίζουν να του κάνουν ένα πάρτυ έκπληξη. Με μια σειρά φλας μπακ σε αυτοτελείς ξεκαρδιστικές αλλά και συγκινητικές βινιέτες, ο Σόντχαϊμ δημιουργεί ένα τολμηρό έργο που θίγει με ασυνήθιστο τρόπο για το μουσικό θέατρο, τις σύγχρονες ερωτικές σχέσεις. Όλα αυτά, παισιώνονται από την αριστουργηματική μουσική του Σόντχαϊμ και μια συμφωνική ενορχήστρωση εντυπωσιακών διαστάσεων για τα μεγέθη του Μπροντγουαίη. Η περίπλοκη μουσική γλώσσα του κλείνει το μάτι στα κλισέ του Μπροντγουαίη, υπογραμμίζοντας με αριστοτεχνικό τρόπο την ευφυή δραματολογία του έργου. Ο επικεφαλής της Ορχήστρας και σκηνοθέτης του μιούζικαλ Γιώργος Πέτρου είναι υποψήφιος φέτος για βραβείο Grammy, στην κατηγορία Καλύτερη Ηχογράφηση Όπερας, για την ερμηνεία του στον *Ottone* του Χαίντελ με την ορχήστρα Il Pomo d'Oro.

Λιμπρέτο: George Furth • Μουσική διεύθυνση - σκηνοθεσία: Γιώργος Πέτρου

11 Ιουλίου

Αιμίλιος Χειλάκης - Μανώλης Δούνιας

Αντιγόνη του Σοφοκλή

Ο Αιμίλιος Χειλάκης και ο Μανώλης Δούνιας εμφανίστηκαν ως σκηνοθετικό δίδυμο το περασμένο καλοκαίρι με την επιτυχημένη *Ιφιγένεια εν Αυλίδι* του Ευριπίδη. Φέτος επανέρχονται στην αρχαία τραγωδία, συν-σκηνοθετώντας την *Αντιγόνη* του Σοφοκλή, που έχει χαρακτηριστεί έργο-σύμβολο της αντίστασης στην εξουσία, καθώς πραγματεύεται την απόφαση της νεαρής Αντιγόνης να θάψει τον νεκρό αδερφό της Πολυνείκη παρά την απαγόρευση του άρχοντα του κράτους. Στην παράσταση όλοι οι ρόλοι μοιράζονται ανάμεσα σε τρεις ηθοποιούς, την Αθηνά Μαξίμου, τον Αιμίλιο Χειλάκη και τον Μιχάλη Σαράντη, ενώ ο δεκαμελής χορός αφηγείται την ιστορία.

Μετάφραση: Γιώργος Μπλάνας • Σκηνοθεσία: Αιμίλιος Χειλάκης - Μανώλης Δούνιας • Μουσική: Σταμάτης Κραουνάκης • Σκηνικά - κοστούμια: Εύα Νάθενα • Κίνηση: Αγγελική Στελλάτου • Φωτισμοί: Νίκος Βλασόπουλος • Βοηθός σκηνοθετών: Αλέξανδρος Βάρθης • Μουσική διδασκαλία: Άννα Λάκη • Ερμηνεύουν: Αθηνά Μαξίμου, Αιμίλιος Χειλάκης, Μιγάλης Σαράντης • Χορός: Γιώργος Μπινιάρης, Σωκράτης Πατσίκας, Κρις Ραντάνοφ, Μαρία Τζάνη, Σμαράγδα Κάκκινου, Άννα Λάκη, Παναγιώτης Κλίνης, Πάρις Θωμόπουλος, Τίτος Λίτινας • Παραγωγή: Θεατρικές Επιχειρήσεις Τάγαρη

13 Ιουλίου

Κρατική Ορχήστρα Αθηνών

Μάρτα Άργκεριχ - Θεοδοσία Ντόκου

Τιμητική συμμετοχή: Ντόρα Μπακοπούλου

Έργα Πουλένκ, Σαιν Σανς, Σεζάρ Φρανκ, Χατζιδάκι

Η Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, υπό τη διεύθυνση του Στέφανου Τσιαλή, παρουσιάζει στο Ωδείο Ηρώδου του Αττικού μια μουσική βραδιά με τη Μάρτα Άργκεριχ, ζωντανό μύθο του πιάνου. Η Άργκεριχ συμπράττει με την αγαπημένη της μαθήτριά και ταχύτατα ανερχόμενη ελληνίδα πιανίστα Θεοδοσία Ντόκου, ερμηνεύοντας το *Κοντσέρτο για δύο πιάνα* του Φρανσίς Πουλένκ. Δασκάλα και μαθήτριά θα βρεθούν επίσης μαζί στη σκηνή για να ερμηνεύσουν το δημοφιλέστατο έργο του Καμίγ Σαιν-Σανς *Το καρναβάλι των ζώων*, με τη γαλλίδα ηθοποιό, και κόρη της Άργκεριχ, Αννί Ντυτουά να αναλαμβάνει το αφηγηματικό μέρος (με ελληνικούς υπέρτιτλους). Το πρόγραμμα της βραδιάς περιλαμβάνει τη μεγαλοπρεπή *Συμφωνία σε ρε ελάσσονα* του βέλγου ρομαντικού συνθέτη Σεζάρ Φρανκ, καθώς και αποσπάσματα από το *Καταραμένο φίδι* του Μάνου Χατζιδάκι, που θα ερμηνεύσει η Άργκεριχ με την προσκεκλημένη της Ντόρα Μπακοπούλου.

Μουσική διεύθυνση: Στέφανος Τσιαλής • Σολίστριες: Μάρτα Άργκεριχ, Θεοδοσία Ντόκου • Αφήγηση: Αννί Ντυτουά

15 Ιουλίου

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης - Ζωή Τσόκανου - Daniel Müller-Schott

Έργα Ντβόρζακ και Σοστακόβιτς

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, με καλλιτεχνικό δυναμικό εκατόν δέκα μουσικών σήμερα, εμφανίζεται για πρώτη φορά στην Αθήνα με τη νέα της καλλιτεχνική διευθύντρια, την ταλαντούχο αρχιμουσικό Ζωή Τσόκανου, συμπράττοντας με τον καταξιωμένο γερμανό τσελίστα Ντάνιελ Μύλλερ-Σοτ. Η Ζωή Τσόκανου με διακρίσεις σε διεθνείς διαγωνισμούς νέων μαέστρων, έχει συνεργαστεί τα τελευταία χρόνια με πολυάριθμες ορχήστρες και λυρικά θέατρα στην Ευρώπη. Ο νεαρός Ντάνιελ Μύλλερ-Σοτ θεωρείται από τους κορυφαίους τσελίστες της γενιάς του. Έχει συνεργαστεί με τις μεγαλύτερες διεθνείς ορχήστρες και μαέστρους, όπως οι Βλαντιμίρ Ασκενάζυ, Σαρλ Ντυτουά, Κριστόφ Εσενμπάκ, Κουρτ Μαζούρ, Ζακάρι Όραμο κ.ά., ενώ έχει επίσης και έντονη δισκογραφική

δραστηριότητα. Ξεχώρισε ήδη από την ηλικία των 15 ετών, όταν κέρδισε το πρώτο βραβείο στον διεθνή διαγωνισμό Τσαϊκόφσκι για νέους μουσικούς, και από τότε τα διεθνή μέσα έχουν πολλές φορές εκθειάσει την τεχνική του, χαρακτηρίζοντάς τον «ατρόμητο ερμηνευτή με τεχνική που καίει» (*The New York Times*), που ερμηνεύει «με υπαρξιακή επιτακτικότητα» (*Stuttgarter Nachrichten*). Το πρόγραμμα περιλαμβάνει το γεμάτο λαμπρότητα *Κοντσέρτο για βιολοντσέλο σε σι ελάσσονα* του Ντβόρζακ και τη δημοφιλή και αισιόδοξη *Πέμπτη Συμφωνία* του Σοστακόβιτς.

Μουσική διεύθυνση: Ζωή Τσόκανου • Σολίστας: Ντάνιελ Μύλλερ-Σοτ (τσέλο)

16 Ιουλίου

Ταινιοθήκη της Ελλάδος

Δάφνις και Χλόη (1931) του Ορέστη Λάσκου

Πρωτότυπη μουσική σύνθεση - Μουσική διεύθυνση: Φίλιππος Τσαλαχούρης

Προβολή της αποκατεστημένης από την Ταινιοθήκη της Ελλάδος ταινίας των απαρχών του ελληνικού κινηματογράφου *Δάφνις και Χλόη*, που μεταφέρει στην οθόνη το περίφημο ομώνυμο ερωτικό ειδύλλιο του Λόγγου, με τη συνοδεία της πρωτότυπης μουσικής σύνθεσης του Φίλιππου Τσαλαχούρη.

Αν και βωβή, η ταινία είχε προβληθεί με μεγάλη επιτυχία στο εξωτερικό (Πολωνία, Ρουμανία, Γερμανία και Αμερική). Δυο χρόνια μετά τον πόλεμο ο Λάσκος θα κυκλοφορούσε και μια ομιλούσα εκδοχή της. Ο Δημήτρης Μεραβίδης, που είχε τη διεύθυνση της φωτογραφίας, χρησιμοποίησε για πρώτη φορά στην Ελλάδα παγχρωματικό φιλμ, στο οποίο τονίζονται με καθαρότητα όλες οι αποχρώσεις του γκριζου.

Τα γυρίσματα πραγματοποιήθηκαν εξολοκλήρου στα τοπία της Μυτιλήνης, με εξαίρεση τη σκηνή του λουτρού, η οποία γυρίστηκε στη λίμνη της Βουλιαγμένης και στην οποία η ηρωίδα εμφανίζεται γυμνή, με πρωτόγνωρα αγνό ερωτισμό. Η σκηνή αυτή αποτελεί και το πρώτο γυμνό στον ευρωπαϊκό κινηματογράφο. Το 1969 ο Λάσκος θα ξανασκηνοθετήσει το ριμέικ της ταινίας του.

Το Τμήμα Αποκατάστασης της Ταινιοθήκης της Ελλάδος, ύστερα από έρευνες στην Ελλάδα και το εξωτερικό, κατόρθωσε να αποκτήσει σημαντικό μέρος του υλικού αυτού και προσπάθησε να αποκαταστήσει την ταινία στην πρώτη της μορφή. Οι εργασίες αποκατάστασης ολοκληρώθηκαν το 1992, με την επίβλεψη και τη συνεργασία του ίδιου του Ορέστη Λάσκου, που προσπάθησε να «θυμηθεί» την ταινία καρέ-καρέ, αλλά και να ανασυνθέσει τους αυθεντικούς μεσότιτλους.

17 Ιουλίου

Nigel Kennedy

Bach meets Kennedy meets Gershwin

Ο σουπερστάρ του βιολιού Νάιτζελ Κέννεντυ, από τους κορυφαίους κλασικούς βιολονίστες της γενιάς του – ανακάλυψη του μεγάλου Μενουχίν – και ο βιολονίστας με τις περισσότερες πωλήσεις στην ιστορία της μουσικής (η ερμηνεία του στις *Τέσσερις εποχές* του Vivaldi ξεπέρασε τα 3.000.000 αντίτυπα), παραμένει εδώ και τριάντα χρόνια μια εκρηκτική προσωπικότητα. Η δισκογραφία του περιλαμβάνει από τους μεγάλους κλασικούς μέχρι Τζίμι Χέντριξ, ενώ έχει συνεργαστεί με τον Πωλ Μακάρντνεϋ, την Κέιτ Μπους, τον Ρόμπερτ Πλαντ και τους The Who και έχει παίξει με τις μεγαλύτερες ορχήστρες του κόσμου. Το κοινό τον λατρεύει για το πρωτότυπο ρεπερτόριό του, τις πολιτικές τοποθετήσεις του και τις ζωντανές του εμφανίσεις, που συνήθως κινούνται εκτός των τυπικών ορίων. Η παράσταση *Bach meets Kennedy meets Gershwin* είναι ένας συναρπαστικός διάλογος ανάμεσα στον Μπαχ (με τα έργα του για βιολί που ο Κέννεντυ έχει ερμηνεύσει επανειλημμένα στο παρελθόν) και τις τζαζ συνθέσεις του Γκέρσουιν, ενός σύγχρονου κλασικού.

27, 28, 29 και 31 Ιουλίου

Εθνική Λυρική Σκηνή

Κάρμεν του Ζωρζ Μπιζέ

Η δημοφιλέστερη όπερα του γαλλικού ρεπερτορίου, σύμβολο του έρωτα και της ελευθερίας, επιστρέφει στο Ηρώδειο από την ΕΛΣ στη σκηνοθεσία του διακεκριμένου βρετανού σκηνοθέτη και καλλιτεχνικού διευθυντή της Όπερας του Γκαίτεμποργκ Στήβεν Λάνγκκριτζ, που πρωτοανέβηκε στο Ηρώδειο το 2016 και είναι σύγχρονη, αιχμηρή και επίκαιρη, καθώς τοποθετείται στην Ευρώπη των κλειστών συνόρων και της φτώχειας. Με συμμάχους τους Γιώργο Σουγλίδη στα σκηνικά και στα κοστούμια, Τζουζέππε Ντι Ιόριο στους φωτισμούς και Τόμας Μπέργκμαν στις προβολές, ο Λάνγκκριτζ δημιουργεί ένα σύγχρονο αλλά και διαχρονικό, συνάμα, περιβάλλον για την ιστορία της Κάρμεν.

Μουσική διεύθυνση: Λουκάς Καρυτινός • Σκηνοθεσία: Στήβεν Λάνγκκριτζ • Σκηνικά - κοστούμια: Γιώργος Σουγλίδης • Βίντεο: Silbersalz Film GmbH - Τόμας Μπέργκμαν • Φωτισμοί: Τζουζέππε ντι Ιόριο • Με την Ορχήστρα, τη Χορωδία, την Παιδική Χορωδία και μονωδούς της Εθνικής Λυρικής Σκηνής

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Όλες οι παραστάσεις θα έχουν υπέρτιτλους στα αγγλικά και στα ελληνικά για τους κωφούς

1 - 6 Ιουνίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Δ)

Δημήτρης Κουρτάκης

Αποτυχημένες απόπειρες αιώρησης στο εργαστήριό μου

Μια παράσταση εμπνευσμένη από το μπεκετικό σύμπαν

Ο Δημήτρης Κουρτάκης σπούδασε μουσική στο Παρίσι και συνέθεσε για παραστάσεις χορού και θεάτρου. Από το 2004 σκηνοθετεί στο θέατρο. Είναι η δεύτερη φορά που συνεργάζεται με το Φεστιβάλ Αθηνών (*Καφενείο*, 2008). Με τις *Αποτυχημένες απόπειρες αιώρησης στο εργαστήριό μου*, που υπέγραψε το 2017 στο Φεστιβάλ, έδωσε μια παράσταση που ξεχώρισε για τη σπαρακτική ερμηνεία του μπεκετικού λόγου από τον Άρη Σερβετάλη, μέσα σ' ένα εντυπωσιακό, αρχιτεκτονημένο στην εντέλεια σκηνικό σύμπαν. Διατρέχοντας το πεζογραφικό έργο του κορυφαίου ιρλανδού δραματουργού, ο Δημήτρης Κουρτάκης δημιουργεί μια παράσταση πολυμέσων με ένα επιτελείο σημαντικών διεθνών συνεργατών. Η παράσταση, που αναζητά συγγένειες και παραλληλίες με τη σύγχρονη Ελλάδα σε μια μεταιχμιακή και οριακή ισορροπία, συνομιλεί με εικαστικούς όπως οι Bruce Nauman, Vitto Acconci, Terry Fox, Gordon Matta-Clark, Rachel Whiteread κ.ά.

Σύλληψη - σκηνοθεσία - σκηνικά: Δημήτρης Κουρτάκης • Δραματουργική επεξεργασία: Δημήτρης Κουρτάκης, Ελένη Παπάζογλου, Αναστασία Τζέλλου • Βίντεο: Jérémie Bernaert • Φωτισμοί: Scott Bolman • Καλλιτεχνική συνεργασία: Έφη Μπίρμπα • Βοηθός σκηνοθέτη: Νατάσα Τριανταφύλλη • Βοηθός σκηνογράφου: Βάσια Λύρη • Εκτέλεση παραγωγής: Ντένια Σαφαρή • Ερμηνεία: Άρης Σερβετάλης
Με την υποστήριξη του NEON

8 - 10 Ιουνίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Η)

Θωμάς Μοσχόπουλος

Φαρενάιτ 451

Βασισμένο στη θεατρική διασκευή του έργου του Ραίη Μπράντμπουρν από τον Φρανσουά Τρυφώ

Από τους σημαντικότερους και πιο δραστήριους σκηνοθέτες της γενιάς του, ο Θωμάς Μοσχόπουλος διακρίνεται για τις παραστάσεις του ήδη από την εποχή του Θεάτρου Αμόρε, του οποίου είχε την καλλιτεχνική συν-διεύθυνση, έως και σήμερα, που διευθύνει το Θέατρο Πόρτα. Έχει συνεργαστεί με πλειάδα ελλήνων ηθοποιών, ενώ έχει σκηνοθετήσει, εκτός από θέατρο, όπερα και παιδικές

παραστάσεις. Μετά την εξαιρετική μεταφορά της *Δίκης* του Κάφκα πέρσι, φέτος ανεβάζει στο Φεστιβάλ το *Φαρενάιτ 451* του Ραίη Μπράντμπουρ, στη θεατρική διασκευή του Τρυφώ, ο οποίος υπέγραψε και την ομώνυμη ταινία. Σ' ένα μελλοντικό ολοκληρωτικό καθεστώς, όπου τα βιβλία καταστρέφονται, ο πρωταγωνιστής του έργου, διώκτης αρχικά των αντιφρονούντων, μεταστρέφεται όταν έρχεται σ' επαφή με τον μυστικό κόσμο των βιβλίων. Πώς μπορεί να σπάσει το εφιαλτικό πρόσωπο του ολοκληρωτισμού; Μπορεί η διεκδίκηση της «προσωπικής ανάγνωσης» να προκαλέσει στο σύστημα ρήγματα ελευθερίας;

Μετάφραση - σκηνοθεσία: Θωμάς Μοσχόπουλος • Σκηνικά: Ευαγγελία Θεριανού • Κοστούμια: Κλαιρ Μπρέισγουελ • Μουσική: Κορνήλιος Σελαμής • Φωτισμοί: Σοφία Αλεξιάδου • Βοηθός σκηνοθέτη: Ρωμανός Μαρούδης • Παίζουν: Αλέξανδρος Λογοθέτης, Άννα Μάσχα, Ξένια Καλογεροπούλου, Δήμητρα Ματσούκα, Κίττυ Παϊταζόγλου, Μάνος Γαλανής, Θάνος Λέκκας κ.ά.
Συμπαράγωγή με το Θέατρο Πόρτα

23 - 25 Ιουνίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Δ)

Κωνσταντίνος Ρήγος

Πορνοστάρ - Η αόρατη βιομηχανία του σεξ της Έλενας Πέγκα

Εμπνευσμένο από δύο ιστορίες του Ρομπέρτο Μπολάνιο

Από το 1990, όταν πρωτοεμφανίστηκε ιδρύοντας το Χοροθέατρο ΟΚΤΑΝΑ, μέχρι σήμερα, ο νέος διευθυντής του Μπαλέτου της ΕΛΣ, Κωνσταντίνος Ρήγος, δεν έχει πάψει να χορογραφεί και να σκηνοθετεί παραστάσεις, πολλές από τις οποίες έχουν περιοδεύσει στο εξωτερικό. Με την Έλενα Πέγκα, που διακρίθηκε για τη «μετα-δραματική» γραφή της ήδη από τη δεκαετία του '90, πολύ ενδιαφέρουσα όμως και ως πεζογράφο (βραβείο διηγήματος Ιδρύματος Ουράνη της Ακαδημίας Αθηνών, 2012), η συνεργασία του εδραιώθηκε ήδη από το 1999, όταν ο Ρήγος σκηνοθέτησε τα *Καινούρια ρούχα του αυτοκράτορα* σ' ένα κλαμπ, πάνω σε μια πασαρέλα, και δέκα χρόνια αργότερα το ξανανέβασε στις Ροές. Φέτος την ξανασυναντά στο τελευταίο έργο της, που μεταγράφει στην ελληνική πραγματικότητα δύο ιστορίες του Ρομπέρτο Μπολάνιο. Με πυκνή, λογοτεχνική γλώσσα, το έργο ξεδιπλώνει τις ιστορίες πρωταγωνιστών του «πλαστικού» κόσμου του πορνό, ενός κόσμου γεμάτου κλισέ, καθρέφτη του μοναχικού σώματος του καθενός. Προσπαθώντας να δει πέρα από στερεότυπα και χαρακτηρισμούς, η Πέγκα φωτίζει τα πρόσωπα πίσω από μια απρόσωπη βιομηχανία, υποβάλλοντας στην αναζήτηση της αληθινής τους ταυτότητας και της αληθινής τους καταγωγής μίαν ατμόσφαιρα μυστηρίου και συγκίνησης.

Σκηνοθεσία: Κωνσταντίνος Ρήγος • Σκηνικά: Valentino Marengo • Κοστούμια: Νατάσσα Δημητρίου • Φωτισμοί: Στέλλα Κάλτσου • Video art: Βασίλης Κεχαγιάς • Παίζουν: Κωνσταντίνος Αβαρικιώτης, Λαέρτης Μαλκότσης, Γιάννης Νιάρρος, Θεοδώρα Τζήμου κ.ά.

1 - 3 Ιουλίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Η)

Elephas tiliensis

Οδυσσέας του Τζαίμς Τζόυς

Ένα ορατόριο, ωδή στην καθημερινότητα, επεισόδια 11 & 18

Οι Elephas tiliensis ιδρύθηκαν το 2013 από τον Δημήτρη Αγαρτζίδη και τη Δέσποινα Αναστάσογλου. Οι παραστάσεις τους εμπνέονται κατά κύριο λόγο από τον χώρο της λογοτεχνίας. Εμφανίστηκαν με την *Περσινή αρραβωνιαστικά* της Ζυράννας Ζατέλη, που γνώρισε μεγάλη επιτυχία, και ακολούθησαν οι παραστάσεις: *Αλεξάνδρεια - υπάρχουν αλήθεια και ψεύδος άραγε;* (βασισμένη στο *Αλεξανδρινό κουαρτέτο* του Λόρενς Ντάρελ), *Πώς θα 'ναι ο λυτρωτής μου;* (βασισμένη στον Μπόρχες), *Λούλα* του Βαγγέλη Ραπτόπουλου, *Persona* (βασισμένη στην ταινία του Μπέργκμαν) κ.ά. Τη φετινή θεατρική περίοδο παρουσιάζουν το έργο της κρητικής λαϊκής παράδοσης *Η βοσκοπούλα*, στο Θέατρο του Νέου Κόσμου. Η παράσταση που ετοιμάζουν για το Φεστιβάλ Αθηνών βασίζεται στα κεφάλαια «Ναυσικά» και «Πηνελόπη» του κορυφαίου έργου του Τζόυς και δημιουργεί ένα ορατόριο για έναν άντρα τραγουδιστή, μια γυναίκα ηθοποιό, ένα χορό γυναικών (Σειρήνες) και μια μουσική μπάντα. Κατά τους Elephas Tiliensis, η παράσταση θα είναι μια «φιλοσοφική stand up comedy» με κέντρο τη φιγούρα της Πηνελόπης, που δυναμιτίζει την εικόνα του Οδυσσέα, σαρκάζει τη μυθική του υπόσταση και υποσκάπτει τη σύγχρονη Ευρώπη και το ομηρικό της πρότυπο.

Απόδοση - δραματουργική επεξεργασία - σκηνοθεσία: Δημήτρης Αγαρτζίδης, Δέσποινα Αναστάσογλου
• Μουσική: λάμδα • Σκηνικά - κοστούμια: Μαγδαληνή Αυγερινού • Φωτισμοί: Αλέκος Αναστασίου • Κίνηση: Μπέτυ Δραμισιώτη • Βοηθός σκηνοθέτη: Ανδριάννα Χαλκίδη • Ηχοληψία: Παναγιώτης Ριζόπουλος • Εκτέλεση παραγωγής: Άννα Γκόμεζ • Παίζουν: Παύλος Παυλίδης (Οδυσσέας / Λεοπόλδος Μπλουμ), Μαρία Σκουλά (Πηνελόπη / Μόλλυ Μπλουμ), Βίκυ Κατσικά, Μαρία Μοσχούρη, Τατιάνα Άννα Πίττα (Σειρήνες), Ελένη Ποζατζίδου (Μίλλυ Μπλουμ) • Μουσικοί επί σκηνής: Κώστας Κωστίδης (πίانو, συνθεσάιζερ), Παντελής Νικηφόρος (κιθάρα, λαούτο, μαντολίνο), Θεοδωρής Σοφόπουλος (ντραμς, κρουστά). Συμμετέχει 10μελής χορός γυναικών.

10 - 12 Ιουλίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Ε)

Ανέστης Αζάς - Πρόδρομος Τσινικόρης

Ελλάς Μονάχου

Ο Ανέστης Αζάς και ο Πρόδρομος Τσινικόρης έχουν ταυτίσει το όνομά τους με το θέατρο ντοκουμέντο στην Ελλάδα. Το 2010 συνεργάστηκαν στο Ηρώδειο με τους Rimini Protokoll για την εμβληματική παράσταση *Ο Προμηθέας στην Αθήνα*, που υπήρξε καθοριστική για την πορεία τους. Την επόμενη χρονιά επανήλθαν παρουσιάζοντας το *Ταξίδι με τρένο*, στο Μέγαρο του ΟΣΕ, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών και συνέχισαν με πολλές άλλες παραστάσεις στην Ελλάδα και τη Γερμανία –μεταξύ τους η *Καθαρή πόλη* (παραγωγή της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση), μια από τις πιο πολυταξιδεμένες ελληνικές

θεατρικές παραγωγές των τελευταίων 30 ετών. Από το 2015 έχουν αναλάβει την καλλιτεχνική διεύθυνση της Πειραματικής Σκηνης -1 του Εθνικού Θεάτρου.

Στο *Ελλάς Μονάχου* το σκηνοθετικό δίδυμο Αζά - Τσινικόρη συνεχίζει τη θεατρική του έρευνα πάνω στο ζήτημα της μετανάστευσης σήμερα. Εστιάζοντας στον μικρόκοσμο των Ελληνογερμανών του Μονάχου, η παράσταση θεματοποιεί σκηνικά τη συνεχιζόμενη κρίση της οικονομίας και της δημοκρατίας στην Ευρώπη και επιχειρεί μια ακτινογραφία των αξιών και των κανόνων που διέπουν το εργασιακό τοπίο στη σημερινή παγκοσμιοποιημένη κοινωνία. Μια παραγωγή του θεάτρου Kammerspiele του Μονάχου, με πρεμιέρα στις 26 Μαρτίου 2018. Το κείμενο θα προκύψει μέσα από συνεντεύξεις με πραγματικά πρόσωπα και μετά από επιτόπια έρευνα.

Κείμενο - σκηνοθεσία: Ανέστης Αζάς, Πρόδρομος Τσινικόρης • Δραματουργία: Christine Milz • Σκηνικά - κοστούμια: Ελένη Στρούλια • Συμμετέχουν: Πολίτες του Μονάχου από την Ελλάδα. (Η διανομή θα ολοκληρωθεί το επόμενο διάστημα). Παραγωγή της Münchner Kammerspiele σε συμπαραγωγή με το Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου

15 - 17 Ιουλίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Η)

Αντζελα Μπρούσκου

Άγγελος εξολοθρευτής

Διασκευή πάνω στο ομώνυμο κινηματογραφικό έργο του Λουίς Μπουνιουέλ

Γνωστή για την αιχμηρή ματιά και την τολμηρή αισθητική της, η Αντζελα Μπρούσκου έχει σκηνοθετήσει κάποια από τα σημαντικότερα έργα του παγκόσμιου δραματολογίου, ενώ έχει συνεργαστεί ως ηθοποιός με πολλούς έλληνες σκηνοθέτες. Το 1993 ίδρυσε με την ηθοποιό Παρθενόπη Μπουζούρη την ομάδα Θέατρο Δωματίου. Φέτος διασκευάζει και σκηνοθετεί για το Φεστιβάλ τον *Άγελο εξολοθρευτή* (*The Exterminating Angel*, 1962) του Λουίς Μπουνιουέλ, μια μακάβρια κωμωδία με καυστική ματιά πάνω στην ανθρώπινη φύση, που μπορεί να κρύβει άγρια ένστικτα και ανομολόγητα μυστικά.

Διασκευή - σκηνοθεσία: Αντζελα Μπρούσκου • Σκηνικά - εικαστική επιμέλεια: Μαρία Παπαδημητρίου • Μουσική: Nalyssa Green • Κίνηση: Βάλια Παπαχρήστου • Φωτισμοί: Στέλλα Κάλτσου • Παίζουν: Θέμις Μπαζάκα, Παρθενόπη Μπουζούρη, Γεωργιάννα Νταλάρα, Κωνσταντίνα Αγγελοπούλου κ.ά. • Οργάνωση - εκτέλεση παραγωγής: Ευάγγελος Κώνστας - Constantly Productions

17 - 19 Ιουλίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Ε)

blindspot theatre group / Μιχάλης Κωνσταντάτος - Γιώτα Αργυροπούλου

Βρικόλακες

Βασισμένο στο έργο του Ερρίκου Ίψεν

Η ομάδα blindspot theatre group ιδρύθηκε το 2009 από τον σκηνοθέτη Μιχάλη Κωνσταντάτο και την ηθοποιό Γιώτα Αργυροπούλου με σκοπό τη δημιουργία παραστάσεων που παντρεύουν διαφορετικές τέχνες –θέατρο, εικαστικά, κινηματογράφο, μουσική, νέες τεχνολογίες– και απώτερο στόχο τη δημιουργία μιας νέας αισθητικής γλώσσας. Έχουν παρουσιάσει τις δουλειές τους στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, ενώ η περφόρμανς τους *Ένα άτομο τη φορά* επιλέχθηκε από τη Μαρίνα Αμπράμοβιτς για την έκθεση «As One» στο Μουσείο Μπενάκη. Ο Μιχάλης Κωνσταντάτος απέσπασε διεθνή βραβεία ως σκηνοθέτης κινηματογράφου τόσο για τις μικρού μήκους ταινίες *Two Times Now* και *Only For Ever*, όσο και για τη μεγάλη μήκους *Luton*, ενώ η τελευταία παράσταση της ομάδας *Hotel* ξεχώρισε στον ευρωπαϊκό διαγωνισμό του σημαντικού γερμανικού φεστιβάλ Berliner Festspiele.

Στην παράσταση που δημιουργούν για το φετινό Φεστιβάλ Αθηνών, οι blindspot αναζητούν έναν τόπο συνάντησης του ιψενικού κόσμου με το σήμερα. Το κείμενο δημιουργείται με αποσπάσματα από το έργο του Ίψεν και με νέα κείμενα, που θα προκύψουν από τη συμμετοχή του κόσμου κατά τη διάρκεια της έρευνας και των δοκιμών.

Σύλληψη - δραματουργία: Γιώτα Αργυροπούλου, Μιχάλης Κωνσταντάτος (blindspot theatre group) • Σκηνοθεσία: Μιχάλης Κωνσταντάτος • Συγγραφή κειμένων: Ορφέας Απέργης • Δραματουργική συνεργασία: Παναγιώτα Κωνσταντινάκου • Οργάνωση παραγωγής: Βασίλης Παναγιωτακόπουλος • Μουσική: Γιώργος Πούλιος • Φωτισμοί: Θύμιος Μπακατάκης • Κίνηση: Ίρις Καραγιάν • Σκηνικά: Κώστας Παππάς • Παίζουν: Γιώτα Αργυροπούλου, Νικόλας Παπαγιάννης, Πηνελόπη Τσιλίκα, Γιώργος Φριντζήλας

Οι παραστάσεις *Αποτυχημένες απόπειρες αιώρησης στο εργαστήριό μου, Φαρενάιτ 451, Πορνοστάρ και Οδυσσέας* περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα «Αθήνα - Παγκόσμια Πρωτεύουσα Βιβλίου 2018 ΟΥΝΕΣΚΟ». Με τη στήριξη του Δικτύου Πολιτισμού του Δήμου Αθηναίων Athens Culture Net, με ιδρυτικό δωρητή το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος

ΝΕΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ

26 - 28 Ιουνίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Β)

Violet Louise

Παράξενες ιστορίες του Έντγκαρ Άλλαν Πόε

Οπτικοακουστική παράσταση, βασισμένη στη διασκευή ποιημάτων και διηγημάτων του συγγραφέα

Η Βάιολετ Λουίζ σπούδασε μουσική, υποκριτική και νομική και ασχολήθηκε με τη σύνθεση ήχου για το θέατρο, τον κινηματογράφο και τις παραστατικές τέχνες. Από το 2012 ερευνά το πεδίο της πολυμεσικής αφήγησης, εμπνευσμένη από την έννοια του μοντάζ και μέσα από τον συγκερασμό διαφορετικών τεχνών και «συγκεκριμένης μουσικής» (musique concrète). Στις σκηνοθεσίες της υπογράφει τη μουσική, τα ηχητικά και τα οπτικά υλικά. Για το Φεστιβάλ Αθηνών 2018 διασκευάζει σε συναυλία/ηχητική παρτιτούρα τα πιο γνωστά ποιήματα και αφηγήματα του Πόε. Ο λόγος γίνεται ήχος και μεταφέρει σε εικόνες τον σκοτεινό και μυστηριώδη κόσμο του Πόε, από μια νεαρή δημιουργό που έχει διακριθεί τα τελευταία χρόνια σε ανάλογα εγχειρήματα.

Σκηνοθεσία - μουσική - δραματουργία: Violet Louise • Σχεδιασμός συστήματος αναπαραγωγής ήχου & εικόνας: Studio 19 • Σχεδιασμός φωτισμού: Σάκης Μπιρμπίλης • Παίζουν: Αγλαΐα Παππά, Λουίζα Κωστούλα. Η παράσταση περιλαμβάνεται στο πρόγραμμα «Αθήνα - Παγκόσμια Πρωτεύουσα Βιβλίου 2018 ΟΥΝΕΣΚΟ». Με τη στήριξη του Δικτύου Πολιτισμού του Δήμου Αθηναίων Athens Culture Net, με ιδρυτικό δωρητή το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος

4 - 6 Ιουλίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Ε)

Μάρθα Μπουζιούρη

Αμάρυνθος

Απόφοιτος του Θεάτρου Τέχνης Κάρολος Κουν και του Τμήματος Επικοινωνίας και ΜΜΕ του ΕΚΠΑ, και υποψήφια διδάκτωρ Κοινωνικής Ανθρωπολογίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, η Μάρθα Μπουζιούρη εστιάζει τη σκηνοθετική δουλειά της στη φόρμα του θεάτρου ντοκιμαντέρ, με άξονα την εθνογραφική έρευνα, την οποία εμπλουτίζει με πολυμεσικά στοιχεία και παράλληλες δράσεις διαλόγου. Η παράσταση που θα σκηνοθετήσει στο Φεστιβάλ θα βασιστεί σε εθνογραφική έρευνα πάνω σ' ένα περιστατικό που συνέβη πριν από μερικά χρόνια στην ελληνική επαρχία, στην περιοχή της Αμαρύνθου. Μια βουλγαρικής καταγωγής μαθήτρια εμφανίζεται στο τοπικό αστυνομικό τμήμα και καταθέτει ότι βιάστηκε ομαδικά από τέσσερις συμμαθητές της. Η υπόθεση παίρνει μεγάλες διαστάσεις, σοκάρει την κοινή γνώμη και βάζει τη μικρή κοινότητα στο στόχαστρο μιας άνευ προηγουμένου αρνητικής δημοσιότητας. Εκείνη συσπειρώνεται και υπεραμύνεται των «δικών της παιδιών», αποδίδοντας την ευθύνη στη νεαρή κοπέλα. Η παράσταση επιχειρεί να φωτίσει τους μηχανισμούς κατασκευής της

αλήθειας, ενώ παράλληλα διερευνά τους τρόπους με τους οποίους μια τοπική κοινωνία στάθηκε απέναντι στην καταγγελία ενός βιασμού, εξετάζοντας το ρόλο που έπαιξε το φύλο, η καταγωγή και η κοινωνική τάξη της καταγγέλουσας, αντιστικτικά με την υπερέκθεση μιας ήσυχης μέχρι τότε επαρχιακής πόλης.

Δραματουργία - σκηνοθεσία: Μάρθα Μπουζιούρη • Σύμβουλος έρευνας: Αθηνά Αθανασίου • Ερευνητική Ομάδα - Τμήμα Κοινωνικής Ανθρωπολογίας Παντείου Πανεπιστημίου: Γρηγόρης Γκουγκούσης, Νούρη Διακάκη, Αθηνά Σίμογλου • Σκηνικά - κοστούμια: Ελένη Στρούλια • Φωτισμοί: Ολυμπία Μυτιληναίου • Βίντεο - φωτογραφίες: Δημήτρης Μιχαλάκης • Ηχητικός σχεδιασμός: Voltnoi Brege • Παίζουν: Πολύδωρος Βογιατζής, Θεανώ Μεταξά κ.ά. • Οργάνωση - εκτέλεση παραγωγής: plays2place

7 - 9 Ιουλίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Β)

Ελίζα Σόρογκα

Ρίζες (ντοκιμαντέρ & περφόρμανς)

Η δουλειά της Ελίζας Σόρογκα, με διεθνή παρουσία στον χώρο των παραστατικών τεχνών, εστιάζει στις αναπαραστάσεις του «ανοίκειου» και στη μετουσίωση της καθημερινής ζωής σε παραστατική τέχνη. Τον Μάρτιο του 2017, η περφόρμανς της *Women in Agony*, κέρδισε το πρώτο βραβείο σύγχρονης τέχνης στον 11ο παγκόσμιο διαγωνισμό Arte Laguna Prize, στην κατηγορία Performance & Video Art, στη Βενετία.

Οι *Ρίζες* είναι μια παράσταση που συνθέτει την κινηματογραφική με τη σκηνική αφήγηση. Το πρώτο σκέλος αποτελείται από ένα ντοκιμαντέρ όπου αποτυπώνεται η καθημερινότητα τριών ηλικιωμένων γυναικών που ζουν μόνες σε απομονωμένα χωριά της Ηπείρου, από όπου και κατάγεται η σκηνοθέτρια (χωριό Μηλιά, οροσειρά Μουργκάνας). Στο δεύτερο σκέλος, επί σκηνής έρχεται το γυναικείο караβάνι του πολυφωνικού ομίλου Άνω Δερόπολης και του πολυφωνικού συνόλου «Χαονία», και μοιράζεται με το κοινό προσωπικές ιστορίες που μετουσιώνονται σε τραγούδι. Ένας ύμνος στην εσωτερική γυναικεία δύναμη μέσα από ένα πρωτόγνωρο, ιδιαίτερο κράμα του παραδοσιακού και του αβανγκάρντ στοιχείου.

Σύλληψη - σκηνοθεσία: Ελίζα Σόρογκα • Μουσική διεύθυνση: Αλέξανδρος Λαμπρίδης • Διεύθυνση φωτογραφίας: Αίγλη Δράκου • Σχεδιασμός ήχου - σύνθεση: Δημήτρης Μυγιάκης • Σκηνογραφία - ενδυματολογική επιμέλεια: Εύα Γουλάκου • Σχεδιασμός φωτισμού: Χριστίνα Θανάσουλα

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗ ΛΟΥΛΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗ (1 - 22 Ιουνίου)

Αναδρομική έκθεση - Εργαστήριο - Ημερίδα (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Α)

Εργοτάξιο Λούλα Αναγνωστάκη (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Ε & Β) & Η πόλη (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Β)

Επιμέλεια αφιερώματος: Δήμητρα Κονδυλάκη

Προκειμένου να τιμήσει τη σημαντικότερη ελληνίδα δραματουργό του καιρού μας, που έφυγε από τη ζωή τον περασμένο Οκτώβριο, το Φεστιβάλ πραγματοποιεί ένα φιλόδοξο αφιέρωμα στο έργο της και μας τη συστήνει εκ νέου. Η μήτρα του αφιερώματος θα είναι μια αναδρομική έκθεση που θα καλύπτει τις σημαντικότερες πτυχές του έργου της από τη δεκαετία του '60 ως σήμερα (αρχαιακή έρευνα - δραματουργική συνεργασία για τη διοργάνωση της έκθεσης: Γρηγόρης Ιωαννίδης - Μάνος Καρατζογιάννης, σκηνογραφική μελέτη: Λουκία Μάρθα - Αλέξανδρος Βαζάκας). Το αφιέρωμα θα περιλαμβάνει επίσης μια επτάωρη παράσταση, σε δύο μέρη, που σκηνοθετεί η Ρούλα Πατεράκη, το *Εργοτάξιο Λούλα Αναγνωστάκη*, μεταδραματουργική προσέγγιση του συνόλου των θεατρικών της, με συμμετοχή των κυριότερων ηθοποιών που σφράγισαν τις παραστάσεις τους, καθώς και μια παράσταση της *Πόλης* (1965), έργου-σταθμού στη δραματουργία της, σε σκηνοθεσία Γιάννη Μόσχου. Το αφιέρωμα θα συμπληρωθεί από τη διοργάνωση ενός συμποσίου με τη συμμετοχή δημιουργών που έχουν σχετιστεί με τη Λούλα Αναγνωστάκη, ανθρώπων του θεάτρου, θεωρητικών αλλά και ανθρώπων από τον κόσμο της γραφής και της λογοτεχνίας, ορίζοντας έτσι και ως διακριτά πεδία προσέγγισης του έργου της τη θεατρική πράξη, τη θεωρία, τη λογοτεχνική γραφή.

Σε μια εποχή που το πολιτικό ταυτίζεται με το εξωστρεφές, το αφιέρωμα σε μια γυναίκα δραματουργό που προσεγγίζει το πολιτικό από μια *εσωτερική, χαμηλόφωνη, υπαρξιακή σκοπιά* έχει για μας ιδιαίτερη σημασία. Θέατρο της μνήμης, θέατρο της υπόγειας εγγραφής του ιστορικού στο προσωπικό, θέατρο που διερευνά σε βάθος την ανάγκη της διαφοράς, της ατομικότητας, της αντίστασης σε μια συλλογική μοίρα, το θέατρο της Αναγνωστάκη έγινε σημείο αναφοράς της σύγχρονης ελληνικής ταυτότητας συνομιλώντας, ωστόσο, επί ίσοις όροις με την ευρωπαϊκή σκηνή, χάρη στην ιδιαίτερη, προσωπική γλώσσα του. Γι' αυτό είναι μοναδικό και μας αγγίζει πάντα, με τον τρόπο που ξεκλειδώνει ακόμη πτυχές της πραγματικότητάς μας.

Εργαστήριο

«Από τον δραματικό στον αρχιτεκτονικό χώρο με όχημα τη σκηνογραφία.

Εικαστικές - χωρικές προσεγγίσεις με αφορμή την έκθεση για τη Λούλα Αναγνωστάκη»

Συνδυάζοντας την καλλιτεχνική με την εκπαιδευτική διάσταση του αφιερώματος και με αφορμή τον σχεδιασμό της έκθεσης, τον Απρίλιο θα πραγματοποιηθεί τριήμερο εργαστήριο με τη συμμετοχή

φοιτητών του Τμήματος Εσωτερικής Αρχιτεκτονικής της Σχολής Καλλιτεχνικών Σπουδών του ΤΕΙ Αθήνας και της Αρχιτεκτονικής Σχολής του Πολυτεχνείου Κρήτης.

Πώς η χωρική σύλληψη μπορεί να υπηρετήσει καλύτερα τη μετάδοση του δραματικού-συγγραφικού σχεδίου; Πώς μπορεί η περιήγηση σε μια έκθεση να μετατραπεί σε βιωματικό γεγονός; Αυτό είναι το ερώτημα που θα τεθεί, υπό τη διεύθυνση των καθηγητών αρχιτεκτονικής και σκηνογραφίας Λουκίας Μάρθα, Χαράς Αγαλιώτου και Αλέξανδρου Βαζάκα, σε συνεργασία με δραματολόγους και καλλιτέχνες που συμμετέχουν στο συνολικό εγχείρημα. Στόχος του εργαστηρίου θα είναι να εξερευνήσει την έννοια του χώρου ως ενεργού πεδίου που προϋποθέτει την αφηγηματικότητα, τη μεταπλαστικότητα και την κίνηση, προκειμένου να μεταδώσει τη ζωντάνια και την ανησυχία της δημιουργικής διαδικασίας. Το εργαστήριο θα κινηθεί σε τρεις άξονες:

- α. Δημιουργία αρχιτεκτονικών πρωτοτύπων με τη μορφή μακέτας, σχεδίου 2D-3D, βίντεο.
- β. Φωτογραφική και βιντεοσκοπική κάλυψη της δράσης του εργαστηρίου σε όλες τις φάσεις.
- γ. Δημιουργία εικαστικού βίντεο με αφορμή το έργο της Λούλας Αναγνωστάκη.

Οι πιο ενδιαφέρουσες δημιουργίες των φοιτητών (μακέτες, σχέδια, βίντεο, φωτογραφίες) που θα προκύψουν από το εργαστήριο θα εκτεθούν σε ειδικό χώρο στο πλαίσιο της προγραμματισμένης έκθεσης.

10 - 12 Ιουνίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Β)

Γιάννης Μόσχος

Η πόλη

Από τους πιο ταλαντούχους σκηνοθέτες της γενιάς του, αλλά και θεατρολόγος (με διδακτορικό πάνω στο έργο του Ίψεν) και μεταφραστής (η σύνθεσή του από διηγήματα του Τσέχοφ *Διασκεδαστικές ιστορίες περί θνητότητας* παίχτηκε για δύο χρονιές συνεχόμενα, το 2014 και το 2015) ο Γιάννης Μόσχος εμφανίζεται για δεύτερη φορά στο Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου. Φέτος σκηνοθετεί την *Πόλη* από την ομώνυμη τριλογία (*Η διανυκτέρευση*, *Η πόλη*, *Η παρέλαση*) που πρωτοπαρουσιάστηκε στο Θέατρο Τέχνης του Καρόλου Κουν το 1965. Στην *Πόλη* η Λούλα Αναγνωστάκη, 53 χρόνια πριν, μιλάει προφητικά για έναν κόσμο που νοσεί βαθιά. Το έργο της επιστρέφει στο Φεστιβάλ σε μια νέα σκηνική εκδοχή όπου η ζωντανή θεατρική δράση θα συνδιαλέγεται με κινηματογραφημένες προβολές. Η εικόνα θα μεγεθύνει τις λεπτομέρειες της σκηνικής δράσης, φωτίζοντας τη βιαιότητα που κρύβεται στα πρόσωπα της Αναγνωστάκη αλλά και μέσα σε όλους μας. Ο Γιάννης Μόσχος αποπειράται μια σύζευξη της κινηματογραφικής εικόνας και της θεατρικής δράσης, σε συνεργασία με μια ομάδα καταξιωμένων καλλιτεχνικών συνεργατών.

Σκηνοθεσία: Γιάννης Μόσχος • Σκηνικά - κοστούμια: Τίνα Τζόκα • Κινηματογραφήσεις: Χρήστος Δήμας • Κίνηση: Ανθή Θεοφυλίδη • Ηχητικό περιβάλλον: Νίκος Βίττης • Φωτισμοί: Λευτέρης Παυλόπουλος • Φωτογραφίες: Ελίνα Γιουνανλή • Βοηθός σκηνοθέτη: Εύη Νάκου • Βοηθεί σκηνογράφου: Τζέλα Χριστοπούλου - Μαίρη Αντωνοπούλου • Παίζουν: Μιχάλης Συριόπουλος (Κίμων), Λουκία Μιχαλοπούλου (Ελισάβετ), Θέμης Πάνου (Φωτογράφος)

17 - 19 Ιουνίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 E & B)

Ρούλα Πατεράκη

Εργοτάξιο Λούλα Αναγνωστάκη

Μεταδραματολογία στα κείμενα της Λούλας Αναγνωστάκη

Ηθοποιοί που την είδαν

Ηθοποιοί που την γνώρισαν

Ηθοποιοί που την ερμήνευσαν

Ηθοποιοί που την φαντάστηκαν

Ξαναζωντανεύουν τα έργα της

με επιστέγασμα τον *Ουρανό κατακόκκινο* από τη Ρούλα Πατεράκη.

[Παράσταση σε δύο μέρη. Διάρκεια κάθε μέρους: 180']

Δραματολογία: Μάνος Λαμπράκης, Ρούλα Πατεράκη, Θοδωρής Τσαπακίδης • Σκηνοθεσία: Ρούλα Πατεράκη • Σκηνικά - κοστούμια: Απόλλων Παπαθεοχάρης • Βοηθός σκηνοθέτη: Δανάη Παπουτσή

ΗΜΕΡΙΔΑ

16 Ιουνίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 B)

ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΡΙΤΙΚΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

«Θεατρική πρωτοπορία στην Ελλάδα του 21ου αιώνα»

Υπάρχει ελληνική θεατρική πρωτοπορία σήμερα; Ποιες είναι οι υφολογικές και θεματολογικές της συνισταμένες; Ποιο είναι το πλαίσιο (ιδεολογικό, κοινωνικό, κλπ.) μέσα στο οποίο αναπτύσσεται;

Ποια η σχέση θεατρικής πρωτοπορίας και «θεσμών»;

Μια ανοιχτή συζήτηση ανάμεσα σε κριτικούς θεάτρου και δημιουργούς/συντελεστές της θεατρικής πράξης (σκηνοθέτες, ηθοποιούς, συγγραφείς, θεατρικούς παραγωγούς κ.ά.) με στόχο να προσεγγιστούν τα παραπάνω ερωτήματα.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΕΣ

1 - 3 Ιουνίου (ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ)

Toneelgroep Amsterdam - Ivo van Hove

Μετά την πρόβα - Περσόνα (Ολλανδία, 2012)

Διασκευές έργων του Ίνγκμαρ Μπέργκμαν

Ο διεθνώς καταξιωμένος βέλγος σκηνοθέτης Ίβο βαν Χόβε, από τα μεγαλύτερα ονόματα του ευρωπαϊκού θεάτρου, διασκευάζει για τη σκηνή δύο ταινίες του Μπέργκμαν. Έχοντας μελετήσει σε βάθος την εργογραφία του μεγάλου Σουηδού και με διασκευές άλλων μπεργκμανικών έργων στο ενεργητικό του, στο δίπτυχο *Μετά την πρόβα - Περσόνα* εξετάζει τη λεπτή γραμμή που χωρίζει τη φαντασία από την πραγματικότητα, το άρρωστο από το λεγόμενο «φυσιολογικό». Η ένταση, η ασυμβίβαστη διάθεση, αλλά και η βαθιά κατανόηση απέναντι στην ανθρώπινη συνθήκη διαπνέουν αυτά τα δύο έργα, τα οποία εξετάζουν πώς η τέχνη νοηματοδοτεί τη ζωή μας και την κοινωνία.

Σε μια σχεδόν γυμνή σκηνή, με μινιμαλιστική απλότητα, ο βαν Χόβε βάζει δύο ιστορίες κάτω από το μικροσκόπιο. Στο *Μετά την πρόβα* ο σκηνοθέτης Χέντρικ Βόγκλερ οργανώνει τη ζωή του με βάση τους περιορισμούς της πρόβας. Η δουλειά του τον απορροφά ολοκληρωτικά και έτσι οι πρόβες μετατρέπονται σε ημερολογιακές καταγραφές. Η πραγματική ζωή, όμως, δεν μπορεί να μείνει απρόσβλητη από εξωτερικούς παράγοντες. Η αγάπη, η φθορά και ο θάνατος υπεισέρχονται στο φαινομενικά απόρθητο φρούριο των προβών με τη μορφή δύο γυναικών, της Ρέιτσελ και της Άννας. Στην *Περσόνα* μια ηθοποιός, ενώ παίζει πάνω στη σκηνή, παύει ξαφνικά να μιλάει. Στο μυαλό της οι ρόλοι που υποδύεται ταυτίζονται με τους ρόλους της καθημερινότητας. Για ακόμα μια φορά, η πραγματική ζωή επεμβαίνει βίαια και αποσπά τον άνθρωπο από το ελεγχόμενο, ασφαλές πεδίο του θεάτρου. Η σύγκρουση της ηθοποιού με τις προσδοκίες των άλλων θα οδηγήσει σε μια βαθιά ρήξη με το περιβάλλον της, συμπαρασύροντας τον γιατρό και τη νοσοκόμα που τη φροντίζουν.

Με ελληνικούς υπέρτιτλους

Σκηνοθεσία: Ivo van Hove • Δραματουργία: Peter van Kraaij • Μετάφραση: *Μετά την πρόβα* Karst Woudstra, *Περσόνα* Peter van Kraaij • Σκηνικά - φωτισμοί: Jan Versweyveld • Ήχος: Roeland Fernhout • Κοστούμια: An D'Huys • Παίζουν: *Μετά την πρόβα* Marieke Heebink (Ρέιτσελ), Gijs Scholten van Aschat (Χέντρικ Βόγκλερ), Gaije Jansen (Άννα) • *Περσόνα* Marieke Heebink (Ελίσσαμπεθ Βόγκλερ), Frieda Pittoors (γιατρός), Gijs Scholten van Aschat (σύζυγος της Ελίσσαμπεθ), Gaije Jansen (Άλμα) • Συμπαραγωγή: Théâtre de la Place (Λιέγη), Théâtres de la Ville de Luxembourg, Maison des arts de Créteil • Σε συνεργασία με το Auteursbureau ALMO bvba • Με ανάθεση από το Josef Weinberger Ltd, London και το Ίδρυμα Ίνγκμαρ Μπέργκμαν

1 - 3 Ιουνίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Η)

Nature Theater of Oklahoma - EnKnapGroup

Το κυνήγι της ευτυχίας (ΗΠΑ, 2017)

Οι Πάβολ Λίσκα και Κέλλυ Κούπερ, ιδρυτές της βραβευμένης με Obie ομάδας Nature Theater of Oklahoma, πραγματεύονται τον μύθο και την παρακαταθήκη του αμερικανικού ονείρου. Μέσα σε ένα σαλόνι, ένας μεξικανός μπάρμαν, ένας αυστριακός πωλητής, η αναπαράσταση μιας «ειρηνευτικής επέμβασης» στη Βαγδάτη, ένα μαγικό φίλτρο και καουμπόικοι χοροί, χαρούμενοι όσο και ανατριχιαστικοί, συνθέτουν ένα θεοπάλαβο σύμπαν, μια παρωδία των αμερικανικών κλισέ και των σπαγγέτι γουέστερν. Το ιδρυτικό έγγραφο του αμερικανικού κράτους, η Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας, ορίζει την «επιδίωξη της ευτυχίας» ως ένα από τα αναφαίρετα δικαιώματα του ανθρώπου, το οποίο οι κυβερνήσεις είναι υποχρεωμένες να προασπίζουν. Τι ορίζουμε όμως ως ευτυχία; Σε ποιες σκοτεινές περιοχές την κυνηγά ο καθένας μας; Σε ποια μακρινά σύνορα θα περιπλανηθούμε για να την ανακαλύψουμε; Μήπως η αναζήτησή της θα καταλήξει σε ένα ανίερο χολιγουντιανό μπλοκμπάστερ; Το νεοϋορκέζικο Nature Theater of Oklahoma, που δανείζεται το όνομά του από την *Αμερική του Κάφκα*, συνεργάζεται με έξι εκπληκτικούς χορευτές της διεθνώς αναγνωρισμένης σλοβενικής ομάδας EnKnapGroup και δημιουργεί ένα σουρρεαλιστικό παραμύθι για τον βίαιο δυτικό επεκτατισμό.

Με αγγλικούς και ελληνικούς υπέρτιτλους

Κείμενο - σκηνοθεσία: Pavol Liska, Kelly Copper • Ερμηνευτές EnKnapGroup: Luke Thomas Dunne (Ηνωμένο Βασίλειο), Ida Hellsten (Σουηδία), Bence Mezei (Ουγγαρία), Lada Petrovski Ternovšek (Κροατία), Jeffrey Schoenaers (Βέλγιο), Ana Štefanec Knez (Σλοβενία) • Παραγωγή: EN-KNAP Productions • Συμπαγωγή: Théâtre de la Ville, steirischer herbst • Φωτισμοί: Luka Curk • Κοστούμια: Katarina Škaper • Κοστούμια από το Atelje d.o.o. • Βοηθός σκηνοθέτη για τους EnKnapGroup: Nohemi Barriuso • Σκηνική διεύθυνση: Luka Curk • Τεχνική διεύθυνση: Španski Borci - Τεχνική ομάδα των EN-KNAP • Φωτογραφία και βίντεο: Andrej Lamut • Εκτέλεση παραγωγής: Karmen Keržar • Δημόσιες σχέσεις και επιμέλεια: Nina Smerkol • Διεύθυνση Španski Borci Cultural Centre, EN-KNAP Productions - διεύθυνση παραγωγής: Marjeta Lavrič • Διευθυντής EN-KNAP Productions και καλλιτεχνικός διευθυντής Španski Borci Cultural Centre: Iztok Kovač
Με την υποστήριξη της Πρεσβείας των ΗΠΑ στη Λιουμπλιάνα
Το πρόγραμμα EN-KNAP Productions έχει την οικονομική υποστήριξη του Δήμου της Λιουμπλιάνας και του Υπουργείου Πολιτισμού της Σλοβενίας

7 & 8 Ιουνίου (ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ)

Julien Gosselin

1993 του Aurélien Bellanger (Γαλλία, 2017)

Ο Ζυλιέν Γκοσλέν, νεότερος γάλλος σκηνοθέτης, γοήτευσε το κοινό του Φεστιβάλ με τη σκηνοθεσία του 2666 του Μπολάνιο το 2016, αλλά κυρίως με τα *Στοιχειώδη σωματίδια* του Ουελμπέκ το 2017. Ο 30χρονος δημιουργός επανέρχεται φέτος με το έργο *1993* του ανερχόμενου γάλλου συγγραφέα Ωρελιάν

Μπελανζέ. Συγγραφέας και σκηνοθέτης αφιερώνουν την παράσταση στις σύγχρονες ευρωπαϊκές μυθολογίες με όχημα τα δύο διασυννοριακά τούνελ που σφράγισαν, με την εμφάνισή τους, το τέλος της χιλιετίας. Το πρώτο, στα γαλλοελβετικά σύνορα, από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Πυρηνικών Ερευνών (CERN), είναι έδρα ενός τεράστιου επιταχυντή σωματιδίων. Το άλλο, κάτω από τη Μάγγη, γεφυρώνει τον θαλάσσιο βραχίονα που χωρίζει την Ευρώπη στα δύο, δημιουργώντας μια συμβολική ήπειρο. Μονολότι τα δύο αυτά τούνελ αρχικά συνδέθηκαν με μια αφήγηση «επιτεύγματος», σήμερα έχουν ταυτιστεί με αδιέξοδα προβλήματα συνεργασίας. Τελευταίο επεισόδιο σε αυτή τη νέα μυθολογία είναι το στρατόπεδο συγκέντρωσης προσφύγων και μεταναστών στο Καλαί. Εντέλει φαίνεται ότι και οι δύο αυτές εδαφικές διεισδύσεις, αντί να ομαλοποιήσουν, απορρύθμισαν τις ροές ανθρώπων και εμπορευμάτων, κλονίζοντας ίσως ριζικά τον μύθο της «ενωμένης Ευρώπης».

Με ελληνικούς υπέρτιτλους

Σκηνοθεσία: Julien Gosselin • Παίζουν: Quentin Barbosa, Genséric Coléno-Demeulenaere, Camille Dagen, Marianne Deshayes, Paul Gaillard, Yannick Gonzalez, Roberto Jean, Pauline Lefebvre-Haudepin, Dea Liane, Zacharie Lorent, Mathilde Mennetrier, Hélène Morelli • Μουσική: Guillaume Bachelé • Σκηνικά: Emma Depoid, Solène Fourt • Κοστούμια: Salma Bordes • Ήχος: Hugo Hamman, Sarah Meunier • Φωτισμοί: Quentin Maudet, Juliette Seigneur • Βίντεο: Camille Sanchez • Γενική διεύθυνση: Jori Desq • Σκηνική διεύθυνση: Valentin Dabbadie • Βοηθοί σκηνοθέτη: Eddy d’Aranjo, Ferdinand Flame • Σύμβουλος βίντεο: Pierre Martin • Σύμβουλος φωτισμών: Nicolas Joubert • Τα σκηνικά και τα κοστούμια είναι δημιουργίες του TNS Spectacle σε συνεργασία με το Groupe 43 της Ecole du TNS (Σχολή του Εθνικού Θεάτρου του Στρασβούργου) • Παραγωγή: Théâtre National de Strasbourg • Συμπαγωγή: Festival de Marseille - danse et arts multiples • Ο Julien Gosselin είναι συνεργαζόμενος καλλιτέχνης με το TNS

15 & 16 Ιουνίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Δ)

Novosibirsk State Academic Drama Theatre - Timofey Kulyabin

Οι τρεις αδελφές του Τσέχοφ (Ρωσία, 2015)

Ο Τιμοφεί Κουλιάμπιν, ανερχόμενο αστέρι της θεατρικής σκηνής της Ρωσίας, παρουσιάζει το εμβληματικό έργο του Τσέχοφ σε μια παράσταση ποιητικού ρεαλισμού, με παραδοσιακού τύπου δραματοουργία, κάνοντας μία μόνο σημαντική παρέμβαση: ο σκηνοθέτης αφαιρεί τον λόγο από τους χαρακτήρες. Σε μια απόδοση εξολοκλήρου στη νοηματική γλώσσα, η ελάχιστη κίνηση, το παραμικρό βλέμμα, το τρίξιμο του πατώματος, το κλείσιμο της πόρτας, όλα αποκτούν μια ειδική σημασία. Όλος παραδόξως, η απουσία προφορικής γλώσσας, αντί να αποδυναμώνει την επικοινωνία των τσεχοφικών ηρώων, την ενισχύει. Η δυσκολία των χαρακτήρων να επικοινωνήσουν μεταξύ τους – συστατικό στοιχείο του έργου – εξουδετερώνεται όταν καμία λέξη δεν μπορεί να ειπωθεί φωναχτά. Η σιωπή, ως νέα συνθήκη ύπαρξης, φέρνει τους χαρακτήρες πιο κοντά μεταξύ τους, ενώ συγχρόνως τους απομονώνει από τον υπόλοιπο κόσμο.

Στη ρωσική νοηματική, με ελληνικούς και αγγλικούς υπέρτιτλους

Σκηνοθεσία: Timofey Kulyabin • Σκηνικά: Oleg Golovko • Φωτισμοί: Denis Solntsev • Βοηθός σκηνοθέτη: Natalia Yarushkina • Σύμβουλοι παράστασης για άτομα με προβλήματα ακοής: Veronika Korosova, Tamara Shatula • Δασκάλα νοηματικής: Galina Nishchuk • Υπερτιλισμός: Ilya Kukharenko, Olga Fedyanina • Φωτογραφία: Frol Podlesnyi • Ήχος: Nina Belkina • Χειρισμός φωτισμών: Anna Kolesnikova • Χειρισμός υπέρτιτλων: Yaroslav Kiselyov, Igor Lipatnikov • Παίζουν: Ilya Muzyko (Αντρέι Σεργκέβιτς Πραζόροφ), Valeria Kruchinina (Νατάσα-Νατάλια Ιβάνοβνα), Irina Krivonos (Όλγα), Daria Emelyanova (Μάσα), Linda Akhmetzyanova (Ιρίνα), Denis Frank (Φιόντορ Ιλίτς Κουλίγκιν), Pavel Polyakov (Αλεξάντρ Ιγνάτιεβιτς Βερσίνιν), Anton Voinalovich (Νικολάι Βόλβιτς Τούζεμπαχ), Konstantin Telegin (Βασίλι Βασίλιεβιτς Σολέννι), Andrei Chernykh (Ιβάν Ρομάνιτς Τσεμπουτίκιν), Alexei Mezhev (Αλεξέι Πετρόβιτς Φεντότικ), Sergey Bogomolov (Βλαντίμιρ Κάρλοβιτς Ρόντε), Sergey Novikov (Φεραπόντ), Elena Drinevskaya (Ανφίσα)

20 - 22 Ιουνίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Η)

Proton Theatre - Kornél Mundruczó

Απομίμηση ζωής (Ουγγαρία, 2016)

Ο ούγγρος δεξιοτέχνης του θεάτρου και του κινηματογράφου (*Λευκός θεός*) και καλλιτεχνικός διευθυντής του Proton Theatre, Κορνέλ Μουντρούτσο, θέτει το ερώτημα κατά πόσον μπορούμε να ορίσουμε τη μοίρα μας ή αν αυτή είναι προδιαγεγραμμένη. Ένας άντρας εμφανίζεται στο διαμέρισμα μιας γυναίκας στη Βουδαπέστη, με σκοπό να της κάνει έξωση. Στην πορεία, ο ήρωας έρχεται αντιμέτωπος με τη συνείδησή του, αλλά και με τα σκοτεινά μυστικά του διαμερίσματος. Εγκλωβισμένοι σε μια ζωή αυτοματοποιημένων συνηθειών, μακριά από κάθε σύνδεση με την τρέχουσα κοινωνικοπολιτική κατάσταση, οι χαρακτήρες του έργου ζουν μια «απομίμηση ζωής», όπως μαρτυρά και ο τίτλος. Εν μέσω μιας διαδικασίας έξωσης, το διαμέρισμα γίνεται ο μικρόκοσμος ενός περιθωριοποιημένου κοινωνικού στρώματος, μιας τάξης που έχει μάθει ότι η αδικία είναι το αυτονόητο και το αναμενόμενο.

Με ελληνικούς υπέρτιτλους

Κείμενο: Kata Wéber • Σκηνοθεσία: Kornél Mundruczó • Δραματουργία: Soma Boronkay • Σκηνικά: Márton Ágh • Κοστούμια: Márton Ágh, Melinda Domán • Φωτισμοί: András Éltető • Μουσική: Asher Goldschmidt • Βοηθός σκηνοθέτη: Margit Csonka • Παραγωγή: Dóra Büki • Διεύθυνση παραγωγής: Zsófia Csató • Βοηθός παραγωγής: Ágota Kiss • Τεχνική διεύθυνση: András Éltető • Τεχνικός φωτισμών: Zoltán Rigó • Τεχνικός ήχου: Dániel Hidvégi • Σκηνική διεύθυνση: Benedikt Schröter Props: Tamás Fekete • Φροντιστήριο: Melinda Domán • Βοηθοί σκηνής: Tamás Farkas, Zsolt Zsigri • Παίζουν: Lili Monori (Κυρία Lőrinc Ruszó), Roland Rába (Mihály Sudár), Annamária Láng (Veronika Fenyvesi), Zsombor Jéger (Szilveszter Ruszó), Dáriusz Kozma (Jónás Harcos) Συμπααραγωγή: Wiener Festwochen, Βιέννη, Αυστρία · Theater Oberhausen, Γερμανία · La Rose des Vents, Λιλ, Γαλλία · Maillon, Théâtre de Strasbourg / Scène européenne, Γαλλία · Στέγη Σύγχρονων Τεχνών Τραφό, Βουδαπέστη, Ουγγαρία · HAU Hebbel am Ufer, Βερολίνο, Γερμανία · HELLERAU - European Center for the Arts, Δρέσδη, Γερμανία · Wiesbaden Biennale, Γερμανία Με την υποστήριξη των: KUBIK Coworking, Kryolan City, Open Casting, PP Business Centre - Budapest, VisionTeam

22 - 24 Ιουνίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Ε)

Jaha Koo

Cuckoo (Ν. Κορέα, 2017)

Το έργο του 33χρονου νοτιοκορεάτη σκηνοθέτη και συνθέτη Γιάχα Κου ενσωματώνει στοιχεία από διαφορετικά είδη τέχνης, από πολυμέσα και περφόρμανς μέχρι βίντεο, μουσική, κείμενα και εγκαταστάσεις. Στη νέα του παράσταση-διάλεξη, *Cuckoo*, ο καλλιτέχνης επιχειρεί ένα ταξίδι στα τελευταία είκοσι χρόνια της ιστορίας της Νότιας Κορέας, ανοίγοντας έναν αστείο όσο και γλυκόπικρο διάλογο με τρεις νοήμονες, ομιλούσες μηχανές μαγειρέματος ρυζιού.

Πριν από είκοσι χρόνια, η Νότια Κορέα βίωσε μια μεγάλη οικονομική κρίση, ανάλογη με αυτήν που πλήττει την Ευρώπη σήμερα. Ο δημιουργός συνομιλεί με τις τρεις μηχανές για το πόσο καταλυτικά επηρέασε η κρίση τη δική του γενιά, για την ανεργία, τη μοναξιά και την έντονη αίσθηση απομόνωσης που βιώνει ο ίδιος και οι συνομήλικοί του – ένα συναίσθημα που αποδίδει με την αμετάφραστη σε άλλες γλώσσες λέξη *golibmuwon*, η οποία χαρακτηρίζει τις ζωές πολλών νεαρών συμπατριωτών του.

Με ελληνικούς υπέρτιτλους

Σύλληψη - σκηνοθεσία - μουσική - βίντεο: Jaha Koo • Ερμηνεία: Hana, Duri, Seri & Jaha Koo • *Cuckoo* hacking: Idella Craddock • Σκηνικά - χρήση πολυμέσων: Eunkyung Jeong • Σύμβουλος δραματουργίας: Dries Douibi • Παραγωγή: Kunstenwerkplaats Pianofabriek • Συμπαράγωγή: Bâtard Festival • Με την υποστήριξη των: CAMPO, STUK, BUDA, DAS, SFAC

5 - 7 Ιουλίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Δ)

Mara Teatro

Ο αποχαιρετισμός (Κολομβία, 2017)

Παράσταση που συνδυάζει θέατρο, εγκατάσταση και οπτικοακουστικά υλικά, *Ο αποχαιρετισμός* είναι το τελευταίο μέρος του τρίπτυχου *Ανατομία της βίας στην Κολομβία*, το οποίο εξετάζει τις διάφορες πτυχές της βίας στη συγκεκριμένη χώρα. Η Χάιντι Αμπντερχάλντεν και ο αδελφός της Ρολφ, που διευθύνουν το Mara Teatro, παρουσιάζουν τη δική τους εκδοχή για το φάντασμα της κολομβιανής επανάστασης, σ' ένα σκηνικό που παραπέμπει σε τροπικό δάσος. Στα τέλη του 2016 υπογράφεται ειρηνευτική συμφωνία μεταξύ της κυβέρνησης της Κολομβίας και της παλαιότερης ενεργής επαναστατικής οργάνωσης της Ν. Αμερικής, των Επαναστατικών Ενόπλων Δυνάμεων της Κολομβίας (FARC), βάζοντας τέλος σε 52 χρόνια εμφύλιας διαμάχης. Ξαφνικά τα στρατόπεδα των ανταρτών ανοίγουν για δημοσιογράφους από ολόκληρο τον κόσμο και μετατρέπονται σε εθνογραφικά μουσεία. Τα εμβλήματα και οι πρακτικές μιας επανάστασης που απέτυχε εκτίθενται στο κοινό. Μετά από μισό αιώνα πόλεμου, η υπογραφή της ειρήνης σηματοδοτεί το τέλος μιας ουτοπίας, τον αποχαιρετισμό στο παλαιότερο επαναστατικό όνειρο της Λατινικής Αμερικής.

Με ελληνικούς και αγγλικούς υπέρτιτλους

Σύλληψη - σκηνοθεσία: Heidi Abderhalden, Rolf Abderhalden • Δραματουργία: Mapa Teatro, με τη συμμετοχή των Martha Ruíz, Matthias Pees, Laymert García Dos Santos, Jean Tible, Giulia Palladini • Μουσική - ήχος: Juan Ernesto Díaz • Σκηνικά: Pierre Henri Magnin • Φωτισμός - τεχνική διεύθυνση: Jean François Dubois • Κοστούμια: Elizabeth Abderhalden • Μάσκες: Christian Probst, Juan Alberto Orrego • Live video: Ximena Vargas • Σκηνική διεύθυνση: José Ignacio Rincon • Παίζουν: Heidi Abderhalden, Rolf Abderhalden, Agnes Brekke, Julián Díaz, Andrés Castañeda, Miguel Molina, Santiago Sepúlveda • Παραγωγή: Mapa Teatro, Ximena Vargas, José Ignacio Rincon - Les Indépendances, Camille Barnaud • Συμπααραγωγή: Théâtre de la Ville - Paris με το Festival d'Automne à Paris, Théâtre Vidy-Lausanne, Festival Sens Interdits, La rose des vents, Next Festival Mousonturm

8 - 10 Ιουλίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Η)

Nowy Teatr - Krzysztof Warlikowski

We Are Leaving (Πολωνία, 2018)

Βασισμένο στο Suitcase Packers του Χανόχ Λεβίν

Το τρομερό παιδί της πολωνικής σκηνης, ο Κριστόφ Βαρλικόφσκι, διασκευάζει ξανά έναν από τους αγαπημένους του συγγραφείς, σε μια παράσταση που θα κάνει πρεμιέρα στη Βαρσοβία τον Ιούνιο του 2018. Μετά το *Κρουμ*, βασισμένο στο ομώνυμο θεατρικό του Χανόχ Λεβίν, που παρουσιάστηκε στο Φεστιβάλ Αθηνών 2008 και τιμήθηκε με το Ευρωπαϊκό Βραβείο Θεάτρου, ο Βαρλικόφσκι καταδύεται εκ νέου στο θεατρικό σύμπαν του σπουδαίου ισραηλινού δραματουργού. Στην παράσταση με τίτλο εργασίας *We Are Leaving* ο σκηνοθέτης εστιάζει σε όλους εκείνους που έχουν να επιλέξουν μεταξύ δύο πραγμάτων: είτε να αφευθούν στη μοίρα τους και να πεθάνουν είτε να φτιάξουν τις βαλίτσες τους και να φύγουν όσο το δυνατόν πιο μακριά, με άγνωστο προορισμό. Το κείμενο του Λεβίν λειτουργεί ως αφηγηρία πάνω στην οποία δομείται η παράσταση. Ο υπότιτλος του έργου *–Κωμωδία με οκτώ κηδείες–* έχει μια σχεδόν μουσική ποιότητα, που αντανακλάται στην καλοκουρδισμένη «ορχήστρα» του Βαρλικόφσκι, τους εξαιρετικούς ηθοποιούς που συνεργάζονται με τον σκηνοθέτη εδώ και χρόνια. Ακόμα και όταν δεν βρισκόμαστε σε καιρούς πολέμου, η ζωή μας δεν είναι άμεσα συνυφασμένη με την ειρήνη, γι' αυτό και αναγκαζόμαστε να «φύγουμε», όπως μοιάζει να υπονοεί η παράσταση: «Δεν είναι ώρα για συμβιβασμούς. Τουναντίον, είναι ώρα να φεύγουμε – ας φύγουμε εδώ και τώρα!»

Με ελληνικούς υπέρτιτλους

Σκηνοθεσία: Krzysztof Warlikowski • Σκηνικά - κοστούμια: Małgorzata Szcześniak • Φωτισμοί: Felice Ross • Μουσική: Paweł Mykietyn • Παίζουν: Bartosz Bielenia, Agata Buzek, Andrzej Chyra, Magdalena Cielecka, Ewa Dałkowska, Bartosz Gelner, Małgorzata Hajewska-Krzysztofik, Wojciech Kalarus, Marek Kalita, Dorota Kolak, Zygmunt Malanowicz, Maja Ostaszewska, Jaśmina Polak, Piotr Polak, Jacek Poniedziałek, Magdalena Popławska

ΧΟΡΟΣ

4 - 6 Ιουνίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Ε)

Arkadi Zaides

TALOS (Ισραήλ / Γαλλία, 2015)

Ο Αρκάντι Ζαΐντες γεννήθηκε στη Λευκορωσία, μετανάστευσε στο Ισραήλ σε ηλικία 11 ετών και ζει πλέον στη Γαλλία. Το συγκεκριμένο έργο είναι αποτέλεσμα διετούς έρευνας του ίδιου και των συνεργατών του χορογράφων, δραματουργών, καλλιτεχνών βίντεο και ειδικών στην τεχνητή νοημοσύνη. Διερευνά τη σχέση ανάμεσα στην κίνηση, τις νέες τεχνολογίες παρακολούθησης και το μέλλον των συνόρων. Προέκυψε ως αποτέλεσμα της μελέτης του TALOS, ενός προγράμματος ασφαλείας της Ε.Ε. με στόχο την προστασία και παρακολούθηση των ευρωπαϊκών συνόρων, με τη συμμετοχή 14 οργανώσεων από 10 κράτη-μέλη την περίοδο 2008-13. Το έργο έχει τη μορφή της διάλεξης-παράστασης. Όπως και οι προηγούμενες δουλειές του καλλιτέχνη, εξετάζει τους τρόπους με τους οποίους οι περιορισμοί των συνόρων και οι στρατηγικές παρακολούθησης χειραγωγούν το ανθρώπινο σώμα και γεννούν μια νέα χορογραφία. Σε μια οθόνη στο πίσω μέρος της σκηνής ζωντανεύουν στιγμιότυπα βασισμένα σε πραγματικό και σε επινοημένο υλικό. Το TALOS παραπέμπει στον μηχανικό φύλακα της Ευρώπης στην αρχαία ελληνική μυθολογία, Τάλω.

Σύλληψη - σκηνοθεσία: Arkadi Zaides • Σε συνεργασία με τους: Claire Buisson, Nienke Scholts, Jonas Rutgeers, Youness Anzane, Effi & Amir (Effi Weiss & Amir Borenstein), Gabriel Braga, Culture Crew, Amit Epstein, Dyane Neiman, Thalie Lurault, Etienne Exbrayat, Simge Gücük • Διεθνής διανομή: Key Performance - Julia Asperska & Koen Vanhove • Συμπαραγωγή: Les Subsistances, Lyon (FR), CDC Toulouse (FR), NEXT Festival, LilleKortrijk-Tournai (BE-FR), La Maison de la Danse, Lyon (FR), CCNN – Centre Chorégraphique National de Nantes (FR), TanzQuartier Wien, Vienne (AT), Wiesbaden Biennale, Wiesbaden (DE), Teaterhuset Avant Garden, Trondheim (NO), K3 - Zentrum für Choreographie | Tanzplan Hamburg, στο πλαίσιο του project Together Apart, με τη χρηματοδότηση του Γερμανικού Ομοσπονδιακού Ιδρύματος Πολιτισμού (DE) • Residency: O Espaço do Tempo, Montemor-o-Novo (PT), STUK, Leuven (BE), Kunstenfestivaldesarts (BE), Dialoghi Residencies for Performing Arts in Villa Manin/CSS Udine (IT), Tanz im August/HAU Hebbel am Ufer (DE) • Με τη συμμετοχή του DICRÉAM. Με την υποστήριξη του Transfabrik Fund - the Franco-German Fund for performing arts. Institut des Croisements.

Ο Arkadi Zaides υποστηρίζεται από το Υπουργείο Πολιτισμού και Επικοινωνιών της Γαλλίας

11 & 12 Ιουνίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Ε)

Χριστίνα Γουζέλη & Paul Blackman (Ομάδα Jukstapoz)

The Art of Dying

*Η ομορφιά είναι ο τρόπος της φύσης να θυμάται την Εδέμ
T. C. Henley*

Η ομάδα Jukstapoz ιδρύθηκε το 2010 με έδρα την Αθήνα και έχει διεθνή παρουσία σε φεστιβάλ και θέατρα ανά τον κόσμο. Το χορογραφικό ύφος της είναι έντονα κινηματογραφικό και διακρίνεται για τη δυναμική σωματική γλώσσα του (physical theatre). Το έργο *The Art of Dying* είναι ένα σόλο εμπνευσμένο από το τρίπτυχο του Ιερώνυμου Μπος *Ο κήπος των επίγειων ηδονών*, που με λεπτό χιούμορ και σουρρεαλισμό αποδίδει το εύθραυστο της ανθρώπινης ύπαρξης. Χορός, πολυμέσα και ζωντανή μουσική συνυπάρχουν σε μια παράσταση που εξετάζει τη διαδικασία του «ευ θνήσκειν», αποτυπώνοντας συγχρόνως την ομορφιά της στιγμής ακριβώς πριν επέλθει το τέλος της ζωής. Μέσα σε έναν κήπο στον οποίο κατοικούν τόσο η ζωή όσο και η φθορά, η ερμηνεύτρια συνθέτει ένα τοπίο από μικρόκοσμους σήψης και χαράς. Η μουσική σύνθεση είναι του βραβευμένου λαουτίστα Jozef Van Wissem και θα ερμηνεύεται ζωντανά από τον ίδιο. Ο Wissem είναι Ολλανδός μινιμαλιστής μουσικός με έδρα τη Νέα Υόρκη. Το 2013 κέρδισε το Βραβείο Μουσικής στο Φεστιβάλ των Καννών για την ταινία *Μόνο οι εραστές μένουν ζωντανοί*.

Χορογραφία: Χριστίνα Γουζέλη & Paul Blackman • Ερμηνεία: Χριστίνα Γουζέλη • Μουσική σύνθεση και ερμηνεία: Jozef Van Wissem • Φωτισμοί: Περικλής Μαθιέλλης • Βοηθός παραγωγής: Μαριλένα Δάρα • Παραγωγή: Lena John Gomez • Η ομάδα επιχορηγείται από το ΥΠΠΟ για το συγκεκριμένο έργο • Συμπαραγωγή: Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου - Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας - Ομάδα Jukstapoz

13 - 15 Ιουνίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Η)

Bruno Beltrão - Grupo de Rua

Inoah (Βραζιλία, 2017)

Ο βραβευμένος με Bessie Award το 2010 Bruno Beltrão και η ομάδα του Grupo de Rua (1996) θεωρούνται από τους σημαντικότερους δημιουργούς που προέρχονται από το hip hop και το street dance, χωρίς όμως να αρκούνται σε μια μεταφορά του είδους από τον δρόμο στη σκηνή. Μέσα από τα έργα του, που έχουν παρουσιαστεί σε μερικά από τα σημαντικότερα φεστιβάλ και θέατρα του κόσμου, ο Beltrão, που έχει σπουδάσει σύγχρονο χορό και φιλοσοφία, αποδομεί συστηματικά τους κώδικες και τη γλώσσα του hip hop. Οι ερμηνευτές προέρχονται από διάφορα είδη χορού του δρόμου και αναπτύσσουν μια στιβαρή όσο και ριψοκίνδυνη σωματική γλώσσα. Στην πραγματικότητα, η Grupo de Rua είναι κάτι παραπάνω από μια ομάδα χορού: ένα εργαλείο κοινωνικής χειραφέτησης.

Με το έργο *Inoah* ο δημιουργός, που έρχεται πρώτη φορά στην Ελλάδα, ορμώμενος από τα σκάνδαλα διαφθοράς στη Βραζιλία, τοποθετείται απέναντι στις επικρατούσες πολιτικές συνθήκες και διερωτάται πώς συνδεόμαστε με τον περιβαλλόντα χώρο, πώς διαμορφωνόμαστε από συνθήκες και ιδεολογίες. Μέσα σε μια σχεδόν άδεια σκηνή, δέκα χορευτές χτίζουν μια σχέση ανάμεσα στον εσωτερικό και τον εξωτερικό κόσμο και πραγματεύονται τη συνδιαλλαγή, τη σύγκρουση, τη συνύπαρξη, τη συλλογικότητα.

Σκηνοθεσία: Bruno Beltrão • Βοηθός σκηνοθέτη: Ugo Alexandre Neves • Ερμηνευτές: Bruno Duarte, Cleidson De Almeida “Kley”, Douglas Santos, Igor Martins, João Chataignier, Leandro Gomes, Leonardo Laureano, Linaldo Pantoja “Dhuk”, Ronielson Araújo “Kapu”, Sid Yon • Φωτισμοί: Renato Machado • Κοστούμια: Marcelo Sommer • Μουσική: Felipe Storino • Υποστήριξη: BEIRA • Συμπαράγωγή: Kampnagel (Αμβούργο), Festival de Marseille (Μασσαλία), Wiener Festwochen (Βιέννη), Mousonturm (Φρανκφούρτη), Kunstenfestivaldesarts (Βρυξέλλες), Tanzhaus NRW (Ντύσσελντορφ)

24 - 25 Ιουνίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Η)

Marlene Monteiro Freitas

of ivory and flesh - statues also suffer (Πορτογαλία / Πράσινο Ακρωτήριο, 2014)

Βραβευμένη με τον Αργυρό Λέοντα για τον Χορό στην Μπιενάλε της Βενετίας (2018), η χορογράφος Μαρλένε Μοντέιρο Φρέιτας έγινε γνωστή στο ελληνικό κοινό για πρώτη φορά πέρυσι με την παράσταση *Βάκχες: προελούδιο κάθαρσης*, που παρουσιάστηκε στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών (συμπαράγωγή). Η παράσταση έγινε δεκτή με μεγάλο ενθουσιασμό από θεατές και κριτικούς. Η Φρέιτας, που στην Μπιενάλε χαρακτηρίστηκε «ένα από τα σπουδαιότερα ταλέντα της γενιάς της», επανέρχεται φέτος με ένα προγενέστερο έργο της, το οποίο εμπεριέχει επίσης ένταση, σουρρεαλισμό, υποδόριο χιούμορ, μια αλλόκοτη και ανοίκεια αίσθηση, στοιχεία που έκαναν τις *Βάκχες* τόσο ιδιαίτερες. Το *of ivory and flesh - statues also suffer* είναι το πρώτο έργο της χορογράφου για μεγάλο σύνολο και μουσικούς (κρουστά) και περιγράφεται από την ίδια ως «χορός από μαρμαρωμένες φιγούρες». Τα σώματα-αγάλματα παραδόξως χορεύουν, αψηφώντας τους νόμους που απαιτούν το πετρωμένο σώμα να μένει για πάντα καταδικασμένο στην ακινησία. Με πολλαπλές επιρροές – από τις *Μεταμορφώσεις* του Οβίδιου, και πιο συγκεκριμένα την ιστορία του Πυγμαλίωνα και του Ορφέα, έως το κινηματογραφικό *Statues Also Die* (1995) των Alain Resnais, Chris Marker και Ghislain Cloquet, μια κριτική προσέγγιση στην αφρικανική τέχνη και στην αποικιοκρατία – η χορογράφος χτίζει με απόλυτη ακρίβεια το ιδιόμορφο σύμπαν της.

Χορογραφία: Marlene Monteiro Freitas • Ερμηνεύουν: Marlene Monteiro Freitas, Andreas Merk, Betty Tchomanga, Lander Patrick, Cookie (κρουστά), Tomás Moital (κρουστά), Miguel Filipe (κρουστά) • Φωτισμοί - σκηνικά: Yannick Fouassier • Ζωντανή μουσική: Cookie (κρουστά) • Μοντάζ - ήχος: Tiago Cerqueira • Έρευνα: João Francisco Figueira, Marlene Monteiro Freitas • Παραγωγή: P.OR.K • Διανομή: Key Performance • Συμπαράγωγοί: O Espaço do Tempo, Montemor-o-Novo (PT)´ Alkantara Festival, Lisbon (PT)´ Maria Matos Teatro Municipal, Lisbon (PT)´ Bomba Suicida, Lisbon (με την

υποστήριξη του DGArtes, PT) · CCN Rillieux-la-pape (FR) · Musée de la danse, Rennes (FR) · Centre Pompidou, Paris (FR) · Festival Montpellier Danse 2014, Montpellier (FR) · ARCADIA, Paris (FR) · CDC Toulouse/Midi-Pyrénées, Toulouse (FR) · Théâtre National de Bordeaux en Aquitaine, Bordeaux (FR) · Kunstenfestivaldesarts, Bruxelles (BE) · WP Zimmer, Antwerp (BE) · NXTSTP (με την υποστήριξη του EU Culture Programme) • Με την υποστήριξη του: ACCCA - Companhia Clara Andermatt, Lisbon (PT) • Ευχαριστίες: Staresgrime (PT), Dr. Ephraim Nold • Εντάσσεται στο δίκτυο [DNA] Departures and Arrivals που χρηματοδοτείται από το Creative Europe Programme/ European Commission.

28 & 29 Ιουνίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Ε)

Ηρώ Αποστολέλλη & Αγνή Παπαδέλλη-Ρωσσέτου

Δωμάτια

Η Ηρώ Αποστολέλλη και η Αγνή Παπαδέλλη-Ρωσσέτου είναι νέες και ανερχόμενες δημιουργοί στον ελληνικό χορό. Τα *Δωμάτια* είναι ένα έργο για πέντε χορεύτριες, οι οποίες λειτουργούν ως ομάδα, διατηρώντας και αναπτύσσοντας, όμως, η καθεμιά τη δική της γλώσσα αφήγησης. Εμβαθύνοντας στο προσωπικό της λεξιλόγιο, κάθε χορεύτρια αρθρώνει την κίνηση ως λόγο στο παρόν, ενώπιον των υπολοίπων και πάντα σε σχέση μαζί τους, υπό τη συνοδεία ζωντανής μουσικής.

Χορογραφία: Ηρώ Αποστολέλλη & Αγνή Παπαδέλλη-Ρωσσέτου • Ερμηνεία: Ηρώ Αποστολέλλη, Κατερίνα Λιόντου, Δανάη Παπαζιάν, Αγνή Παπαδέλλη-Ρωσσέτου, Μαρία Φουντούλη • Σχεδιασμός κοστούμιών: Ηρώ Βαγιώτη • Σχεδιασμός φωτισμών: Αλέκος Γιάνναρος • Παραγωγή: Ομάδα Ditto
Το έργο υποστηρίζεται οικονομικά από το ΥΠΠΟ

30 Ιουνίου - 1 Ιουλίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Δ)

El Conde de Torrefiel

LA PLAZA (Ισπανία, 2018)

Με έδρα τη Βαρκελώνη, η Tanya Beyeler (Ελβετία) και ο Pablo Gisbert (Ισπανία) συναποτελούν το καλλιτεχνικό ζευγάρι El Conde de Torrefiel. Στα έργα τους επιχειρούν μια σύνδεση ανάμεσα στο κείμενο, τις εικαστικές τέχνες και τη χορογραφία. Το νέο τους, έβδομο κατά σειρά έργο, αποτέλεσμα έρευνας ενός έτους, αποτελεί συμπαραγωγή μεγάλων ευρωπαϊκών φεστιβάλ και θεάτρων και θα κάνει πρεμιέρα το 2018. Η παράσταση διερευνά την έννοια του χωροχρόνου μέσα από την ένταση, τη στάση και τη ρήξη που αποτελούν δομικά στοιχεία της βίας. Οι καλλιτέχνες παρατηρούν τα φυσικά όρια που θέτει ο χώρος και τις φυσικές δυνάμεις που καθορίζουν τις ζωές μας. Αντιμετωπίζουν το σκηνικό σαν ένα είδος δημόσιας αγοράς μέσα στο οποίο διευρύνεται η αντίληψη για τον χωροχρόνο, ένα κυκλικό σκηνικό που κατοικείται από ανθρώπους και μνημεία.

Σύλληψη: El Conde de Torrefiel σε συνεργασία με τους ερμηνευτές • Κείμενο: Pablo Gisbert • Σκηνοθεσία: Tanya Beyeler και Pablo Gisbert • Σκηνικά - κοστούμια - props: Blanca Añón • Φωτισμοί: Ana Rovira • Ήχος: Adolfo Fernández García • Σκηνική διεύθυνση: Isaac Torres • Παίζουν: Gloria March

Chulvi, Albert Pérez Hidalgo, Mónica Almirall Batet, Nicolas Carbajal, Amaranta Velarde, David Mallols και 10-15 εγχώριοι χορευτές • Παραγωγή: El Conde de Torrefiel, Kunstenfestivaldesarts (Βρυξέλλες) • Συμπαγωγή: Wiener Festwochen (Βιέννη), Festival de Marseille, Mousonturm Frankfurt am Main, La Triennale di Milano, Alkantara & Maria Matos Teatro (Λισαβόνα), Festival GREC (Βαρκελώνη), HAU Hebbel am Ufer (Βερολίνο), Vooruit (Γάνδη) • Διεύθυνση περιοδείας: Caravan Production

1 - 3 Ιουλίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Β)

Γιάννης Μανταφούνης & Manon Parent

Sing the Positions (2017)

Ο γνώριμος στο κοινό του Φεστιβάλ Αθηνών Γιάννης Μανταφούνης επανέρχεται με το νέο του έργο, το οποίο κινείται μεταξύ χορευτικής παράστασης και μουσικής συναυλίας. Με βάση μια μεθοδολογία αυτοσχεδιασμού που έχουν αναπτύξει με τη Manon Parent ως μουσικοί και χορευτές, καταλαμβάνουν τη σκηνή με τις χορευτικές τους δράσεις, συνδυάζοντας τραγούδια και ηχητικά συμβάντα που δημιουργούνται ζωντανά επί σκηνής, με οδηγό ένα ανοιχτό σενάριο. Μέσα από ποικίλες μουσικές αναφορές, από όπερα μέχρι πειραματική μουσική, οι δύο ερμηνευτές μοιράζονται με το κοινό μια ανάλαφρη αίσθηση παιδικότητας και χαράς. Από τον Αύγουστο του 2017, που έκανε πρεμιέρα, το *Sing the Positions* έχει παρουσιαστεί 25 φορές σε 7 θέατρα, 7 πόλεις και 3 χώρες.

Σύλληψη: Γιάννης Μανταφούνης • Χορογραφία - μουσική: Ιωάννης Μανταφούνης & Manon Parent • Φωτισμοί: David Kretonic • Ήχος: David Scrufari • Διεύθυνση παραγωγής: Mélanie Fréguin • Βοηθός παραγωγής: Erin O'Reilly • Παραγωγή: Cie Ioannis Mandafounis • Συμπαγωγή: ADC-Genève, Tanzhaus-Zürich, Prairie - Pour-cent Culturel Migros, RESO-Fonds des programmeurs • Με την υποστήριξη των Swiss Arts Council Pro Helvetia, SSA, Nestlé for Art foundation, Stanley Thomas Johnson foundation

12 - 14 Ιουλίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Δ)

Boris Charmatz

enfant (Γαλλία, 2011)

Ο Μπορίς Σαρμάτς, ένα από τα μεγαλύτερα ονόματα της αβανγκάρντ σκηνής του χορού τα τελευταία χρόνια, διερευνά την έννοια της πολλαπλότητας, θέτοντας μια σχετικά απλή ερώτηση: πώς γίνεται να υπάρξει σωματική κίνηση χωρίς τη χρήση μυϊκής ενέργειας; Συνεχίζοντας την έρευνα πάνω στις μηχανές που ξεκίνησε σε προηγούμενα έργα του, ο Σαρμάτς προτείνει μια χορογραφία παραδομένων σωμάτων χρησιμοποιώντας ένα αμφιλεγόμενο υλικό: τα παιδιά. Ένα εύθραυστο, εύπλαστο, αλλά και μη ελέγξιμο υλικό, που οι χορευτές, με τη συνοδεία ενός μουσικού, μεταφέρουν, τοποθετούν, αποθέτουν στο έδαφος και χειρίζονται δημιουργώντας ένα τοπίο μεταμορφώσεων. Πρωταγωνιστικό ρόλο έχει η κίνηση, τόσο

στην ανθρώπινη όσο και στη μηχανική μορφή της: Ένας τεράστιος γερανός μετακινεί τους ενήλικους χορευτές, οι οποίοι με τη σειρά τους μετακινούν τα παιδιά.

Χορογραφία: Boris Charmatz • **Ερμηνευτές:** Ashley Chen, Olga Dukhovnaya, Nuno Bizarro, Matthieu Burner, Julien Gallée-Ferré, Peggy Grelat-Dupont, Maud Le Pladec, Thierry Micouin, Solène Wachter και ομάδα παιδιών από το Βερολίνο • **Γκάντα:** Erwan Keravec • **Φωτισμοί:** Yves Godin • **Ήχος:** Olivier Renouf • **Μηχανές:** Artefact, Frédéric Vannieuwenhuysse, Alexandre Diaz • **Βοηθοί:** Johanna Lemke, Frank Willens • **Γενική διεύθυνση σκηνης:** Fabrice Le Fur • **Διευθυντές σκηνης:** Max Potiron, François Aubry • **Κοστούμια:** Laure Fonvieille • **Φροντιστήριο:** Stefani Gicquiaud • **Φωνή:** Dalila Khatir • **Ενορχηστρώσεις:** Luccio Stiz • **Βοηθοί παραγωγής:** Musée de la danse, Volksbühne Berlin **Παραγωγή 2011:** Μουσείο Χορού / Εθνικό Χορογραφικό Κέντρο της Ρεν και της Βρετάνης - Υπό τη διεύθυνση Boris Charmatz. Με την υποστήριξη του Γαλλικού Υπουργείου Πολιτισμού και Επικοινωνιών - Περιφερειακή Διεύθυνση Πολιτιστικών Υποθέσεων, Δήμος της Ρεν, Περιφερειακό Συμβούλιο Βρετάνης και Γενικό Συμβούλιο Ile-et-Vilaine • **Συμπαράγωγή 2011:** Festival d'Avignon, Théâtre de la Ville-Paris, Festival d'Automne à Paris, Internationales Sommerfestival Hamburg και Siemens Stiftung, στο πλαίσιο του SCHAUPLÄTZE, Théâtre National de Bretagne, La Bâtie-Festival de Genève, Kunstenfestivaldesarts (Βρυξέλλες). Ειδική υποστήριξη από το Υπουργείο Πολιτισμού, το Περιφερειακό Συμβούλιο Βρετάνης, τον Δήμο της Ρεν • Με την υποστήριξη του Institut français και του Δήμου της Ρεν για τη διεθνή περιοδεία • Σε συνεργασία με Ligue de l'enseignement d'Ile-et-Vilaine

17 - 19 Ιουλίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Β)

Σταύρος Γασπαράτος

Rage Park

Καλεσμένοι χορογράφοι / χορευτές: Blenard Azizaj, Έλενα Αντωνίου, Μαριάννα Καβαλλιεράτου

Μια εγκατάσταση-περφόρμανς με βάση το ομώνυμο νέο μουσικό έργο του συνθέτη Σταύρου Γασπαράτου, που χωρίζεται σε τρία μέρη και ερμηνεύεται ζωντανά από πενταμελές σύνολο μουσικών, μέσα σε μια εγκατάσταση η οποία λειτουργεί σαν σκηνικός χώρος αλλά και σαν μουσικό όργανο. Με δεδομένα το μουσικό έργο και την ηχητική/εικαστική εγκατάσταση, ο συνθέτης καλεί τρεις χορευτές/χορογράφους να αλληλεπιδράσουν, να χορογραφήσουν και να ερμηνεύσουν τα τρία μουσικά μέρη. Συνδυάζοντας ζωντανή μουσική και χορευτική περφόρμανς, το έργο επιδιώκει να εκφράσει τη συνεχιζόμενη συσσώρευση οργής σε προσωπικό αλλά και σε κοινωνικό επίπεδο. Αφετηρία του ήταν η ανάγκη εξωτερίκευσης αυτής της καταπιεσμένης οργής.

Σύλληψη - σύνθεση: Σταύρος Γασπαράτος • **Χορευτές - χορογράφοι:** Blenard Azizaj, Έλενα Αντωνίου, Μαριάννα Καβαλλιεράτου • **Σκηνικός χώρος - κοστούμια:** Μαρία Ταυλαρίου • **Σχεδιασμός φωτισμών:** Σάκης Μπιρμπίλης • **Βοηθός συνθέτη:** Πάνος Τσίγκος • **Συμμετέχει 5μελές μουσικό σύνολο**

7 Ιουνίου

Μια μέρα γεμάτη χορό

Ανοιχτά μαθήματα, συζητήσεις, παρουσιάσεις, φαγητό, πάρτυ και άλλα

Επιμέλεια: Στεριανή Τσιντζιλώνη & επιμελητική ομάδα

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

29 Ιουνίου - 19 Ιουλίου (ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 - Α)

Παντελής Μάκκας, Αντιστολή

Η *Αντιστολή*, video art project του εικαστικού Παντελή Μάκκα, αποτελεί καλλιτεχνική αναπαράσταση της δολοφονίας του μαθητή Αλέξη Γρηγορόπουλου το βράδυ της 6ης Δεκεμβρίου 2008. Η δολοφονία Γρηγορόπουλου ήταν το έναυσμα για την έκρηξη ενός κύματος αγανάκτησης πανελλαδικής εμβέλειας, που οδήγησε, κυρίως στην Αθήνα, σε πρωτοφανούς έντασης ταραχές, οι οποίες χαρακτηρίστηκαν «οι χειρότερες από την αποκατάσταση της Δημοκρατίας το 1974».

Υπό την κινησιολογική καθοδήγηση της Αγγελικής Στελλάτου, 60 περφόρμερ συγκρούονται, ενώ η κάμερα καταγράφει τη βία, τα συναισθήματα, τα σώματα, τα πρόσωπα, την ενέργεια, τον φόβο που η δυναμική του πλήθους δημιουργεί. Η εικαστική ματιά του Παντελή Μάκκα επεμβαίνει, με τη βοήθεια μιας κάμερας μεγάλης ταχύτητας (400 καρέ ανά δευτερόλεπτο), αναπτύσσοντας τα τρία λεπτά δράσης σε ένα πλάνο διάρκειας 45 λεπτών. Το έργο δομείται ως αναπαραγωγή σε αργή ταχύτητα ενός μονοπλάνου, χωρίς τη μεσολάβηση μοντάζ και χωρίς εξωτερική επέμβαση στη ροή της δράσης. Εκτός από την πλούσια εικαστική και ερευνητική δραστηριότητά του, ο Π. Μάκκας έχει σημαντική παρουσία και ως βίντεο καλλιτέχνης, έχοντας συνεργαστεί με το Θέατρο Τέχνης, το Θέατρο του Νέου Κόσμου, το Εθνικό Θέατρο, την ODC Ensemble (*Re-Volt Athens* και *Λουιζέττα*, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών), το Από Μηχανής Θέατρο κ.ά. Επίσης, έχει εργαστεί ως σκηνογράφος και ηθοποιός.

Σκηνοθεσία: Παντελής Μάκκας • Χορογραφία: Αγγελική Στελλάτου • Διεύθυνση φωτογραφίας: Ολυμπία Μυτιλιναίου • Ενδυματολόγος: Ιωάννα Τσάμη • Μακιγιάζ: Ιωάννα Λυγίζου • Μουσική σύνθεση και φωνητικά: Άννα Παγκάλου • Πιάνο: Νίκος Τσαλίκης • Βοηθός κάμερας: Σωτήρης Κώνστας • Βοηθός χορογράφου: Δανάη Γουλιέλμου • Βοηθοί ενδυματολόγου: Βασιλική Σουρρή, Ιφιγένεια Νταουντάκη • Βοηθοί μακιγιάζ: Αλεξάνδρα Μύτα, Κυριακή Μελίδου • Βοηθός σκηνοθέτη: Χρήστος Καραγεώργος • Ηλεκτρολόγος: Ανδρέας Τσαμάκης • Βοηθός ηλεκτρολόγου: Μίλτος Στόλης • Μακενίστας: Σωτήρης Ιωαννίδης • Making of: Διονύσης Χρονόπουλος • Still photographer: Άλεξ Κατ • Διεύθυνση παραγωγής: Μάρια Ρεπούση • Βοηθός διευθυντή παραγωγής: Γιάννης Σωτηρόπουλος • Παραγωγοί: Κωνσταντίνος Βασίλαρος, Ορφέας Περετζής • Εταιρεία παραγωγής: StudioBauhaus • Με την υποστήριξη της EPT A.E. • Συμμετέχουν: Αφροδίτη Αλεξανδράκου, Έμυ Αμερικάνου, Φωτεινή Ανεβλαβή, Μαίρη-Φώφη Ανέστου, Χαρά Βάκρινου, Φωτούλα Γερακιανάκη, Κατερίνα Δημητρέλλη, Αλέξιος Έντμαν, Αριάννα Ζαρμακούπη, Αλέξανδρος Ζαρμακούπης, Πέπη Ζαχαροπούλου, Βάσια Ζορμπαλή, Καρολίνα Θελερίτη, Ιφιγένεια Νταουντάκη, Στέλα Καπετάνιου, Μαργαρίτα Καραμπατζάκη, Λία Αγλαΐα Καράμπελα, Κατερίνα Καρτάλη, Ηλέκτρα Καρτάνου, Μαρία Καρτάνου, Μαρί Κασσαπιάν, Δημήτρης Καστέλλος, Αντώνης Κατσιάδας, Αναστασία Κατσιναβάκη, Τάσος Κοντόγιωργας, Κιάρια Κοσκινά, Φιλιώ Κοσμίδου, Βάσια Κουραχάνη, Γιώργος Λιάκος, Νίκος Λιβάνης, Φλώρα Λουκή, Ισαβέλλα Μαργάρα, Δάφνη Μαρκάκη, Πάνος Μιχαήλ, Δανάη Μορφονιού, Ναταλία Μπάκα, Δημήτρης Ντάσκας, Αναστασία Ξύδη, Κατερίνα Παπαγεωργίου, Στράτος Παπαδέλης, Έλλη Παπακωνσταντίνου, Μαρία Παπού, Ορφέας Περετζής, Εμμανουέλα Πεχνανάκη, Αντώνης Πριμηκύρης, Αλέξανδρος Ρήνας, Έλλη Σαρρή, Αντιγόνη Σουλάκου, Βασιλική Σουρρή, Ελεονώρα Σπυροπούλου, Λευκοθέα Χαλαντζούκα, Θανάσης Χανιώτης, Λίλια Χατζηγεωργίου, Πωλίνα Χρυσάφη, Εύη Ψάλτου

ΚΗΠΟΣ, ΠΡΟΛΟΓΙΟ

2 Ιουνίου

six d.o.g.s

ADD 2018

Το Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου σηκώνει αυλαία το Σάββατο 2 Ιουνίου με μια μεγάλης κλίμακας μουσική ενεργοποίηση του συμπλέγματος της Πειραιώς 260. Περισσότεροι από 10 παγκοσμίου φήμης καλλιτέχνες της σύγχρονης χορευτικής μουσικής, πλαισιωμένοι από εξαιρετικούς ομολόγους τους της ακμάζουσας εγχώριας σκηνής, σε τρία διαφορετικά, ειδικά διαμορφωμένα stages, καλύπτουν ένα ευρύτατο φάσμα του σημερινού ηλεκτρονικού ήχου μέσα από live και DJ sets. Στο πρότυπο αντίστοιχων διοργανώσεων που έχουν εδώ και χρόνια καθιερωθεί σε όλες τις μεγάλες ευρωπαϊκές πρωτεύουσες, η Αθήνα αποκτά τη δική της γιορτή της σύγχρονης ηλεκτρονικής μουσικής.

4 Ιουνίου

Leon of Athens

Xenos

Ο γνωστός τραγουδοποιός Leon of Athens μαζί με την μπάντα του και φωνητικό σύνολο δίνουν μια συναυλία έξω από τα συνηθισμένα. Στον Κήπο της Πειραιώς 260 οι θεατές θα απολαύσουν διασκευές αγαπημένων κομματιών, από την ελληνική και παγκόσμια μουσική σκηνή, αλλά και όλα τα νέα κομμάτια του Leon of Athens από το νέο άλμπουμ του, *Xenos*, που κυκλοφορεί από την Minos EMI το 2018. Μαζί με τον Leon of Athens και το συγκρότημά του, συμπράττει μια dream team 25 γυναικείων φωνών, που τραγουδούν a cappella έχοντας ως αφετηρία τους παραδοσιακούς ήχους από όλον τον κόσμο. Ο Leon of Athens ξεχώρισε από τον πρώτο κιόλας δίσκο του, το *Futruue*. Με τον επόμενο δίσκο του, *Global*, κατάφερε να αποσπάσει εξαιρετικές κριτικές από μεγάλα διεθνή μέσα (*The Guardian*, *The New York Times*, *BBC*, *NME*). Τις ενορχηστρώσεις της χορωδίας υπογράφει ο συνθέτης Αλέξανδρος Λιβιτσάνος, ο οποίος είναι από τους πιο δραστήριους μουσικούς της χώρας, μετρώντας δεκάδες συνεργασίες με καλλιτέχνες της εγχώριας και της παγκόσμιας σκηνής.

Μουσική - στίχοι: Τιμολέων Βερέμης (Leon of Athens) • Ενορχήστρωση χορωδίας: Αλέξανδρος Λιβιτσάνος • Διδασκαλία χορωδίας: Μαρίνα Σάττι • Διεύθυνση χορωδίας: Στάθης Σούλης • Φωτισμοί: Μενέλαος Ορφανός • Ερμηνεύουν: Τιμολέων Βερέμης (Leon) (φωνή, κιθάρα), Emma Williams (πλήκτρα, φωνητικά), Kaja Magsam (ντραμς, κρουστά), Λευτέρης Βολάνης (κιθάρα), Κώστας Γιαννίρης (μπάσο, φωνητικά), Τζιμ Σταρίδας (τρομπόνι), Νίκος Γκουντινάκης (ήχος)

6 Ιουνίου

Apurimac - Μαρίζα Ρίζου - Μάρθα Μορελεόν

Latin Party

Ένα μεγάλο λάτιν πάρτυ θα στηθεί στην Πειραιώς 260 από τους Apurimac! Mambo, cha cha, bolero, rumba, salsa, bachata samba θα κατακλύσουν τον Κήπο και θα ξεσηκώσουν το κοινό. Το εξαιρετικό γκρουπ συγκροτούν μουσικοί από την Ελλάδα και τη Λατινική Αμερική. Στα 35 χρόνια της πορείας τους ξεχώρισαν για την αφοσίωσή τους στη λάτιν μουσική και τις μοναδικές τους εμφανίσεις, έχοντας συνεργαστεί με πολλούς σημαντικούς έλληνες καλλιτέχνες, σε περισσότερες από χίλιες εμφανίσεις. Μαζί με τη σπουδαία μεξικανή ερμηνεύτρια Μάρθα Μορελεόν και την ανερχόμενη τραγουδίστρια Μαρίζα Ρίζου, θα μας ταξιδέψουν από τη Βραζιλία στην Κούβα κι από την Κολομβία στην Αργεντινή, με παραδοσιακά όργανα και ποικιλία ηχοχρωμάτων, που συνταιριάζουν τις παραδοσιακές αποχρώσεις της ινδιάνικης μουσικής των Άνδεων με τον δυναμισμό του αφροκουβανικού ρυθμού της Καραϊβικής.

9 - 12 Ιουνίου

Γιάννης Μπέζος - Ηρώ Μπέζου

Κρατώντας μια σπίθα τρεμόσβηστη

Ο δημοφιλής ηθοποιός Γιάννης Μπέζος είναι γνωστός όχι μόνο για τις υποκριτικές του δυνατότητες, αλλά και για το ταλέντο του στο τραγούδι. Αν και το μεγαλύτερο κομμάτι της σταδιοδρομίας του το έχει διανύσει ως ηθοποιός και σκηνοθέτης, το κοινό κρατάει καλά στη μνήμη του τις φορές που τραγούδησε, όπως πρόσφατα στην παράσταση *Της καρδιάς και της μνήμης*, με τραγούδια από το θέατρο. Αυτή τη φορά, λοιπόν, έρχεται στο Φεστιβάλ Αθηνών με την τραγουδιστική του ιδιότητα, και παρέα με την κόρη του, την ηθοποιό Ηρώ Μπέζου, καλούν τους θεατές σε μια βραδιά αφιερωμένη στους λεγόμενους «ποιητές της ήττας» Μανόλη Αναγνωστάκη, Γιάννη Θεοδωράκη και Τάσο Λειβαδίτη. Μια παράσταση που κρατά αναμμένη τη σπίθα της ποίησης τριών αθόρυβων, αλλά σπουδαίων δημιουργών.

Ερμηνεία: Γιάννης Μπέζος, Ηρώ Μπέζου • Διεύθυνση ορχήστρας: Γιάννης Παπαζαχαριάκης

7 Ιουνίου

Athens Open Air Film Festival

Το Φεστιβάλ Αθηνών παραμένει και φέτος πιστό στο ραντεβού του με το Athens Open Air Film Festival. Αυτή τη χρονιά, η δράση εντάσσεται στο πλαίσιο των εκδηλώσεων για την Αθήνα - Πρωτεύουσα του Βιβλίου 2018. Στο πρόγραμμα του Φεστιβάλ θα περιληφθούν τρεις ταινίες που αναδεικνύουν τη σχέση του κινηματογράφου με τη λογοτεχνία. Για τις ανάγκες των προβολών θα λειτουργήσουν ως θερινοί κινηματογράφοι ο Κήπος της Πειραιώς 260 και άλλα σημεία της πόλης.

ΑΝΟΙΓΜΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ - ΑΘΗΝΑ

Με τη στήριξη του Δικτύου Πολιτισμού του Δήμου Αθηναίων Athens Culture Net,
με ιδρυτικό δωρητή το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος

Chloé Moglia

Horizon (Γαλλία, 2013)

Από τι κρέμεται κανείς; Κυρίως από τον χρόνο. Για την Κλοέ Μολιά, η αιώρηση είναι ένας τρόπος να ζει κανείς έντονα στο εδώ και τώρα, ένας τρόπος να παράγουμε νόημα και πυκνότητα.

Με σπουδές στην κεραμική, την ακροβατική τέχνη (trapeze) και τις πολεμικές τέχνες, η γαλλίδα περφόρμερ ίδρυσε την ομάδα Rhizome το 2009. Μέσα από τις ακροβατικές της περφόρμανς όπου αξιοποιεί τη μαθητεία της στις πολεμικές τέχνες, έρχεται αντιμέτωπη με την αίσθηση του κενού επιζητώντας το ιδιαίτερο εκείνο νόημα που παράγεται στη σιωπή. Το *Horizon*, που εκτελεί η ίδια, είναι μια εντυπωσιακή ακροβατική περφόρμανς που κόβει την ανάσα. Ένας χώρος συμπυκνωμένος σε μια λεπτή ατσάλινη γραμμή που ζητά την αδιάσπαστη προσοχή μας. Η διαδικασία της αιώρησης δημιουργεί ένα σύμπαν αντιθέσεων – το πάνω και το κάτω, η δράση και η ανάπαυση, το ασήμαντο και το τραγικό. Οι μύες αποκαλύπτονται σε όλη την ευάλωτη φύση τους, την ίδια στιγμή που ξεδιπλώνεται η δύναμή τους. Μέσα από τα θραύσματα, επινοείται ένα νέο κέντρο που αντισταθμίζει τον κατακερματισμό της σύγχρονης καθημερινότητας.

Σύλληψη - ερμηνεία: Chloé Moglia • Κατασκευή: John Carroll / Paris Quartier d'Été • Διεύθυνση παραγωγής: Laurence Edelin • Παραγωγή: Rhizome • Συμπαγωγή: Paris Quartier d'Été • Ανάθεση από την Carole Fierz (Paris Quartier d'Été) • Η Rhizome έχει αναγνώριση από το Υπουργείο Πολιτισμού και Επικοινωνιών της Γαλλίας - DRAC Bretagne και υποστηρίζεται από το διαμέρισμα του Morbihan (Bretagne) και τη Fondation BNP Paribas. Η Chloé Moglia είναι συνεργαζόμενη καλλιτέχνη στο L'Agora - Scène nationale d'Évry et de l'Essonne, στο Centre des Monuments Nationaux και στο CCN2 - centre chorégraphique national de Grenoble • Με την υποστήριξη του Γαλλικού Ινστιτούτου

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ

Θοδωρή Γκόνης

Εθνικός Κήπος

Η εμπνευσμένη δημιουργία του Θοδωρή Γκόνη πάνω στην ιστορία του Εθνικού Κήπου και της βασίλισσας Αμαλίας, που κέρδισε τις καρδιές των Αθηναίων στο περσινό πρόγραμμα, επαναλαμβάνεται. Μια ποιητική διαδρομή με υλικό κείμενα και ντοκουμέντα γύρω από τις μαρμάρινες μορφές των ποιητών και των πολιτικών που ανακαλύπτει ο περιηγητής στον Εθνικό Κήπο, αλλά και των γεωπόνων

και των μηχανικών που τον διαμόρφωσαν, με φόντο τη γοητευτική ιστορία της εικοσάχρονης βασίλισσας που τον ονειρεύτηκε και μας τον χάρισε.

Σκηνοθεσία: Θοδωρής Γκόνης • Δραματουργία: Θοδωρής Γκόνης, Ελένη Στρούλια • Έρευνα: Μάρα Ψάλτη • Κοστούμια: Ματίνα Μέγκλα • Σκηνογραφική επιμέλεια: Ελένη Στρούλια, Ζαΐρα Φαληρέα • Φιλολογικός σύμβουλος: Νάσος Βαγενάς • Βοηθός σκηνοθέτη: Μιχάλης Αγγελίδης • Ηθοποιοί: Χρήστος Χατζηπαναγιώτης, Ελένη Κοκκίδου, Κατερίνα Πατσιάνη, Μυρτώ Γκόνη • Μουσικοί: Μιχάλης Καλογεράκης, Παντελής Καλογεράκης

ΑΥΛΗ ΤΟΥ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ (ΜΙΕΤ)

13-16 Ιουνίου

Χριστίνα Μαξούρη

20+1 λαϊκά μεταπολεμικά τραγούδια με μπαρόκ σύνολο

Ξεχωρίζοντας από νωρίς, η Χριστίνα Μαξούρη έχει συνεργαστεί ως ηθοποιός με τους περισσότερους Έλληνες σκηνοθέτες και έχει υπάρξει δύο φορές υποψήφια για το θεατρικό βραβείο «Μελίνα Μερκούρη» και για το βραβείο «Ελευθερία Σαπουντζή». Στις μουσικές της παραστάσεις *Απ' το γραμμόφωνο στη σκηνή* και *Δανεικά παπούτσια* συνέπραξε επί σκηνής με καλλιτέχνες από τη μουσική και το θέατρο. Η έντονα θεατρική συναυλία που έδωσε πέρσι, σε καταλυκτική ατμόσφαιρα, στην Αγγλικανική εκκλησία του Αγίου Παύλου, επαναλαμβάνεται και φέτος, αυτή τη φορά στον γοητευτικό κήπο του Μορφωτικού Ιδρύματος Εθνικής Τραπέζης (ΜΙΕΤ). Γνωστά και αγαπημένα μεταπολεμικά τραγούδια συναντούν μια μπαρόκ αισθητική μέσα από μια ερμηνεία σμιλεμένη με απaráμιλλη αίσθηση γεωμετρίας.

Σύλληψη - επιλογή τραγουδιών - ερμηνεία: Χριστίνα Μαξούρη • Μεταγραφή μουσικού υλικού - ενορχήστρωση: Μιχάλης Παπαπέτρου • Σκηνοθετική επιμέλεια: Γιάννης Καλαβριανός • Σκηνογραφική επιμέλεια: Ευαγγελία Θεριανού • Ηχητικός σχεδιασμός - ηχοληψία: Γιάννης Παξεβάνης • Φωτιστικός σχεδιασμός: Νίκος Βλασόπουλος • Βοηθός παραγωγής: Νουρμάλα Ήστου • Μουσικοί: Χαράλαμπος Καρασαββίδης (μπαρόκ βιολί), Αγγελική Κασδά (μπαρόκ βιολί), Ιάσων Ιωάννου (βιόλα ντα γκάμπα), Σοφία Ευκλείδου (μπαρόκ τσέλο), Δημήτρης Τίγκας (βιολόνε) • Φιλική συμμετοχή: Λένα Κιτσοπούλου • Εκτέλεση παραγωγής: Κατερίνα Μπερδέκα

17-18 Ιουνίου

Duo Aura (Αγάπη Τριανταφυλλίδη - Nil Kocamangil)

Classic Without Frontiers

Δύο διεθνείς και καταξιωμένες σολίστ που φημίζονται για την καλλιτεχνική τους συνεργασία ως Duo Aura, η ελληνίδα Αγάπη Τριανταφυλλίδη στο πιάνο και η τουρκάλα Nil Kocamangil στο τσέλο, δημιουργούν μια μοναδική συναυλία με έργα Μπραμς, Ρ. Στράους, Ραχμάνινοφ και Σκαλκώτα. Οι δυο

νεαρές ερμηνεύτριες έχουν κατακτήσει το ευρωπαϊκό κοινό και έχουν αποσπάσει διθυραμβικές κριτικές όπου έχουν εμφανιστεί, χαρίζοντας στο κοινό μοναδικές στιγμές, με κορυφαίες καλλιτεχνικές ερμηνείες σε έργα μεγάλων συνθετών. Το 2016 εμφανίστηκαν σε μια μοναδική συναυλία στο Αρχαίο Ωδείο της Νικόπολης και τον Αύγουστο του 2017 στο διεθνές φεστιβάλ του Bodrum, παράλληλα με τις εμφανίσεις τους σε γερμανικά και ολλανδικά φεστιβάλ. Μια συνεργασία που αποτελεί έμπρακτη απόδειξη ότι η μουσική δεν έχει σύνορα και μπορεί να ενώσει τους λαούς σε ένα κοινό ταξίδι.

28 - 30 Ιουνίου

Βασίλης Ρακόπουλος

Affection

Συναυλία κλασικής μουσικής, σε δύο μέρη: στο πρώτο θα παρουσιαστεί το έργο *Affection* και στο δεύτερο το έργο *No Answer*. Τα κλασικής φόρμας έργα αναζητούν έναν κοινό τόπο αισθητικής συνύπαρξης διαφορετικών στιλιστικών ιδιωμάτων από την εποχή του μπαρόκ ως τον 20ό αιώνα. Έγχορδα διαφορετικών εποχών συναντιούνται στη σχετικότητα του μουσικού χρόνου με σύγχρονη ενορχηστρωτική αντίληψη, που επιχειρεί μια πρωτότυπη σκηνοθεσία των ηχητικών επιφανειών. Η σουίτα *Affection*, γραμμένη για κλασική κιθάρα και κουιντέτο εγχόρδων, χαρακτηρίζεται από σαφή θεματική αναφορά στο μπαρόκ και λυρικές αναπτύξεις που παραπέμπουν συνεκδοχικά στην τρυφερότητα, την ευαισθησία και την αθωότητα, όπως υπαινίσσεται ο τίτλος. Η σουίτα *No Answer* χαρακτηρίζεται από πιο σύγχρονα αρμονικά και μελωδικά ιδιώματα. Διατηρεί παρόμοια λυρικά στοιχεία με το *Affection*, αλλά έχει πιο έντονη δραματουργική πλοκή, καθώς συσχετίζεται με την υπαρξιακή αναζήτηση.

ΘΕΡΙΝΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΛΑΪΣ & ΑΛΛΟΙ ΧΩΡΟΙ

14 - 17 Ιουνίου

Σοφία Ντώνα, Σοφία Μπέμπεζα, Βασιλεία Στυλιανίδου,

ομάδα AMOQA (Athens Museum of Queer Arts) και γυναικεία συλλογή Beaver

Αφροδίτη* / Οι ιστορίες της*, τα σώματά της*, οι πολιτικές της*, οι γλώσσες της*, οι εικόνες της*

Προβολές, εργαστήρια, συζητήσεις

Η Σοφία Ντώνα είναι αρχιτέκτονας και εικαστικός, μέλος της αρχιτεκτονικής ομάδας hiboux και της εικαστικής ομάδας Errands, η Σοφία Μπέμπεζα είναι καλλιτέχνις και θεωρητικός της τέχνης με έδρα τη Ζυρίχη και η Βασιλεία Στυλιανίδου εικαστικός και ιδρύτρια του ανεξάρτητου συνεργατικού πρότζεκτ STUDIOvisits Berlin, με δράση στην Αθήνα και το Βερολίνο. Μαζί με την ομάδα AMOQA (Athens Museum of Queer Arts), τη γυναικεία συλλογή Beaver, την ομάδα Cinenova (Λονδίνο) και το Schwules Museum* (Βερολίνο) επιμελούνται, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ, ένα ιδιαίτερο τετραήμερο, το

οποίο περιλαμβάνει ταινίες, βίντεο-περφόρμανς και ντοκιμαντέρ, εργαστήρια και συζητήσεις με στόχο την ενδυνάμωση των διαφορετικών λόγων και φωνών των φεμινιστικών και κουήρ πρακτικών στην Αθήνα. Κατά τη διάρκεια του προγράμματος επιχειρείται η «συνάρθρωση της καλλιτεχνικής παραγωγής με την πράξη της επιτέλεσης του φύλου και της σεξουαλικότητας, ενώ παράλληλα διερευνάται η καταγραφή των πρακτικών και των δράσεών τους». Πρόκειται για ένα εγχείρημα με αφητηρία τον θερινό κινηματογράφο Αφροδίτη, στην περιοχή του Ρουφ, όπου Beaver και ΑΜΟQA δρουν από το 2012 και το 2015 αντίστοιχα, διοργανώνοντας συζητήσεις και δράσεις γύρω από ζητήματα κοινωνικού φύλου, σεξουαλικότητας, φυλής, τάξης και αναπηρίας. Με το *Αφροδίτη** επιχειρείται το ξεκίνημα μιας ετήσιας, τοπικής και διεθνούς συνάντησης, που εστιάζει στην περιοχή του Ρουφ, καθώς και στις ομάδες και στους κοινωνικούς χώρους που δραστηριοποιούνται σε αυτή.

Επιμέλεια: Σοφία Ντώνα, Σοφία Μπέμπεζα, Βασιλεία Στυλιανίδου, σε συνεργασία με το Athens Museum of Queer Arts και τη γυναικεία κολεκτίβα Beaver • Συνεπιμέλεια: Cinenova (Λονδίνο), Schwules Museum* (Βερολίνο)

ΩΔΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Μια νέα συνεργασία του Φεστιβάλ με το Ωδείο Αθηνών εγκαινιάζεται φέτος. Σε αυτό το πλαίσιο, στις εγκαταστάσεις του Ωδείου φιλοξενούνται δύο μουσικές πλατφόρμες, οι οποίες διοργανώνονται με σκοπό την προώθηση της ελληνικής μουσικής δημιουργίας, την ανταλλαγή εμπειριών και την ανάδειξη νέων ταλέντων.

3 - 6 Ιουλίου [Αίθουσα «Άρης Γαρουφαλής»]

Young Greek Classics

Αφιέρωμα: Ντεμπυσσύ

Τριάντα νέοι ταλαντούχοι σολίστ της ελληνικής μουσικής σκηνής παρουσιάζουν την τέχνη τους σε τέσσερις ημέρες αφιερωμένες στον σπουδαίο γάλλο συνθέτη Κλωντ Ντεμπυσσύ, με αφορμή τα 100 χρόνια από τον θάνατό του. Αυτή η τετραήμερη πλατφόρμα-γιορτή, που πραγματοποιείται στην πρόσφατα ανακαινισμένη Αίθουσα Συναυλιών «Άρης Γαρουφαλής» του Ωδείου Αθηνών, στοχεύει να αναδείξει τους πολλά υποσχόμενους νέους μουσικούς σε ποικιλία οργάνων. Ερμηνεύονται έργα σόλο ή μουσικής δωματίου του ιδίου του Ντεμπυσσύ ή γραμμένα προς τιμήν του. Μια συνεργασία του Φεστιβάλ Αθηνών με το Τρίτο Πρόγραμμα της ΕΡΤ και το Ωδείο Αθηνών. Οι συναυλίες θα μεταδοθούν απευθείας από το Τρίτο και θα διατεθούν μέσω EBU στις ευρωπαϊκές ραδιοφωνίες.

10 - 12 Ιουλίου [Υπόγειο]

Aqua Jazz Athens

Σε συνεργασία με το Εργαστήριο Τζαζ και Μουσικής της Μεσογείου του Ιονίου Πανεπιστημίου

Ο παγκόσμιος πολιτισμός της τζαζ συναντάται με παραδόσεις, όργανα και μουσικούς της Μεσογείου. Το Φεστιβάλ Αθηνών φιλοξενεί μια τριήμερη μουσική πλατφόρμα που συνδιοργανώνουν το Ωδείο Αθηνών και το Εργαστήριο Τζαζ και Μουσικής της Μεσογείου του Ιονίου Πανεπιστημίου. Μια μουσική περιπλάνηση και συνάντηση παραδοσιακών μουσικών από τη Μεσόγειο (Ιβηρική χερσόνησος, Αδριατική θάλασσα, Ελλάδα, Βαλκάνια, Ανατολική Μεσόγειος), με κεντρικές συναυλίες, πρωτότυπες μουσικές συναντήσεις, παρουσιάσεις νέων μουσικών, jam sessions και εργαστήρια, και με κοινό όχημα την παγκόσμια γλώσσα της τζαζ. Η ξεχωριστή αυτή πλατφόρμα διαρθρώνεται σε τρεις ημερήσιες ζώνες: το πρωί οι συμμετέχοντες θα μπορούν να παρακολουθούν εργαστήρια και μαθήματα τζαζ και παραδοσιακών οργάνων της Μεσογείου, το μεσημέρι θα γίνονται συζητήσεις και παρουσιάσεις και το βράδυ θα ξεκινά δυναμικά το συναυλιακό μέρος, με πρωτότυπες συνεργασίες και γνωριμία με τους καλλιτέχνες.

Ομάδα Μουσικού Θεάτρου Ραφή - Αμάλια Μπένετ

Ιδομενέας ή Το βάρος της ιστορίας

Όπερα σε τρεις πράξεις, του Β.Α.Μότσαρτ. Ποιητικό κείμενο του Τζιανμπατίστα Βαρέσκο

Η χορογράφος-κινησιολόγος Αμάλια Μπένετ, που ζει και εργάζεται στην Ελλάδα από το 1993, με σημαντική δημιουργική πορεία και στον διεθνή χώρο, σκηνοθετεί για πρώτη φορά όπερα, το σπάνια παιγμένο αριστούργημα του Μότσαρτ *Ιδομενέας*. Συνεργάζεται γι' αυτό με την Ομάδα Μουσικού Θεάτρου Ραφή, τις λυρικές τραγουδίστριες Αναστασία Κότσαλη και Λητώ Μεσσήνη, τον μαέστρο Μιχάλη Παπαπέτρου και με τον εικαστικό Πέτρο Τουλούδη.

Η όπερα *Ιδομενέας*, γραμμένη το 1781, αποτελεί το πρώτο ώριμο εγχείρημα του συνθέτη, ο οποίος χρησιμοποιεί ως ιστορικό πλαίσιο την πτώση της Τροίας και τα πάθη του νεαρού βασιλιά Ιδομενέα στην Κρήτη. Στην οπερατική παραγωγή της Ομάδας Ραφή, που σκηνοθετεί η Αμάλια Μπένετ, συμπράττουν εθελοντικά και μέλη των ΚΑΠΗ Μοσχάτου, Καλλιθέας, Ν. Σμύρνης και Π.Φαλήρου που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα Μουσικές Συντεταγμένες, για ενηλίκους άνω των 65 ετών, της ΕΛΣ/ΚΠΙΣΝ.

Μουσική διεύθυνση - διδασκαλία - ενορχήστρωση: Μιχάλης Παπαπέτρου • Σκηνοθεσία: Αμάλια Μπένετ • Σκηνικά - κοστούμια: Πέτρος Τουλούδης • Τραγουδούν: Γιάννης Καλύβας, Αναστασία Κότσαλη, Λητώ Μεσσήνη, Βαρβάρα Μπιζά κ.ά. • Συμμετέχει: 8μελές μουσικό σύνολο. Συμπαραγωγός: Ε.Φ. - ΔΗΠΕΘΕ ΡΟΥΜΕΛΗΣ

Χρηστίνα Γαρμπή

Ζεμφύρα ή το Μυστικόν της Πασιφάης του Ανδρέα Εμπειρικού

Η νεαρή ηθοποιός και σκηνοθέτρια Χρηστίνα Γαρμπή, απόφοιτος της Δραματικής Σχολής του Ωδείου Αθηνών και της Νομικής Αθηνών, έχει συνεργαστεί ως ηθοποιός με τους Θωμά Μοσχόπουλο, Ξένια Καλογεροπούλου, Κωνσταντίνο Αρβανιτάκη, Θωμά Βελισσάρη, Ιόλη Ανδρεάδη σε παραστάσεις στο Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου, στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, στο θέατρο Πόρτα κ.α. Στο πλαίσιο του φετινού «Ανοίγματος στην πόλη» θα παρουσιάσει το διήγημα *Ζεμφύρα ή το Μυστικόν της Πασιφάης* του Ανδρέα Εμπειρικού. Προαναγγέλλοντας τον *Μεγάλο Ανατολικό*, η *Ζεμφύρα* συμβολίζει τη νίκη πάνω στον ευνουχισμό της σεξουαλικότητας, θεμέλιο μιας ουτοπικής κοινωνίας, απελευθερωμένης από τις κοινωνικές νόρμες που περιορίζουν την επιθυμία.

Σκηνοθεσία - ερμηνεία - δραματουργική επεξεργασία: Χρηστίνα Γαρμπή, Κωνσταντίνος Κουνέλλας, Βασίλης Σαφός (Ομάδα Θεάτρου τ ρ ι ζ) • Πρωτότυπη μουσική σύνθεση: Κορνήλιος Σελαμσής • Σχεδιασμός φωτισμών: Κωνσταντίνος Αρβανιτάκης • Επιμέλεια κίνησης: Κατερίνα Φώτη • Σύμβουλος δραματουργίας: Νίκος Ζιώγας • Σκηνογραφία: Άρτεμις Σιέρρα • Κοστούμια: Δήμος Κλιμενώφ • Βοηθός σκηνοθέτη: Τζίνα Σταυρουλάκη

Δάφνη Κοκκίνη

Αγαθόφρων / Ο άτλας του συλλέκτη

Βιωματική εγκατάσταση

3.696 βιβλία μεταφέρονται το 1840 από το Παρίσι στην Ανδρίτσαινα. Ο Αγαθόφρων Νικολόπουλος στέλνει τη συλλογή του χωρίς να καταφέρει ποτέ να φτάσει ο ίδιος. Τα βιβλία συνεχίζουν ορφανά το ταξίδι τους. Το 1931, ο Βάλτερ Μπένγιαμιν στο *Αποσυσκευάζοντας τη βιβλιοθήκη μου. Λόγος για τη συλλεκτική δραστηριότητα* καταγράφει σκέψεις που θα μπορούσε να είχε κάνει ο ίδιος ο Αγαθόφρων αν είχε ζήσει για να ανοίξει τη συλλογή του. Η βιωματική εγκατάσταση, διαμορφωμένη in situ, με όχημα τις δύο ιστορίες, ξεδιπλώνει το πραγματικό μέγεθος μιας βιβλιοθήκης που ταξιδεύει, και επιχειρεί τη σύνδεση της αστικής καθημερινότητας στην Αθήνα με τον πραγματικό χώρο της συλλογής στην Ανδρίτσαινα – ενός αληθινού θησαυρού κρυμμένου στα βουνά της Πελοποννήσου.

Σύλληψη - συντονισμός: Δάφνη Κοκκίνη • Ομάδα εργασίας: Δημήτρης Θεοδώροπουλος, Άλκηστις Κοκκίνη, Δάφνη Κοκκίνη, Γιώργος Κουρμαδάς, Καρολίνα Μωρέττη, Μαρία Σκιαδά • Υποστηρικτικοί φορείς: Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ανδρίτσαινας, Σύλλογος Ελλήνων Επιστημόνων Ελβετίας • Η παράσταση περιλαμβάνεται στο πρόγραμμα «Αθήνα - Παγκόσμια Πρωτεύουσα Βιβλίου 2018 ΟΥΝΕΣΚΟ».

15 Ιουνίου - 15 Ιουλίου

ομάδα.pelma.Lia Haraki

The Performance Shop

Η Λία Χαράκη, από τις πιο σημαντικές καλλιτεχνικές φωνές της Κύπρου, φέρνει με την ομάδα της στην Αθήνα το *The Performance Shop*. Πρόκειται για ένα pop-up κατάστημα που θα λειτουργεί σε εμπορικό δρόμο της Αθήνας για ένα μήνα, με ωράριο καταστημάτων αλλά και με βραδινές παραστάσεις. Οι θεατές/περαστικοί θα έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθούν, να συμμετέχουν ή ακόμα και να παραγγείλουν μια καλλιτεχνική παράσταση. Έμπνευση και δημιουργία της Λίας Χαράκη και των συνεργατών της, το *The Performance Shop* άνοιξε για πρώτη φορά στη Λευκωσία το 2014 (Pop-Up Festival / NiMAC), ενώ το 2016 επιλέχτηκε από το European Dancehouse Network (EDN) ως μια από τις καλύτερες πρακτικές στην Ευρώπη για να έρθει σε επαφή ο χορός με διαφορετικά είδη κοινού.

Το πρόγραμμα αποτελείται από έργα καλλιτεχνών που ζουν και δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα και θα επιλεγούν από την πενταμελή καλλιτεχνική επιτροπή του «καταστήματος» μετά από ανοιχτή πρόσκληση. Οι παραστάσεις του «καταστήματος» θα χωρίζονται σε τέσσερις ενότητες: on display (στη βιτρίνα), συμμετοχικές παραστάσεις (που θα μπορεί ο περαστικός να διαλέξει από τον κατάλογο), έργα για μικρό χώρο και περιορισμένο αριθμό θεατών, καθώς και εργαστήρια διαφόρων μεθοδολογιών δημιουργίας των φιλοξενούμενων καλλιτεχνών. Θα συμπεριληφθούν επίσης δύο έργα της Λίας Χαράκη που παρουσιάστηκαν στο *The Performance Shop 2015*: *Ο ενεργός θεατής*, με πρωταγωνιστή τον ηθοποιό Μάριο Ιωάννου, και *SKIN*, με τους περφόρμερ Αριάννα Μαρκουλίδη και Πέτρο Κονναρή.

Καλλιτεχνική διευθύντρια - καλλιτέχνις: Λία Χαράκη • Υπεύθυνη παραγωγής: Θεοδώρα Αυγουλίδου • Αρχιτέκτονας - σκηνογράφος: Βιβιάνα Χιωτίνη • Σχεδιασμός γραφιστικών: Δέσποινα Καννάουρου
Σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας & Πολιτισμού της Κύπρου, το Σπίτι της Κύπρου και την ΚοινΣΕΠΟΕΥΓΟΝΟ.

Reverend Billy & the Stop Shopping Choir

Ο κόσμος μπορεί να σωθεί χάρη στον Αιδεσιμότατο Μπίλλυ! Ο Αιδεσιμότατος έχει εδώ και καιρό συνειδητοποιήσει ότι πρέπει να σώσουμε τον πλανήτη από τον καταναλωτισμό και γι' αυτόν το λόγο ίδρυσε την Εκκλησία *Stop shopping in N.Y.* (*Σταματήστε να ψωνίζετε στη Νέα Υόρκη*). Μαζί με τα υπόλοιπα μέλη της Χορωδίας, ο Μπίλλυ τραγουδάει και κηρύττει κατά της καπιταλιστικής αλλοτρίωσης. Δραστηριοποιείται σε τοπικές ακτιβιστικές ομάδες, κάνει κήρυγμα στο δρόμο και προσκαλεί το κοινό σε γκόσπελ που πραγματοποιούνται σε θέατρα και μουσεία σε όλο τον κόσμο. Εκτός από αναγνωρισμένος αμερικανός περφόρμερ και ακτιβιστής – συμμετέχει σε δράσεις κατά του νεοφιλελευθερισμού, των σχεδίων του Τραμπ για τον πετρελαιοαγωγό και την κλιματική

αλλαγή –, ο Μπιλ Τάλεν υπήρξε επίσης υποψήφιος των Πρασίνων για τη δημαρχία της Νέας Υόρκης. Ο Αιδεσιμότατος και η Χορωδία του θα μετακομίσει για λίγο από τη Νέα Υόρκη στην Αθήνα για να αφουγκραστεί και να συνδεθεί με την παρούσα κοινωνικοπολιτική κατάσταση στην Ελλάδα συμπράττοντας με εγχώριους καλλιτέχνες και αναζητώντας μια αναλογία ανάμεσα στην κουλτούρα της Αθήνας και της Νέας Υόρκης. Προ και μετά κρίσης.

Ελληνική Εταιρεία Περιβάλλοντος και Πολιτισμού

Πολιτιστικοί περίπατοι

Οι περίπατοι σε ιστορικά σημεία της πόλης με ξεναγούς καθηγητές και προσωπικότητες υψηλού κύρους, που γοήτευσαν πέρυσι τους Αθηναίους, συνεχίζονται. Το κοινό θα έχει φέτος την ευκαιρία να απολαύσει τρεις μοναδικούς περιπάτους:

- Ξενάγηση με τον καθηγητή Μανόλη Κορρέ σε εμβληματικά σημεία του Ιστορικού Κέντρου
- Περίπατος από τους στύλους του Ολυμπίου Διός μέχρι τον Ιλισό: μια βόλτα σε μια ιστορική περιοχή μέσα σε ένα εξαιρετικό φυσικό περιβάλλον
- Περίπατος στους ιστορικούς πεζόδρομους, από του Μακρυγιάννη μέχρι το Δημόσιο Σήμα

ΑΝΟΙΓΜΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ - ΠΕΙΡΑΙΑΣ

25 Ιουνίου & 27 Ιουνίου [Μπουκαπόρτες πλοίων]

Αθανασία Αγοράκη, Γιούλη Καρναχωρίτη, Μυρτώ Πανάγου

Γέρος - έρωσ

Στον κουρνιαχτό της εποχής μας, μια ομάδα ανθρώπων της αποκαλούμενης «τρίτης ηλικίας» κάνει τη δική της ξεχωριστή διαδήλωση. Μια διαδήλωση με μοναδικές αποσκευές λόγια διάσπαρτα, έντονα, οικεία, φευγαλέα. Λόγια που θα ακουστούν είτε ατομικά, είτε συλλογικά, έτσι που να δημιουργήσουν μια φωνή, υπενθυμίζοντας ότι ο ερωτικός αποχωρισμός δεν έχει ηλικία.

Μέσα στο λιμάνι του Πειραιά, άνθρωποι ηλικιωμένοι χρησιμοποιούν ως βήμα την μπουκαπόρτα ενός πλοίου –ύψιστο συμβολικό σημείο φυγής– για να προλάβουν να χαιρετήσουν, με όλη την ορμή της νιότης, το αγαπημένο πρόσωπο, τον έρωτα, την ίδια τη ζωή. Τρεις νεαρές ηθοποιόι, η Αθανασία

Αγοράκη, η Γιούλη Καρναχωρίτη και η Μυρτώ Πανάγου, ενώνουν τις δυνάμεις τους και σκηνοθετούν αυτή την ιδιαίτερη διαδήλωση για τον έρωτα.

Κινησιολογική επιμέλεια: Κατερίνα Τούμπα • Μουσική επιμέλεια: Διονύσης Μακρής • Εξωτερικός συνεργάτης: Πάνος Πανάγου • Σε συνεργασία με κοινωνικές δομές του Πειραιά (9ο Διαμέρισμα ΚΑΠΗ)

29 - 30 Ιουνίου [Ιχθυόσκαλα Κερατσινίου]

Ομάδα Decadēre

Ίσαλος γραμμή: μια ωδή στη φθίση

Μία ξεχωριστή περφόρμανς στην Ιχθυόσκαλα του Κερατσινίου από μια ομάδα ηθοποιών, μουσικών και ηλικιωμένων. Η Άρτεμις Γρύμπλα, με δράση στο θέατρο και τον αυτοσχεδιασμό, και η κινησιολόγος και σκηνοθέτις κίνησης Άλκηστις Πολυχρόνη σκηνοθετούν μια μελέτη για την ανθρώπινη φθορά, με πρώτη ύλη προσευχές από όλο τον κόσμο και από διαφορετικές θρησκευτικές παραδόσεις. Η *Ίσαλος γραμμή* ξεκινά θραυσματικά, με μικρές ατομικές προσευχές και σχεδόν ασύνδετους ήχους, που κορυφώνονται σε μια παρτιτούρα από μουσικές και τραγούδια. Το ιδιαίτερο πολυφωνικό σχήμα αποτελείται από πέντε ηθοποιούς, έναν μουσικό και δέκα ηλικιωμένους ανθρώπους που ζουν στο Γηροκομείο Πειραιά, και συνθέτει ένα δρώμενο για τα τετελεσμένα και γι' αυτά που έπονται.

Μουσική σύνθεση: Gary Salomon • Σκηνοθεσία: Άλκηστις Πολυχρόνη, Άρτεμις Γρύμπλα • Κοστούμια: Βασιλική Σύρμα

26 - 28 Ιουνίου [Πλατεία Αλεξάνδρας]

Καλλιτεχνική κολεκτίβα influx (Χάρης Πεγλιβανίδης, Κορίνα Βασιλειάδου)

Blind Date

Το *Blind Date* είναι μια διαδραστική περφόρμανς ανάμεσα σε βλέποντες και μη. Μια ομάδα τυφλών περφόρμερ και χορευτών τάνγκο καλούν τους θεατές να συμμετάσχουν σε ένα τάνγκο του δρόμου, σε μια μιλόνγκα. Μέσα από έναν τέτοιο ιδιόρρυθμο χορό θα ξεπηδήσουν οι προσωπικές ιστορίες των τυφλών – ιστορίες που αφηγούνται το βλέμμα στο μέλλον, το όραμα για το αύριο. Η διάδραση των τυφλών με τους θεατές θα συνεχιστεί και μετά το τέλος του χορού. Οι μη βλέποντες θα δέσουν τα μάτια των θεατών και θα γίνουν οδηγοί μιας βόλτας στον Πειραιά. Η πόλη θα χαθεί για λίγο από τα μάτια και θα μεταμορφωθεί σε μυρωδιές και ήχους τόσο ισχυρούς που θα φτάσουν τους παλμούς της καρδιάς μας. Η περφόρμανς θα πραγματοποιηθεί με τη συνεργασία της σχολής χορού τάνγκο «Peiraias Tango» της Ειρήνης Φιλίππου και του Βασίλη Ντούκα, των σπουδαστών της και της ομάδας τυφλών που θα συσταθεί κατά τη διαδικασία της έρευνας.

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ

Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου

29 & 30 Ιουνίου

Κώστας Τσιάνος

Αχαρνείς του Αριστοφάνη

Σημείωμα σκηνοθέτη

Ο δεκαεπταετής Αριστοφάνης παρουσίασε την κωμωδία του *Αχαρνείς* στα Λήναια του 425 π.Χ., στον έκτο χρόνο του Πελοποννησιακού πολέμου και απέσπασε το πρώτο βραβείο. Στόχος του Αριστοφάνη είναι να γελοιοποιήσει τον πόλεμο και τους πολεμοκάπηλους και να εκφράσει τη λαχτάρα των ανθρώπων για ειρηνική ζωή. Τοποθετεί τη δράση του έργου στην αγροτική περιοχή της Αττικής *Αχαρναίς*, το σημερινό Μενίδι.

Ο Αριστοφάνης δεν ξεχνά πως η κωμωδία γεννήθηκε από λαϊκές λατρευτικές τελετές της γονιμότητας. Στους *Αχαρνείς* υπάρχουν αρκετές αναφορές στον Διόνυσο. Σε μια σκηνή του έργου, ο αγρότης Δικαιόπολις με την οικογένειά του τελούν πομπή του φαλλού και τον υμνούν με φαλλικό άσμα. Υπάρχουν έξοχες κωμικές σκηνές που κρατούν από τα *μεγαρικά σκώμματα* και με τον ορμητικό και ολοζώντανο χορό των καρβουνιάρηδων από το Μενίδι, μας χαρίζει μια έξοχη κωμωδία σαν ξέφρενο διονυσιακό πανηγύρι. Η παράστασή μας φιλοδοξεί να βρει τον δρόμο της μέσα από τις λαϊκές μας παραδόσεις που συγγενεύουν ολοφάνερα με το διάχυτο στους *Αχαρνείς* διονυσιακό πνεύμα.

Απόδοση - σκηνοθεσία - χορογραφία: Κώστας Τσιάνος • Σκηνογραφία - κοστούμια: Γιάννης Μετζικόφ • Μουσική: Γιώργος Ανδρέου • Φωτισμοί: Λευτέρης Παυλόπουλος • Παίζουν: Πέτρος Φιλιππίδης, Πάυλος Χαϊκάλης, Τάκης Παπαματθαίου, Πυγμαλίων Δαδακαρίδης και 15μελής χορός

6 & 7 Ιουλίου

Τσέζαρις Γκραουζίνις

Αγαμέμνων του Αισχύλου

Σημείωμα σκηνοθέτη

Στον *Αγαμέμνονα* του Αισχύλου, οι Πρωταγωνιστές είναι καταδικασμένοι να υποφέρουν και να πεθάνουν, αλλά τα μέλη του Χορού να υποφέρουν και να επιβιώσουν. Να ξανασκεφτούν τα δεινά τους και να βρουν μια διέξοδο. Στην πολιτεία που είναι καταδικασμένη στην αυτοκαταστροφή, οι πολίτες –που εκπροσωπούνται από τον Χορό–, πρέπει να βρουν τη δύναμη και την πίστη να επαναπροσδιορίσουν τις ηθικές και πολιτειακές τους αξίες για να επιβιώσουν.

Πιστεύω ότι το κύριο θέμα της συγκεκριμένης τραγωδίας είναι η αφύπνιση του αισθήματος ευθύνης των πολιτών. Πρόκειται για την αρχή της σύγκρουσης: οι υπάκουοι πολίτες αισθάνονται αναπόφευκτη την αντίδρασή τους στην κατεστημένη τάξη.

Μετάφραση: Γιώργος Μπλάνας • Σκηνοθεσία: Τσέζαρις Γκραουζίνις • Σκηνικά - κοστούμια: Κέννυ ΜακΛέλλαν • Μουσική - μουσική διδασκαλία: Χάρης Πεγιάζης • Κίνηση: Eddie Lane • Φωτισμοί: Αλέκος Γιάνναρος • Βοηθός σκηνοθέτη: Συγκλητική Βλαχάκη • Παίζουν: Μαρία Πρωτόπαπα (Κλυταιμίστρα), Γιάννης Στάνκογλου (Αγαμέμνων/Αίγισθος), Αργύρης Πανταζάρας (Κήρυκας), Ιώβη Φραγκάτου (Κασσάνδρα), Θοδωρής Κατσαφάδος (Φρουρός) και 12μελής χορός • Διεύθυνση παραγωγής: Αναστασία Καβαλάρη • Επικοινωνία: Ανζελίκα Καψαμπέλη • Καλλιτεχνική διεύθυνση Stefi Productions: Αλίκη Δανέζη Knutsen
Συμπααραγωγοί: Stefi & Lynx Productions - ΔΗΠΕΘΕ Βέροιας - Ε.Φ.

13 & 14 Ιουλίου

Εθνικό Θέατρο - Νικίτα Μιλιβόγεβιτς

Πλούτος του Αριστοφάνη

Σημείωμα σκηνοθέτη

Από τον καιρό του Αριστοφάνη ως τις μέρες μας, ο Πλούτος είναι ο πιο ισχυρός θεός του πλανήτη, η κινητήρια δύναμη των πάντων. Ο πλούτος σήμερα διανέμεται στον κόσμο έτσι ώστε οι 100 πιο πλούσιοι άνθρωποι να είναι πλουσιότεροι από το ήμισυ του πληθυσμού ολόκληρου του πλανήτη. Είτε ο Πλούτος είναι τυφλός είτε βλέπει, ό,τι κι αν κάνει μοιάζει παντελώς αδιάφορο: οι πλούσιοι γίνονται όλο και πιο πλούσιοι, οι φτωχοί όλο και πιο φτωχοί.

20 & 21 Ιουλίου

Εθνικό Θέατρο - Θάνος Παπακωνσταντίνου

Ηλέκτρα του Σοφοκλή

Σημείωμα σκηνοθέτη

Γραμμένη στη σκιά του Πελοποννησιακού πολέμου, η *Ηλέκτρα* του Σοφοκλή είναι από τα πιο «άγρια» έργα του ποιητή. Από την πρώτη κιόλας σκηνή της επιστροφής του μητροκτόνου Ορέστη ως και τις επινίκιες ιαχές του χορού στην τελευταία, υπάρχει ένας διαρκής διάλογος μεταξύ σκότους και φωτός. Μια μάχη αντιθέσεων με κεντρικό θέμα τη δίκη: τη διαταραγμένη ισορροπία και την αποκατάστασή της. Αποτυπώνοντας έναν κόσμο εμφύλιου σπαραγμού, ο ποιητής μάς προσκαλεί να παρακολουθήσουμε τη λειτουργία ενός φυσικού νόμου: του νόμου της ανταπόδοσης.

Ο ίδιος ο ποιητής τοποθετείται πέρα από κάθε ηθική – δεν τον ενδιαφέρει αν η χαμένη ισορροπία θα επανέλθει με τρόπο καλό ή κακό. Το θέμα είναι να επανέλθει. Η βία διέπει τις ανθρώπινες σχέσεις. Όταν γίνεται μια βίαιη προσβολή της δίκης, η απάντηση θα είναι επίσης βίαιη. Το ότι το μέτρο της εκδίκησης εδώ ξεπερνά τα συνήθη όρια για μια «πολιτισμένη» κοινωνία οδηγώντας στη μητροκτονία, επίσης δεν ενδιαφέρει. Η *Ηλέκτρα* του Σοφοκλή κραυγάζει για ανταπόδοση, όχι για δικαιοσύνη.

27 & 28 Ιουλίου

Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος

Θεσμοφοριάζουσες του Αριστοφάνη

Σημείωμα σκηνοθέτη

Στις *Θεσμοφοριάζουσες*, ένα από τα τρία «γυναικεία» έργα του Αριστοφάνη, γραμμένο την εποχή της κατάλυσης της Αθηναϊκής Δημοκρατίας –το 411 π.Χ., που θεωρείται χρόνος γραφής του, επιβλήθηκε Ολιγαρχία– μια μειονότητα της Πολιτείας, οι γυναίκες, κρούουν τον κώδωνα για την ανάγκη πολιτικής σταθερότητας. Μπορεί σήμερα οι γυναίκες να μην είναι σε τέτοια δεινή θέση ώστε να οραματίζονται τους θεσμούς αντί να συμμετέχουν σε αυτούς, αλλά υπάρχουν πάντα μειονότητες που δεν δικαιούνται ίσο μερίδιο στην λειτουργία της Πολιτείας. Ένα έργο για τα ζητήματα των φύλων, για την διεκδίκηση της προσωπικής ταυτότητας, για το δικαίωμα στην πολιτειακή ισότητα, ένα έργο για την κρίση αξιών, τη φύση και τον νόμο. Και πάνω απ' όλα, ένα έργο που, με όπλο το θέατρο και το χιούμορ, δίνει άπειρες δυνατότητες στον ηθοποιό να πρωταγωνιστήσει ως πολιτικό ον στη σκηνή της κωμωδίας.

Μετάφραση: Παντελής Μπουκάλας • Σκηνοθεσία: Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος • Μουσική: Νίκος Κυπουργός • Κοστούμια: Άγγελος Μέντης • Χορογραφίες: Σεσίλ Μικρούτσικου • Σχεδιασμός φωτισμών: Σάκης Μπιρμπίλης • Παίζουν: Μάκης Παπαδημητρίου, Οδυσσέας Παπασπηλιόπουλος, Νάντια Κοντογεώργη, Γιώργος Χρυσοστόμου, Ελένη Ουζουνίδου, Γιώργος Παπαγεωργίου, Άντρη Θεοδότου, Αντιγόνη Ψυχράμη, Κατερίνα Μαούτσου, Νάνσυ Σιδέρη, Ελένη Μπούκλη, Αντιγόνη Φρυδά, Βαλέρια Δημητριάδη, Ειρήνη Μακρή, Ίριδα Μάρα, Φραγκίσκη Μουστάκη, Νατάσα Σφενδυλάκη κ.ά.

Συμπαράγωγοί: ΔΗΠΕΘΕ Ιωαννίνων - ΔΗΠΕΘΕ Κρήτης - Ε.Φ.

3 & 4 Αυγούστου

Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος - Γιάννης Αναστασάκης

Ορέστης του Ευριπίδη

Σημείωμα σκηνοθέτη

Πόσο μπορεί να απαγκιστρωθεί από το έγκλημα μια κοινωνία στηριγμένη σ' αυτό; Τρεις νέοι, ο Ορέστης, η Ηλέκτρα κι ο Πυλάδης, κολυμπούν μέσα στη δίνη του αίματος που τους παρασύρει. Θεοί και άνθρωποι

έχουν στήσει μια πλεκτάνη μίσους κι εκδίκησης, όπου η αδελφική αγάπη γίνεται συνενοχή, η φιλική σχέση συναυτουργία, η λαϊκή ετυμηγορία θανατική ποινή. Δεν έχει τέλος αυτός ο πόλεμος. Η πόλη θα καεί.

Ο Ευριπίδης γράφει μια τραγωδία για να ξεγυμνώσει την ανθρώπινη ψυχή. Κι όταν συμβεί αυτή η τρομακτική αποκάλυψη, το μόνο που μένει είναι ο... από μηχανής Θεός, που έρχεται όπως πάντα δίχως να τον περιμένει κανείς. Αλλά δεν πιστεύει πια κανείς τα παραμύθια του.

Μετάφραση: Γιώργος Μπλάνας • Σκηνοθεσία: Γιάννης Αναστασάκης • Σκηνικά - κοστούμια: Γιάννης Θαβώρης • Παίζουν: Χρίστος Στυλιανού (Ορέστης), Ιωάννα Κολλιοπούλου (Ηλέκτρα), Χριστόδουλος Στυλιανού (Μενέλαος), Νικόλας Μαραγκόπουλος (Αγγελιαφόρος) κ.ά.

10 & 11 Αυγούστου

Κώστας Φιλίππου

Βάτραχοι του Αριστοφάνη

Σημείωμα σκηνοθέτη

Στους *Βατράχους* ο Αριστοφάνης ξεδιπλώνει στην ορχήστρα μια *φантаσμαγορική νέκυια*, σαν άλλος Οδυσσέας, που αναζητά τον δρόμο για την ουτοπική Ιθάκη του. Πρέπει κανείς να μάθει τι είναι θάνατος, για να φέρει σε πέρας την ζωή του. Πρέπει να συνειδητοποιήσει η Πόλις τις απουσίες της, για να είναι παρούσα ως Πόλις. Πρέπει να καταβυθιστεί στον ξένο κόσμο του Άδη, για να κατακτήσει την ταυτότητά της.

Ο θεός Διόνυσος μασκαρεμένος σε Ηρακλή κατεβαίνει στον Άδη, για να φέρει στη γη τον Ευριπίδη, αφού η Αθήνα δεν έχει πια κανένα μεγάλο ποιητή. Το ταξίδι αυτό, αν και γίνεται μέσα στον επιβλητικό ζόφο του κόσμου των ψυχών, διαθέτει την ευθυμία μιας ψυχαγωγικής περιήγησης, η οποία αγγίζει τα όρια του *μεσαιωνικού καρναβαλιού*.

Ο Διόνυσος δεν κατεβαίνει στον Άδη για να φέρει στον κόσμο ούτε κάποιον παλιό καλό πολιτικό ούτε κάποιον παλιό καλό φιλόσοφο ή στρατηγό. Κατεβαίνει για να φέρει έναν δραματικό ποιητή. Είναι προφανές πως ο Αριστοφάνης θεωρεί την ποίηση και το θέατρο το μόνο φάρμακο που μπορεί να σώσει την χώρα από την παρακμή. Περίεργο πραγματικά, με τα δικά μας δεδομένα.

Ο *καρναβαλικός Άδης*, όπως τον παρουσιάζει ο Αριστοφάνης στους *Βατράχους*, είναι απόλυτα υγιής, μπροστά στον άρρωστο κόσμο των «σοβαρών» ζωντανών. Και η κωμωδία –με όλα τα ξεκαρδιστικά επεισόδιά της– μετατρέπεται σε μια πολιτική διδασκαλία, που έμελλε να ταξιδέψει ως την εποχή μας.

Οι *Βάτραχοι* είναι ο ίδιος ο άνθρωπος: αμφίβιος, ένας ξένος στεριανός, ένας ξένος θαλασσινός κι όμως παντού σαν στο σπίτι του, έτοιμος να τραγουδήσει, να χορέψει. Το καρναβάλι, η προσπάθεια του Ανθρώπου να βγει από τα όρια του εαυτού του, είναι η κατάκτηση της ταυτότητάς του. Και την ταυτότητα αυτή δεν την εκφράζει ο «ρεαλιστής» Ευριπίδης, αλλά ο επικός «παραμυθάς» Αισχύλος, αυτός που αν

και σοβαρός, επιβλητικός ποιητής, στον ποιητικό αγώνα του με τον Ευριπίδη, μπορεί να ξεπερνά τον εαυτό του, να λέει συνεχώς για τον αντίπαλό του: «ληκύθιον απώλεσεν», έκφραση που η έρευνα έχει πλέον ταυτίσει με την έκφραση, «του έπεσε τ' αρχίδι»!

Στην παράσταση, ο κόσμος των ζωντανών αργοπεθαίνει μέσα στην αδυναμία του να πλάσει μύθους που θα τους σέβεται – όσο εξωφρενικοί κι αν είναι. Αντίθετα, ο Άδης σφύζει από ζωή, γιατί οι κάτοικοί του, έχοντας διασώσει το προαιώνιο ένστικτο του παιχνιδιού, συνεχίζουν να φαντάζονται και παραμένουν ικανοί να παίρνουν απόσταση από τον εαυτό τους.

Μετάφραση: Γιώργος Μπλάνας • Σκηνοθεσία: Κώστας Φιλίππου • Σκηνικά - κοστούμια: Τέλης Καρανάος, Αλεξάνδρα Σιάφκου • Κίνηση: Σοφία Πάσχου • Μουσική: Νίκος Γαλενιανός • Σχεδιασμός φωτισμών: Νίκος Βλασόπουλος • Βοηθός σκηνοθέτη: Γιώτα Σερεμέτη • Παίζουν (με σειρά εμφάνισης): Λάκης Λαζόπουλος, Σοφία Φιλιππίδου, Δημήτρης Πιατάς, Αντώνης Καφετζόπουλος, Άννα Καλαϊτζίδου, Γιάννης Στεφόπουλος, Γιώργος Συμεωνίδης, Εριφύλη Στεφανίδου, Ειρήνη Μπούνταλη, Τάσος Δημητρόπουλος, Δημήτρης Δρόσος, Φοίβος Συμεωνίδης, Αλέξανδρος Χρυσανθόπουλος, Αποστόλης Ψυχράμης, Γιάννης Γιαννούλης, Μάριος Σαραντίδης κ.ά.

17 & 18 Αυγούστου

Γιάννης Κόκκος

Οιδίπους επί Κολωνώ του Σοφοκλή

Συμπαγωγή με το INDA (Ινστιτούτο Αρχαίου Δράματος του Φεστιβάλ Συρακουσών)

Σημείωμα σκηνοθέτη

Η τελευταία τραγωδία του Σοφοκλή είναι ένας διαλογισμός πάνω στο ανθρώπινο πεπρωμένο και, ταυτόχρονα, ένας ύμνος στην Αθήνα, την αγαπημένη του πόλη.

Κουβαλώντας στους γέρικους ώμους του το βάρος τρομακτικών εγκλημάτων, κυνηγημένος από την πατρίδα του τη Θήβα, ο Οιδίποδας φτάνει ως πρόσφυγας στον Κολωνό, συνοικία των Αθηνών, τόπο της τελευταίας του κατοικίας. Οι θεοί τον έχουν καταδικάσει, οι θεοί του έχουν υποδείξει τον τόπο της λύτρωσης. Μίσμα ο ίδιος, γίνεται ο ήρωας-προστάτης της πόλης που τον υποδέχεται για λόγους ηθικής αλλά και συμφέροντος. Τραγωδία για τα σύνορα, πραγματικά και μεταφυσικά, για το μυστήριο της ανθρώπινης ελευθερίας παρά την παντοδυναμία των θεών, για την ευθύνη, για τα γηρατεία, για την πολιτική διαχείριση της πόλης, ο *Οιδίπους επί Κολωνώ* είναι επίσης ένα χαμηλόφωνο ποίημα, ένα πνευματικό ταξίδι. Από τις Συρακούσες στην Επίδαυρο, η παράστασή μας θα μεταφέρει τα βήματα του Οιδίποδα ως το ιερό δάσος των Ερινύων, όπου αποθεώνεται.

Σημείωμα καλλιτεχνικού διευθυντή Φεστιβάλ Συρακουσών

Το 2018, το Ινστιτούτο Αρχαίου Δράματος του Φεστιβάλ Συρακουσών θα προσκαλέσει το κοινό στο Ελληνικό Θέατρο των Συρακουσών για τρία έργα που πραγματεύονται το ζήτημα της εξουσίας και θίγουν τον πολυπρόσωπο και μεταβαλλόμενο ρόλο του ήρωα και του τυράννου στην αρχαιότητα, όπως αυτά κορυφώνονται στην τραγωδία ή όπως παρουσιάζονται στην εκφυλισμένη μορφή τους, μέσα από τη φάρσα και τη γελοιοποίηση. Πρόκειται για τα έργα *Οιδίπους επί Κολωνώ* του Σοφοκλή, *Ηρακλής* του Ευριπίδη και *Ιππείς* του Αριστοφάνη.

Στον *Οιδίποδα επί Κολωνώ*, μια τραγωδία για τα γηρατειά, ο γηραιός Οιδίποδας επιλέγει τον Κολωνό σαν τόπο ανάπαυσής του, σαν τον τόπο που θα στοιχειώσει ως πνεύμα, έχοντας προηγουμένως περιπλανηθεί ως αποδιοπομπαίος τράγος (*Οιδίπους Τύραννος*). Το τελευταίο έργο του Σοφοκλή αποτελεί ένα είδος πνευματικού τεκμηρίου: μας δείχνει έναν ολόκληρο πληθυσμό ανθρώπων στο χεῖλος της καταστροφής. Η τραγωδία αυτή αναστοχάζεται πάνω στα μεγάλα ζητήματα του ανθρώπου: στο μυστήριο της ύπαρξης και στον θάνατο, στη σύγκρουση μεταξύ πολιτικής και θρησκευτικής ηθικής, στη σχέση ανάμεσα στην αντικειμενικότητα της ενοχής και την υποκειμενικότητα της τιμωρίας, στο αναπόδραστο της μοίρας που καθορίζεται από πανίσχυρες δυνάμεις, στην ευθραυστότητα της λογικής και της ανθρώπινης δικαιοσύνης. Η Αθηνά αντιπροσωπεύει τις προαιώνιες αξίες, όπως είναι η φιλοξενία προς τους ικέτες, η αντίθεση προς τους αλαζόνες, ο σεβασμός προς τους νόμους, η λατρεία των θεών. Η τραγωδία κορυφώνεται με την τελική εξιλέωση του άνδρα που πρώτα ταπεινώθηκε και κατόπιν ανυψώθηκε στην τάξη του ήρωα. Ο Σοφοκλής μάς παραδίδει στίχους απίστευτης καθαρότητας, με πλέον χαρακτηριστικούς αυτούς της υπέροχης ποίησης του χορού, ο οποίος δοξάζει «την καλύτερη κατοικία του κόσμου, τον άδολο Κολωνό».

Είναι μεγάλη τιμή για μας να παρουσιάζουμε το έργο *Οιδίπους επί Κολωνώ* σε σκηνοθεσία του καλλιτέχνη και κοσμοπολίτη διανοούμενου, Γιάννη Κόκκου. Και μάλιστα στο Θέατρο της Επιδάουρου, ξεκινώντας μια συνεργασία πολύτιμη και σημαδιακή, εδραιωμένη στη γεωγραφία της ψυχής που αναδύουν τα πέτρινα θέατρα της Σικελίας και της Ελλάδας.

Όπως έχει γράψει και ένας σπουδαίος σύγχρονος συγγραφέας: οι πολιτισμοί που παίρνουν το μέλλον τους στα σοβαρά έχουν σαν βασικό τους μέλημα να διαφυλάσσουν και να κληροδοτούν στους επόμενους την Ομορφιά/το Κάλλος.

Roberto Andò

Μικρό Θέατρο Αρχαίας Επιδαύρου

6 & 7 Ιουλίου

Ομάδα VASISTAS - Αργυρώ Χιώτη

Χοηφόροι του Αισχύλου

Σημείωμα σκηνοθέτη

«Φωνάζω σε κουφούς; / Ουρλιάζω μάταια σε κοιμισμένους;»

Το κορυφαίο θρηνητικό τραγούδι της αρχαίας ελληνικής γραμματείας. Ένα προμελετημένο έγκλημα που στήνεται επί σκηνής με συνενόχους τους θεατές. Επικεντρώνοντας στον χορό του έργου, την παντοδύναμη αυτή φωνή που βρίσκεται συνεχώς παρούσα επί σκηνής, κινεί τα νήματα και οπλίζει το χέρι του φόνου, η ομάδα VASISTAS προσεγγίζει το έργο ως μία βαθειά σύγκρουση των ενστίκτων του ανθρώπου με την κοινωνική του υπόσταση. Ο χορός είναι η μαζική φωνή που παρατηρεί, κατευθύνει και τελικά εξουσιάζει τα πάντα. Είναι η κοινωνική επιταγή που σε στιγμές παίρνει τον πρώτο λόγο και αυτόνομα ορίζει τον ρου της ιστορίας. Τα δύο βασικά πρόσωπα του έργου, οι δύο θύτες, ο Ορέστης και η Ηλέκτρα, μοιάζει να είναι σαν δύο όργανα που δεν έχουν σχεδόν δικαίωμα επιλογής. Κουβαλούν στις πλάτες τους το βάρος του παρελθόντος, υποχρεωμένοι να το ακολουθήσουν. Οποιαδήποτε άλλη επιλογή μοιάζει αδύνατη. Το μέλλον τους είναι απόλυτα συνυφασμένο με την πράξη του φόνου.

Σκηνοθεσία: Αργυρώ Χιώτη • Δραματουργία: Ομάδα VASISTAS • Σύμβουλος δραματουργίας: Νίκος Α. Παναγιωτόπουλος • Σκηνικός χώρος: Εύα Μανιδάκη • Φωτισμοί: Τάσος Παλαιοπούρας • Κοστούμια: Ηρώ Βαγιώτη • Μουσική: Jan Van de Engel • Βοηθός σκηνοθέτη: Γκέλυ Καλαμπάκα • Παίζουν: Εύη Σαουλίδου, Ευδοξία Ανδρουλιδάκη, Αντώνης Αντωνόπουλος, Ματίνα Περγιουδάκη, Γιάννης Κλίνης, Ελένη Βεργέτη, Φιντέλ Ταλαμπούκας
Συμπαραγωγοί: ΔΗΠΕΘΕ Καβάλας - Φεστιβάλ Φιλίππων - Ε.Φ.

20 & 21 Ιουλίου

Κωνσταντίνος Ντέλλας

Αντιγόνη του Σοφοκλή

Σημείωμα σκηνοθέτη

Ο Ετεοκλής έπεσε υπερασπιζόμενος την πατρίδα του. Είναι ήρωας.

Ο Ετεοκλής σφετερίστηκε το θρόνο από τον αδελφό του.

Ο Πολυνείκης έπεσε πολεμώντας της ίδια του την πατρίδα. Είναι προδότης.

Ο Πολυνείκης διεκδίκησε δίκαια το θρόνο που του ανήκε.

Ποιος έχει δίκιο;

Ο Κρέοντας έχει την ευθύνη της πόλης. Η πόλη έχει ρωγμή.

Ο Κρέοντας τηρεί αυτά που διακηρύττει για να επανέλθει η τάξη και η ηρεμία.

Η Αντιγόνη έχει την ευθύνη της οικογένειάς της. Και των νεκρών της.

Η Αντιγόνη παραβαίνει τους νόμους της πόλης και δημιουργείται χάος και αταξία. Ποιος έχει δίκιο;

Στην Αθήνα δεν επιτρέπεται η ταφή σε ιερόσυλους, προδότες και αυτόχειρες.

Ο Κρέοντας, από ακριβοδίκαιος άρχοντας και τηρητής των νόμων, μετατρέπεται σε εμμονικό τύραννο και οδηγεί τρία πρόσωπα στην αυτοχειρία.

Η Αντιγόνη κηδεύει έναν αδελφό, κάνοντας τη δουλειά που αναλογεί στους άντρες.

Ο Κρέοντας θρηνεί πάνω από το πτώμα του γιου του, κάνοντας τη δουλειά που αναλογεί στις γυναίκες.

Ποιος είναι το τραγικό πρόσωπο;

Μετάφραση - διασκευή: Νίκος Παναγιωτόπουλος • Σκηνοθεσία: Κωνσταντίνος Ντέλλας • Σκηνογραφική επιμέλεια: Ανδρέας Σκούρτης • Ενδυματολογική επιμέλεια: Κωνσταντίνα Μαρδίκη • Μουσική: Αλέξανδρος Κτιστάκης • Σχεδιασμός φωτισμών: Παναγιώτης Λαμπής • Videographer - φωτογραφία - βοηθός σκηνογράφου: Χρήστος Συμεωνίδης • Ερμηνεύει: 7μελής ομάδα ηθοποιών

3 & 4 Αυγούστου

Μάρθα Φριντζήλα

Προμηθέας Δεσμώτης του Αισχύλου

Σημείωμα σκηνοθέτη

Η παράσταση επικεντρώνεται στη δύναμη του λόγου και στην ρυθμική και μελωδική απόδοση του κειμένου. Για να βρεθεί ο λόγος στο επίκεντρο, αποφεύγουμε την εκφραστική δραματική ερμηνεία και επιμένουμε στην καθαρότητα της εκφοράς και των νοημάτων. Αυτό δεν σημαίνει πως οι ερμηνείες των ηθοποιών στερούνται θεατρικότητας και πάθους. Αντίθετα υποστηρίζονται με τη χρήση μάσκας και υπογραμμίζονται με την μελετημένη σχεδίαση των κινήσεων. Η παράσταση ακολουθεί μία αυστηρή μουσική και κινησιολογική παρτιτούρα που επιτρέπει στον ηθοποιό να εκφραστεί και να εκφράσει μέσα από ένα ορισμένο αισθητικό πλαίσιο.

Μετάφραση: Νικολέττα Φριντζήλα • Σκηνοθεσία: Μάρθα Φριντζήλα • Σκηνικό - μουσική: Βασίλης Μαντζούκης • Σχεδιασμός φωτισμού: Felice Ross • Κινησιολογική επιμέλεια: Εμμανουέλα Κορκή • Κοστούμια, κατασκευές, μάσκες: Camilo Bentancor, Ηλιάννα Σκουλάκη • Βοηθοί σκηνοθέτη: Μιχάλης Πανάδης, Γιώργος Βουρδαμής Μαυρογένης, Ιωάννα Νασιοπούλου • Επιστημονικός συνεργάτης: Ιωσήφ Βιβιλάκης • Παίζουν οι: Δημήτρης Καταλειφός (Προμηθέας), Μαρία Κεχαγιόγλου (Ιώ), Γιώργος Βουρδαμής Μαυρογένης (Κράτος), Θεανώ Μεταξά (Βία), Ηλίας Κουνέλλας (Ηφαιστος), Κώστας Βασαρδάνης (Ερμής), (Ωκεανός, θα ανακοινωθεί), Ευγενία Λιάκου, Ερασμία Μαρκίδη, Άννη Ντουμούζη, Έλενα Παπαδημητρίου, Ελένη Ποζατζίδου, Βιργινία Φραγκούλατζη, Μαρία Νίκα (Χορός Ωκεανίδων) • Συμμετέχουν η χορωδία του Baumstrasse και σπουδαστές του Αττικού Σχολείου και του Λυκείου Επιδάουρου

Συμπαραγωγοί: Αισχύλεια Ελευσίνας - Δρόμος με δέντρα - Ε.Φ.

Αρχαίο Στάδιο Επιδαύρου

13 & 14 Ιουλίου

Στεφανία Γουλιώτη

Ευμενίδες του Αισχύλου

Σημείωμα σκηνοθέτη

«Αφήστε το φόβο να ζει στην πολιτεία»

Στο εγχείρημα αυτό υπάρχει η ανάγκη της καταβύθισης στα άδυτα του ανθρώπινου ψυχισμού, η απόλυτη έκθεση του ονείρου, της ανασφάλειας και των φόβων ενώπιον του κοινού. Είναι η απόπειρα να μπει σε διάλογο το Συνειδητό μέρος της προσωπικότητας με το Ασυνείδητο, το βαθύτερα καταγεγραμμένο. Οι Ερινύες εμφανίζονται ως φόβητρα και ψιθυρίζουν τις επιθυμίες τους, τις αντιδικίες τους, και τότε ο άνθρωπος έρχεται αντιμέτωπος με τη βαθιά αλήθεια πως *ο ίδιος* είναι οι φωνές αυτές, αυτός περιέχεται σε όλα τα πρόσωπα του έργου και ταυτόχρονα όλα τον περιέχουν.

Η παράσταση αυτή είναι μια υποκριτική δοκιμασία με σκοπό να αποκαλυφθεί η αισθητική, όχι της εικονοποίησης, αλλά η ιδανική κατάσταση όπου ο θεατής βλέπει αυτό που ο ηθοποιός φαντάζεται, όχι αυτό που παρουσιάζεται μπροστά του. Είναι κάτι πολύ δύσκολο να συμβεί αλλά όταν επιτευχθεί, θεατής και ηθοποιός συναντιούνται σε ένα αόρατο τοπίο και μοιράζονται μια δυνατή εμπειρία.

Μετάφραση: Δημήτρης Δημητριάδης • Σύλληψη - σκηνοθεσία - ερμηνεία: Στεφανία Γουλιώτη • Καλλιτεχνική συνεργασία: Σύλβια Λιούλιου • Σχεδιασμός ήχου: Δημήτρης Καμαρωτός • Βίντεο: Dorijan Kolundžija • Τεχνική Αλεξάντερ: Βίκη Παναγιωτάκη • Φωτισμοί: Σάκης Μπιρμπίλης

ΛΥΚΕΙΟ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

Διεθνές θερινό σχολείο αρχαίου δράματος

Παραστάσεις με τη συμμετοχή των σπουδαστών του Λυκείου:

ΜΙΚΡΟ ΘΕΑΤΡΟ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

Πατρίσια Απέργη - Αερίτες

ΑΡΧΑΙΟ ΣΤΑΔΙΟ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

Ιωάννα Πορτόλου, Γιάννης Νικολαΐδης, Σεσίλ Μικρούτσικου - Ομάδα Griffon

Εκπαιδύοντας το κοινό στο αρχαίο δράμα

Δημιουργική απασχόληση για παιδιά στην Επίδαυρο